

# தோத்திர பாமாலை



பதிப்பாளியர் : குலபதி ஆறுமுகம் கந்தையா J.P. அவர்கள்  
வெளியிடுவோர்: அஷ்டலக்ஷ்மி பதிப்பகம்,  
320, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு. தொலைபேசி-334004



७  
சிவமயம்

நீலா டி ரகுபதி வார்த்தை 0002 - ०० - १

மஷீப்பலை

# தோத்திரப் பாடாலை

வினாப்பாலை

நீலா டி ரகுபதி வார்த்தை



அஷ்டலக்ஷ்மி பதிப்பகம்

320, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11

தொலைபேசி : 334004

முதற் பதிப்பு : 12 - 06 - 2000 திங்கட்கிழமை, நண்பகல் 12 மணி

பதிப்புரிமை :

ஷஷ்டஸ்கஷ்மி பதிப்பகம்

320, செட்டியார் தெரு,

கொழும்பு - 11

தொலைபேசி : 334004

தொகுப்பாசிரியர் :

இழுமுகம் கந்தையா J.P அவர்கள்

“ஷஷ்டஸ்கஷ்மி” அதிபர்

உதவி :

திருமதி. சீவசக்தி குணசீலன் அவர்கள்

37005, Plaza Dr. APT 1207

Santa ANA CA 92704

U.S.A

விலை ரூபா 150/=

சிவமயம்

தமிழகக் கீர்மைப்பு வல்லுநர் குழுத் தலைவர்  
கயிலைமாழனிவர் வித்துவான்

**சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகள்**  
அவர்களின்

## வாழ்த்துப்பா

செந்தமிழ் வளமை சேரும் இலங்கையில் கைத்தடிக்கண்  
கந்தையா சிவநெறிக்குக் களிவுடன் செய்யும் தொண்டு  
சிந்தனையாள் போற்றும் செயல்களாய் விளங்கும் நானும்  
வந்தனை செய்வார் போற்றும் திருமுறை பதித்தார் வாழி

திருமுறைப் பாக்களோடு திகழ் துநிப்பாடல் சேர்த்து  
கருதும் நல்லன்பர் போற்றிக் களித்த சிந்தையாய் பத்தி

பெருகும் நல்வழிபாட்டிற்கு பெருந்துணையெனப் பதித்து  
தருவது சமய வாழ்வு தழைத்திடும் திருத்தொண்டாகும்.

ஆறுமுகம் பேர்க் கந்தையா அஷ்டலகஷ்மி பதிப்பகத்தில்  
கூறும் தெய்வப்பாடல்கள் குழந்தைகட்காம் நூற்றோருதி  
வீறு பெறவே பதிப்பித்து வேண்டுவோர்க்கு வழங்குகின்றார்  
ஆறும் சேரும் சடையண்ணல் அருளால் வாழ்க் பல்லாண்டு

**அன்புள்ள**

**சாந்தலிங்க இராமசாமியடிகள்**

பேருநாள்கள்,

பேரூர் (அஞ்சல்)

கோயம்புத்தூர் 641 010

தமிழ்நாடு.

வருத்து மறுபடியு

## சிவநாம மகிழை

கடவுள் என்றால் எல்லாவற்றையும் கடந்துள்ளது, எல்லாவற்றையும் இபக்குவது என்று பொருள். ஆனால் நாமோ தற்காலத்தில் கடவுள் என்றால் மனதிற்குப் பிடித்த மனிதர் என்று அர்த்தம் செய்து கொண்டு புகழ் பெற்ற மனிதப் பிறவிகளை மறந்து விடுகின்றோம். இந்த அவல நிலை மாறி கடவுளை வழிபட்டு நலம் பெற வேண்டும் என்பதால் கடவுளின் இயல்புகளையும் தன்மைகளையும் எடுத்துக் கூறும் பன்னிரு திருமுறைகளுடன் சிவநாமங்களையும் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளோம்.

சிவ வழிபாடு இல்லாத காலமே இல்லை உலகம் உண்டான நாளிலிருந்து சிவவழிபாடு இருந்து வருகின்றது. ஈ எழும்பு முதல் யானை வரை, புல் போன்ற தாவரம் முதலாக பிரம்மா விஷ்ணு போன்ற தேவர்கள் வரை சிவன் எல்லோருக்கும் தெய்வமாக உள்ளான், அசுரர்களுக்கு ஒரு தெய்வம், தேவர்களுக்கு ஒரு தெய்வம், மனிதர்களுக்கு ஒரு தெய்வம், பறவை மிருகங்களுக்கு ஒரு தெய்வம் என்றெல்லாம் தனித்தனியாக இருக்கமுடியாது. எல்லோருக்கும் எல்லாவற்றுக்கும் தெய்வமாக இருப்பதாலேயே சர்வேசுரன் விகவேசவரன் என்று பெயர்கள் அமைந்தன. மிகப் பழமையான காலத்திலிருந்தே மக்கள் சிவனை ஆயிரம் பெரால் வழிபட்டு வந்துள்ளனர், மகாவிஷ்ணு நாள்தோறும் சிவ கசல்ரநாமம் ஓதி ஆயிரம் தாமரை மலர்களால் அர்ச்சனை செய்து பரமேசுவரனிடமிருந்து கதர்சனம் என்ற வலிமை மிக்க சக்கராயுதத்தைப் பெற்றார்.

ஒருவர் விளையாட்டாகக் கல்லை மேலே ஏறிந்தாலும் அது நிச்சயமாக பூமியிலே வந்து விழுவது போல ஒருவர் விளையாட்டாகத் தன்னையறியாமல் சிவகாரியம் செய்தாலும், சிவநாமம் ஓதினாலும் பரமேசுவரனது திருவருள் நிச்சயம் கிடைக்கின்றது. சிவலிங்கத்தின் மேல் வில்ல இலைகளை உதிர்த்த குரங்கு முசுகுந்தச் சோழச் சக்கரவர்த்தியாகப் பிறந்தது. சிவலிங்கத்தின் மேல் வலை பின்னிய சிலந்தி கோச்செங்கண் சோழச் சக்கரவர்த்தியானது. பரமேசுவரன் கோயிலில் விளக்கைத் தூண்டிய எலி மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியானது. பரமேசுவரன் கோயிலில் விளக்கைத் தூண்டிய எலி மகாவலிச் சக்கரவர்த்தியானது. பன்னிரண்டு பன்றிக் குட்டிகள் பரமனருள் பெற்று பாண்டியனின் சேனை வீரர்களாயின. குரங்கு மட்டும் என்ன எந்த உயிரினமும் மனிதன் ஆகலாம், சிவநாமம் ஓதி எந்த மனிதனும் தேவனாகலாம் என்பதே புண்ணிய பாரத நாடு கண்ட மெய்ஞானம் கூறும் மாபெரும் உண்மை

வல்லான் ஒருவன் கைமுயன்று ஏறியினும்  
மாட்டா ஒருவன் வாளா ஏறியினும்  
நிலத்தின் வழா அக் கல்லே போல்

**நலத்தின் வழார் நின் நாமம் நவின்றோரே.**

என்று பட்டினத்தடிகள் போற்றுகின்றார். வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருள் ஆவது நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே என வேதமந்திரங்களைவிடச் சிறந்த மந்திரம் சிவநாமமாகிய நமச்சிவாய ஆகும். இதனாலேயே நம் முன்னோர்கள் குழந்தைகளுக்கு சிவன் திரு நாமத்தை இட்டு அழைத்து வந்தனர். நன்மை தீமை எதுவானாலும் சிவ சிவ என்றும் ஹரஹர (ஹரோஹரா) என்றும் சொல்லிவந்தனர். ஆனால் தற்காலத்திலோ ஜயோ ஜயோ (ஹாய் ஹாய்) என்று அலறுகிறார்கள். குழந்தைகளுக்கும் புரியாத மொழியில் வாயில் நுழையாத வார்த்தைகளாக அர்த்தமின்றிப் பெயர் வைத்து வாழ் நாளையும் நாக்கையும் வருத்தப்படுத்தி வீணாக்குகிறார்கள். உயிர்கள் பூவில் நிறைந்துள்ள நறுமணத்தைக் காற்றின் மூலம் நுகர்வது போல பாரெங்கும் நிறைந்துள்ள பரமன் திருவருளைப் பக்தியினால் பெறுகின்றன. மனிதர்கள் உண்டாக்கி வைத்த பிளாஸ்டிக் பூவிலும் காகிதப்பூவிலும் நறுமணம் இல்லாதது போல் மனிதர்கள் உண்டாக்கி வைத்த செயற்கைச் சமயத்திலும் பொய்த் தெய்வ வழிபாட்டிலும் பலன் இருப்பதில்லை. பொய்யை விடுத்து இயற்கையை ஓட்டி மெய்பொருளைப் பற்றுவதே ஆன்மீகம் ஆகும். அதுவே மெய்யறிவின் பயன்.

“அத்தேவர் தேவர் அவர் தேவர் என்று இங்ஙன்

பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே

பத்தேதும் இல்லாத என் பற்று அற நான் பற்றி நின்ற  
மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றாதாய்க் கோத்தும்பீ”

“பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப் பற்றுக

பற்று விடற்கு”

என்று மாணிக்கவாசகரும் திருவள்ளுவ நாயனாரும் கூறியவாறு யாவரும் ஆன்மீக மரபிற்கு ஏற்ப எல்லோருக்கும் தாய் தந்தையாகிய மெய்த் தெய்வத்தைப் பற்றி சிவபூசை செய்து பரம் பொருளுக்கு நன்றி செலுத்தி பிறவியெடுத்த பலனை அடைவார்களாக உணவிலும் சைவராக உணர்விலும் சைவராக விளங்கி உண்மையாக கருணையுள்ள மனிதர்களாக வாழ்வார்களாக.

சிவன்பேர் சொல்வது மாபெரும் தவம்

சிவம் இல்லையேல் எல்லாம் சவம்

திருசிற்றம்பலம்

**ஈட்டலக்ஷ்மி பதிப்பகம்**

320, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11

தொலைபேசி : 334004

அன்புடன்

ஆறுமுகம்கந்தையா

பதிப்பாளர்

## பொருளடக்கம்

### பக்கம்

1.	<b>முகந்தி</b>	
2.	<b>சாந்தலின்க இராமசாமியுகன் வாழ்த்துப்பா</b>	
3.	<b>முன்றுரை</b>	
4.	<b>செவசமயசாரம்</b>	01
5.	<b>தூலிய தீரிசனவிதி</b>	07
6.	<b>செவசமயதுரவர் துதி</b>	10
		12
7.	<b>திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் தேவாரம் 1-3 (திருமுறைகள்)</b>	35
8.	<b>திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம் 4-6 (திருமுறைகள்)</b>	85
9.	<b>கந்தரமுர்த்திநாயனார் தேவாரம் 7ம் திருமுறை</b>	106
10.	<b>மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம், திருக்கோவையார் 8ம் திருமுறை</b>	171
11.	<b>திருவிதசஸ்பா</b>	174
12.	<b>திருப்பல்லான்டு</b>	181
13.	<b>வயியறானம்</b>	222
14.	<b>திருந்தகம்</b>	230
15.	<b>உடற்றதார் பாடல்</b>	236
16.	<b>வன்னலார் சுருளிய பாடல்கள்</b>	241
17.	<b>தாழ்மானவர் பாடல்கள்</b>	243
18.	<b>கால பயம்போக்கும் காலபாசத் திருப்பதிகம்</b>	246
19.	<b>சிவஞானபோதம்</b>	
20.	<b>போகர் சுவாமிகள் சுருளிய எங்கள் குருநாதன்</b>	

வகுப்பின் பிரதிலேக்கூடும்

நீண்ட பிரதிலேக்கூடும்

நீண்ட பிரதிலேக்கூடும்

நீண்ட பிரதிலேக்கூடும்

## சௌ சமய சாரம்

இவ்வுலகில் மனிதராகப் பிறந்தவர்கள் அனைவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான பொருள்கள் மூன்று ஆகும். முதலில் நாம் நம்மைப் பற்றி நன்றாய் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அதன்பின் நம்மை நடத்துகின்ற இறைவனைப் பற்றியும் அறிந்து தெளியவேண்டும். நமக்கும் இறைவனுக்கும் இடையில் நின்று இறைவனை அடையமுடியாதபடி தடுக்கும் தடைகளைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இம்முன்றையும் பசு, பதி, பாசம் எனவும்: உயிர், இறை, தளை எனவும் ஆன்றோர் கூறுவர். இதனைக் காசிபர்.

“சான்றவர் ஆய்ந்திடத் தக்கவாம் பொருள் மூன்றுள மறைவியல்லாம் மொழிய நின்றன ஆன்றதோர் தொல்பதி ஆருயிரத் தொகை வான்றிகழ் தவையென வகுப்பர் அன்னரே என்றனர்.”

நாம் இவ்வுலகிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும்பற்றி ஆராய்கின்றோம். ஆனால் நாம் நம்மைப் பற்றி ஆராய்வதில்லை.

“நான்” என்பது ஆன்மா அல்லது உயிர் எனப்படும். இவ்வான்மா என்ற ஒன்றில்லை எனச் சிலர் கூறுவர். வேறு சிலர் உடம்பே ஆன்மா என்றும், இந்திரியங்களே ஆன்மா என்றும், அந்தக்கரணங்களே ஆன்மா என்றும் பிராண வாயுவே ஆன்மா என்றும் கூறுவர். இவர்கள் கூற்றைச் சிவஞான போத ஆசிரியர் மறுத்து, ஆன்மா தனித்த பொருளென நிலை நிறுவுகின்றார்.

நெல்லில் உமியும் தவிடும் முளையும் அரிசியைச் சூழ்ந்து உறைவது போல, ஆன்மாவை ஆணவம் கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்கள் செம்பில் களிம்பு போல, ஒட்டி வாழ்கின்றன. இவைகள்தான் கடவுளை அடைய முடியாதபடி நம்மைக் தடுக்கும் தடைகள். இத்தடைகளை அகற்றி இறைவனை ஆன்மா அடைந்து இன்புற்று வாழ்வதற்கு அமைந்தவைகளே சமயங்களாகும்.

2. இம் முப்பொருள் உண்மையை ஆலயங்களில் விளங்கக்காட்டியுள்ளார்கள். எல்லா ஆலயங்களிலும் மூலஸ்தானம் அல்லது கர்ப்பகிருஹம் என்ற ஒன்று உண்டு. அம்மூலஸ்தானத்தில் அமைக்கப்பட்டு இருக்கும் மூர்த்தியே இறைவன்ஆவான். அவ்விறைவனை நோக்கி அமைக்கப்பட்டிருக்கும் நந்தி, மயில், கருடன் முதலியவைகளே ஆன்மாவாகும். அதன் பின் நிறுவப்பட்டிருக்கும் பலிபீடமே பாசம் அல்லது தடை ஆகும். எல்லாக் கோயில்களிலும் இம்முன்றையும் அமைத்து முப்பொருள் உண்மையை விளக்கியுள்ளார்கள். ஆகவே சமயத்தின் சாரம் இம்முப்பொருள் உணர்வே ஆகும் எனக்கூறலாம்.

## இறையுணர்வு

இறைவன் ஒருவன் உளன்” எனவோ “இலை” எனவோ கூறாது இவ்வுலகம் இனிது நடக்க இறைவன் என்ற ஒருவன் வேண்டும் என நமது சமயம் கூறுகின்றது அவ்விறைவன் அகளனாகவும் அதாவது வடிவம் இல்லாதவனாகவும் சகளனாகவும் அதாவது வடிவம் உள்ளவனாகவும் இருக்கின்றான். அகளனாய் அவன் இருக்கும்போது அவனை நமக்கு அறிந்து கொள்ள முடியாது. அதற்காகவே இறைவன்

அகள நிலையிலிருந்து சகள நிலைக்கு வருகின்றான். அச்சகள நிலையினையே ஆலயத் திருவருவங் களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நம் பொருட்டு ஆண்டவன் சகள உருவம் தாங்கி வந்தால் அவனை ஆன்மாக்களாகிய நாம் ஆலயங்களில் அமைத்து வழிபட்டு, பூசித்து விழாக்கள் கொண்டாடி வாழ்வதை “சதாசிவமூர்த்தி” என்பர். சிவலிங்கத்தின் அடிப்பாகம் நான்கு பக்கமாய் அமைக்கப்பட்டு “அயன்” அல்லது பிரமனையும்: நடுப்பாகம் எட்டுப்பட்டமாய் அமைக்கப்பட்டு “மால்” அல்லது விஷ்ணுவையும் மேல்பாகம் நீண்ட உருண்டை வடிவமாக அமைக்கப்பட்டு உருத்திரனையும் உனர்த்துகின்றன. இம்மூர்த்திகள் சதாசிவமூர்த்தி தன்னுள் கொண்டு தண்ணளி புரிகின்றார். இறைவன் உலகுக்குச் செய்யும் பேருபகாரம் அழிந்தொழிந்த உலகத்தைத் திரும்பவும் ஆக்கி கேவல நிலையில் கிடந்த ஆன்மாக்கள் வாழ்வதற்கு உலகம், உடம்பு, உடம்பின் உட்கருவிகள், போகப் பொருள்கள் இவற்றை அமைத்துத்தருவதே ஆகும்.

உலகம் மாசங் காரத் தால் அழிக்கப்பட்டபோது பராபரையாகிய இறைவி பரனை வேண்டிக்கொள்ள பரைக்கு இரங்கிய பரன், அவள் வேண்டுதலின்படி நமக்கு தனு கரண புவன போகங்களை அளித்து 1. ஆக்கல் (2) அழித்தல் (3) அளித்தல் (3) மறைதல் (4) அருளல் ஆகிய ஜந்தொழில்களையும் இனிது நடத்தி வருகின்றான். அவற்றை நடராஜர் திருவருவம் நன்கு விளக்கும். ஆக்கல் தொழிலை உடுக்கையும், அழித்தல் தொழிலை தீயும், அளித்தல் தொழிலை அபயக்கரமும், மறைத்தல் தொழிலை ஊன்றிய திருவடியும், அருளலை தூக்கிய திருவடியும் உனர்த்துகின்றன. இவ்விறைவன் உலகத்தை மாயையிலிருந்து தோன்றாச் செய்கின்றான். உலகம் ஒரு பருப்பொருள் (Matter). மாயை ஒரு நுண்பொருள் (Energy) விஞ்ஞானத்தாலும், விஞ்ஞானக்கருவிகளாலும் பருப்பொருளை

ஆராய முடியுமே தவிர, நுண்பொருளை ஆராய இயலாது. நுண்பொருளை ஆராய்வதற்குரிய கருவி மெஞ்னானம் ஆகும். அழிந்த உலகம் சிதறிச் சிதறி பரமானுவாகப் போய்விடுமென்பர் விஞ்ணானிகள். பரமானுவை நசுக்கிவிட்டால், அது எங்கோ போய்விடுகிறது. அது எப்படி ஆகிறது என்று எங்களுக்கு விளங்கவில்லை என்பது விஞ்ணானிகளின் கொள்கை. அதனை நன்றாக விளக்குவது சமயம். பருப்பொருள் அழிந்தால் ஒரு நுண்பொருள் ஆகும். Matter energy யாய் மாறும். அவ்வாறு பருப்பொருள் மாய்ந்து போவதை “மாய்” எனவும் அதிலிருந்தே எல்லாம் ஆகி வருவதால் “ஆ” எனவும் கொண்டு “மாயா” என்று அந்த நுண்பொருளை (Energy) க் கூறினார். அம் மாயையே உலகம் தோன்றுவதற்கு முதற்காரணமாயிற்று, விஞ்ணானத்தால் அறிந்துகொள்ளமுடியாத இடத்தில் மெஞ்ணானம் தோன்றுகிறது.

இறைவன் நிமித்த காரணன். மண்ணிலிருந்து ஒரு தொழிலாளி ஒரு குடத்தைச் செய்கிறான். குடத்திற்கு முதற் காரணம் மண் ஆகும். தொழிலாளி நிமித்த காரணமாகின்றான். தொழில் செய்வதற்கு உதவும் கருவி அல்லது தண்ட சக்கரம் துணைக் காரணமாகிறது. அத்துணைக் காரணத்தையே “பரை” சக்தி எனக் கூறுகிறோம். ஆலயங்களில் சிவலிங்கத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆவடையாகிய மனோன்மணியும், மஹேஸ்வரனோடு காட்சி அருளும் மகேஸ்வரியும், உருத்திரனோடு விளங்கும் உமாதேவியும் இப்பரையை உணர்த்துகின்றனர். இறைவன் அம்மையப்பராய் காட்சியளிப்பதன் கருத்து இதுவேயாகும்.

3. இவ்வம்மையப்பராய் போகவடிவில் இருந்து உயிர்களாகிய நமக்கு போகத்தை புணர்த்துகின்றான். அவன் ஞானாச்சாரியனாய் “தகழினா மூர்த்தி” என்ற பெயரோடு கல்லால் நிழலில் சின் முத்திரை தாங்கி அருள் புரிகின்றான். சின் முத்திரையின் கருத்து

ஆணவம் முதலிய மலங்களிலிருந்து நீங்கி உயிர் இறைவனை அடைந்து ஒன்றி வாழ வேண்டுமென உணர்த்துவதேயாகும்.

## பாசம்

ஆணவம் முதலிய பாசங்கள் அனாதியாகவே உள்ளன. அவை இருள்போல நின்று உயிர்களின் அறிவை மறைப்பன இப் பாசங்கள். கதிரவன் முன் நிற்க ஆற்றாது அழிந்து ஒழியும் இருள்போல இறைவனைச் சென்று அணுகாது. இருள் நம்மை அணுகித் துன் புறுத் துவதுபோலபாசமும் துன் புறுத் தும். இத்துன்பத்திலிருந்து நீங்குவதற்கு ஏக மார்க்கமாயிருப்பது இறைவனை அடைதலேயாகும்.

## இறைவனை அடையும் வழி

இறைவனை அடைவதற் கென்று நம் முன் னோர் நன்மார்க்கங்கள் நான்கு வகுத்தார்கள். 1 சரியை 2 கிரியை 3 யோகம் 4 ஞானம் எனப்படும்

## சரியை

சரியைத் தொண்டிற்குத் தக்க இடம் ஆலயங்களேயாகும். கோயிலில் அலகிடுதல், மெழுகுதல், பூமாலை கட்டுதல், புகழ்ந்து பாடுதல், திருவிளக்கிடுதல் இவை சரியைத் தொண்டாகும். இப்பணிகள் திருக்கோயில்களிலே நடைபெறுகின்றன. இப்பணிகள் புரிந்தவர்க்கு ஈசன் தனது உலகத்தில் வாழ்வளிக்கின்றான்.

## கிரியை

இறைவனை கும்ப பிம்பங்களில் மலர், மஞ்சனம், அமுது முதலியவைகளைக் கொண்டு பூசித்து பஞ்ச சுத்தி செய்து பக்தியோடு வழிபடுவதே கிரியையாகும். இக்கிரியை ஆலயங்களில் என்றும் நடைபெற்றுவரும் பூசையே இனிது விளக்குகிறது. இதனை இனிது நடத்தி வருவோர் இறைவனது பக்கத்து அமரும் பாக்கியம் பெறுவார்.

## யോകമ்

യോകമ் എടു വകെപ്പട്ടുമ്. ഇവവട്ടാങ്ക യോകത്തെ കൈകകൊണ്ടു വാഴ്പവർ ഇന്റവന്തു ഉറുപ്പെறുവർ.

## നോൺ

ഇരുചിയാൻ നോൺ (1) കേട്ടല് (2) ചിന്തിത്തല് (3) തെளിതല് (4) നിട്ടൈ കൂടുതല് എന്ന നാൻകു വകെപ്പട്ടുമ്.

വിരുമ്പുമ ചരിയൈ മുതല് മെങ്ങുനാനമ് നാൻകുമു, അരുമ്പു, മലർ, കാധകനിപോൾ അഞ്ഞോ പരാപരമേ എൻപാതാധമാനവർ. ഇന്നാൻകു മാർക്കങ്കണ്ണാ മേറ്കൊണ്ടു ഒമുക്കിൻ അവരെ ആട്ടകോണ ഇന്റവനോ, ഇന്റവന്തു അരുൾ പെற്റവർക്കണ്ണ എമുന്തരുളുക്കിന്റന്ന്. അവർകൾ നമതു പാശങ്കണ്ണ അരുക്കണ്ണാന്തു ഉപത്രേഷമ് അരുണി ഉതവവർ. ഇവവാരു കുരു അരുൾ പെற്റ ആന്മാ ഇരുവിനെ ഓപ്പു എയ്തുകിന്റതു. അത്രണപ്പെற്റി നിന്റു മലപരിപാകമ് അടൈകിന്റതു അപ്പോതു ചത്തി നിപാതമ് അല്ലതു തിരുവരുൾ പതിവു പെറ്റ റു മുത്തിയടൈകിന്റതു. മുത്തിയടൈന്ത ആന്മാവക്കു പിറവി നോധില്ലെ. ഇപ്പരമുത്തിരൈയൈ അടൈയാത ആന്മാക്കൾ പിറന്തു ഇന്തു തുന്പുറുമു. ഇപ്പാழ്ത്ത പിറപ്പു അരുത്തിവേദേ മക്കണാധപ പിറന്തോരിൻ തക്ക നന്പണിയാകുമു. അതന്നെന്നേ ചമയമുമു ചാത്തിര തോത്തിരങ്കളുമു അമൈക്കപ്പട്ടുണ്ണണ.

മേരുക്കരിയവർജ്ജാല് ചമയത്തിനി ചാരമ് (1) ഇന്റ (2) ഉയിർ (3) തണ്ണ എന്നുമു മുപ്പൊരുണില് അടങ്കുമു എന്വുമു, അമ്മുപ്പൊരുൾ നിലൈയൈ നന്കുണ്ണാന്തു പാശവയപ്പട്ട ആന്മാ അപ്പാചത്തെ അരുക്കണ്ണാന്തു പരമണാടി അടൈന്തു ഇനിതു വാഴ്വത്രോക്കുമു എന്വുമു തെൻസിതില് വിണങ്കുമു.

## ஆலை தரிசன விதி

சைவசமயிகள் ஒவ்வொருவரும் தினம் தோறும் திருக்கோவிலுக்குச் சென்று விதிப்படி பயபக்தியுடன் சுவாமி தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு நாளும் சுவாமிதரிசனஞ் செய்ய இயலாதவர், சோமவாரம், மங்கலவாரம், சுக்கிரவாரம், பிரதோஷம், பெளர்ணிமை, அமாவாசை, திருவாதிரை, கார்த்திகை, மாசப்பிறப்பு, சூரியகிரகணம், சந்திரகிரகணம், சிவராத்திரி, நவராத்திரி, விநாயகசதுர்த்தி, விநாயகசஷ்டி ஸ்கந்த சஷ்டி முதலிய புண்ணிய காலங்களிலேனும் தவறாது செய்தல் வேண்டும்.

சுவாமி தரிசனம் செய்ய விரும்புவோர், திருக்கோயிலுக்குச் சமீபத்திலேயுள்ள புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து, தோய்த்துலர்ந்த உடைதரித்து, நித்திய கர்மானுஷ்டானம் முடித்துக் கொண்டு பரிசுத்தமாகக் கோயிலுக்குப் போதல் வேண்டும்.

போகும்போது ஒரு பாத்திரத்திலே தேங்காய், பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, கற்பூரம், பத்திரபுஷ்பம் முதலியன வைத்து அரைக்குக் கீழ்ப்படாது மேலே உயர்த்தப்பட்ட கையில் ஏந்திக்கொண்டு போதல் வேண்டும்.

ஆலயத் திற்குச் சமீபித்ததும், தூலலிங்கமாகிய திருக்கோபுரத்தை வணங்கி, இரண்டுகைகளையும் சிரசிலே குவித்துக் கடவுளை மனதிலே தியானித்துக் கொண்டே உள்ளே பிரவேசித்து, பத்திரலிங்கமாகிய பலிபீடத்துக்கு இப்பால் நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.

ஆண்கள் அஷ்டாங்க நமஸ்காரமும் பெண்கள் பஞ்சாங்க நமஸ்காரமுஞ் செய்தல் வேண்டும். திரயாங்க நமஸ்காரம் இவ்விருவருக்கும் பொது.

அஷ்டாங்க நமஸ்காரமாவது : தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்களிரண்டு என்னும் எட்டு அங்கங்களும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல்.

பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு என்னும் ஐந்துறுப்புக்களும் நிலத்திலே தோயும்படி வணங்குதல்.

திரயாங்க நமஸ்காரமாவது : சிரசிலே இரண்டுகைகளையுங் குவித்தல்.

நமஸ்காரம் மூன்றுதரமாயினும், ஐந்துதரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பது தரமாயினும், பன்னிரண்டுதரமாயினும் பண்ணல் வேண்டும். ஒருதரம், இருதரம் பண்ணல் கூடாது.

நமஸ்காரம் பண்ணும் போது கிழக் கேயாயினும் வடக்கேயாயினும் சிரசைவைத்து நமஸ்காரஞ் செய்தல் வேண்டும்.

நமஸ்காரம் செய்து முடிந்தவுடனே எழுந்து பிரதடக்ஷணம் பண்ணல் வேண்டும்.

சிவபெருமானை மூன்றுதரமாயினும், ஐந்துதரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பதுதரமாயினும், பதினெட்டுதரமாயினும், இருபத்தொருதரமாயினும் பிரதக්ಷணம் பண்ணல் வேண்டும்.

விநாயகரை ஒருதரமும், குரியனை இரண்டு தரமும் பார்வதி தேவியாரையும் விஷ்ணுவையும் நான்கு தரமும் பிரதக්ಷணம் பண்ணல் வேண்டும்.

பிரதக්ಷணம் பண்ணும் ஆவரணத்திலே ஸ்தூபி நிழலேனுப் துவஜஸ்தம்ப நிழலேனும் இருப்பின் அந்நிழலில் மூன்று கூறுநீக்கி எஞ்சிய இரண்டு கூற்றினுள்ளே செல்லல் வேண்டும். சுவாமி உற்சவங்கொண்டருநூங் காலத்திலே உடன் செல்லும்பொழுது அந்நிழலிருப்பினும் நீக்காது செல்லலாம்.

அபிஷேக காலத்தில் உட்பிரகாரத்திலே பிரதக්ಷணம் நமஸ்காரம் முதலியவை பண்ணலாகாது.

பிரதக්ಷணம் முடிந்தவுடன் சந்நிதானத்தில் மீண்டும் நமஸ்காரங் செய்து உள்ளே போய்க் கடவுளைத் தரிசித்து சுத்தமான சித்தத்துடனே பக்திரஸம் மிகுந்த தோத்திரங்களை இயன்றமட்டும் இராகத்துடனே பாடித்துதி செய்தல் வேண்டும்.

பின் அர்ச்சகரைக் கொண்டு பத்திர புஷ்பங்களினால் சுவாமிக்கு அர்ச்சனை செய்வித்து தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், முதலியவற்றை நிவேதிப்பித்து, கற்பூராராத்திரிகம் பணிமாறப் பண்ணுவித்து, அவருக்குத்தம்மால் இயன்ற தக්ஷணைகொடுத்து அவரிடமிருந்து விபூதி பிரசாதங்கள் பெற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

பின் சுவாமியைத் தரிசித்துக் கொண்டு, புறங்காட்டாது பலிபீடத்துக்குஇப்பால் வந்துநமஸ்காரம் செய்து வடக்குமுகமாக இருந்து சுவாமியை மனத்திலே தியானங் செய்து கொண்டு தன்னால் இயன்ற உரு அவருடைய மந்திரம் ஜெபித்துப் பின் எழுந்து வீட்டுக்குப் போதல் வேண்டும்.

## சைவசமயகுரவர் துதி

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அணைந்தபிரான் அடிபோற்றி வாழிதிரு நாவலூர் வன்றோண்டர் பதம்போற்றி ஊழிமலி திருவாத வூர்திருத் தாள்போற்றி

### சைவசமயகுரவர் திருநடசத்திரம்

சித்திரைச் சதயம் அப்பர், சிறந்தவை காசிமூலம் அத்தரைப் பணிசம் பந்தர், ஆனிமா மகத்தில் அந்த முத்தமிழ் வாத வூர், முதியநல் ஆடி தன்னில் சுத்தமாம் சோதி நாளில் சுந்தரர் கயிலை சேர்ந்தார்.

### சைவசமயகுரவர் வயசு

அப்பருக் கெண்பத்தொன்(நு) அருள்வாத வூரருக்குச் செப்பியநா லெட்டினில் தெய்வீகம் - இப்புவியில் சுந்தரர்க்கு மூவாறு தொன்ஞான சம்பந்தர்க்கு(கு) அந்தம் பதினா றறி.

### 1. சம்பந்தர் பாடலின் அற்புதம்

புனலில் ஏடெதிர் செல்லெனச் செல்லுமே

புத்தனார்தலை தத்தெனத் தத்துமே  
கனலில் ஏடிடப் பச்சென்று இருக்குமே

கதவு மாமறைக் காட்டில் அடைக்குமே  
பனையில் ஆண்பனை பெண்பனை ஆக்குமே

பழைய என்புபொற் பாவைய தாக்குமே  
சினவ ராவிடம் தீரெனத் தீருமே

செய்ய சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப் பாடலே.

## 2. அப்பர் சுவாமிகள் பாடலின் அந்புதம்

தலைகொள் நஞ்சமு தாக விளையுமே  
தழல்கொள் நீறு தடாகம தாகுமே  
கொலைசெய் ஆனை குனிந்து பணியுமே  
கோள ராவின் கொடுவிடந் தீருமே  
கலைகொள் வேத வனப்பதி தன்னிலே  
கதவுதானுங் கடுகத் திறக்குமே  
அலைகொள் வாரியிற் கல்லும் மிதக்குமே  
அப்பர் செப்பும் அருந்தமிழ்ப் பாடலே.

## 3. சுந்தரர் பாடலின் அந்புதம்

வெங்க ராவுண்ட பிள்ளையை நல்குமே  
வெள்ளை யானையின் மீதேறிச் செல்லுமே  
மங்கை பாகனைத் தூது நடத்துமே  
மருவி யாறு வழிவிட நிற்குமே  
செங்கல் லானது தங்கம தாக்குமே  
திகழும் ஆற்றிட்டுச் செம்பொன் எடுக்குமே  
துங்க வான்பரி சேர்க்கு நல்குமே  
துய்ய நாவலூர்ச் சுந்தரர் பாடலே.

## 4. திருவாதவூர் பாடலின் அந்புதம்

பெருகும் வையை தனைஅழைப் பிக்குமே  
பிரம்ப டிக்குப் பிரான்மேனி கன்றுமே  
நரியை வாம்பரி யாக நடத்துமே  
நாடி முகை தனைப்பே சுவிக்குமே  
பரிவிற் பிட்டுக் குமண்குமப் பிக்குமே  
பரமன் ஏடெழு தக்கோ வைபாடுமே  
வருகம் புத்தரை வாதினில் வெல்லுமே  
வாத ஓரர் வழங்கிய பாடலே.

# திருநூன் சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

அருளிச் செய்த  
தேவாரம்

முதலாந் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிகுடிக் காடுடையகூட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வன் ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே

முற்றலாமையிள நாகமோடேன முளைக்கொம்பவைபூண்டு வற்றலோடுகல னாப்பலி தேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன் கற்றல்கேட்டலுடை யார்பெரியார்கழல் கையாற்றோழுதேத்தப் பெற்றமூர்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

நீர்பரந்தநிமிர் புஞ்சடைமேலோர் நிலாவெண்மதிகுடி ஏர்பரந்தவின வெள்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வன் ஊர்பரந்தவுல கின்முதலாகிய வோரூரிது வென்னப் பேர்பரந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

விண்மகிழ்ந்தமதி லெய்ததுமன்றி விளங்குதலையோட்டில் உண்மகிழ்ந்துபலி தேரியவந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன் மண்மகிழ்ந்தவர வம்மலர்க்கொன்றை மலிந்தவரைமார்பிற் பெண்மகிழ்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

ஒருமைபெண்மையுடை யன்சடையன்விடை யூரும்மிவனன் அருமையாகவரை செய்யவமர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன் கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமிதந்ததோர் காலம்மிதுவென்னப் பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே

மறைகலந்தவொலி பாடலோடாடல ராகிமழுவேந்தி  
இறைகலந்தவின வெள்வளைசோரவென்னுள்ளங்கவர்கள்வன் கறைகலந்தகடி யார்பொழினீடுயர் சோலைக்கதிர்சிந்தப் பிறைகலந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

சடைமுயங்குபுன லன்னனலன்னெரி வீசிச்சதிரவெய்த  
உடைமுயங்குமர வோடுழிதந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன் கடன்முயங்குகழி சூழ்குளிர்கானலம் பொன்னஞ்சிறகன்னம் பெடைமுயங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

வியரிலங்குவரை யுந்தியதோள்களை வீரம்விளைவித்த  
உயரிலங்கையரை யன்வலிசெற்றென துள்ளங்கவர்கள்வன் துயரிலங்கும்முல கிற்பலவூழிக டோன்றும்பொழுதெல்லாம் பெயரிலங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே

தானுதல்செய்திறை காணியமாலொடு தண்டாமரையானும் நீனுதல்செய்தொழி யந்நிமிர்ந்தானென துள்ளங்கவர்கள்வன் வானுதல்செய்மக ஸீரமுதலாகிய வையத்தவரேத்தப் பேணுதல்செய்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

புத்தரோடுபொறி யில்சமனும்புறங் கூறநெறிநில்லா ஒத்தசொல்லவுல கம்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்கள்வன் மத்தயானைமறு கவ்வுரிபோர்த்ததோர் மாயம்மிதுவென்னப் பித்தர்போலும்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

அருநெறியமறை வல்லமுனியகன் பொய்கையலர்மேய  
பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவன்றன்னை  
ஒருநெறியமனம் வைத்துணர்ஞானசம் பந்தனுரைசெய்த  
திருநெறியதமிழ் வல்லவர்தொல்வினை தீர்குலெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

**திருப்பிரம்பும்      திருவெழுங்குறுக்கை      வியாழக்குறிஞ்சி**

ஒருஞ வாயினை மானாங் காரத்து  
ஈரியல் பாயோரு விண்முதல் பூதலம்  
ஒன்றிய விருசுட ரும்பர்கள் பிறவும்  
படைத்தளித் தழிப்பமும் மூர்த்திக ளாயினை  
இருவரோ டொருவ னாகி நின்றனை  
  
ஓரா ஸ்மீ லொண்கழி லிரண்டும்  
முப்பொழு தேத்திய நால்வர்க் கொளிநெறி  
காட்டினை நாட்ட முன்றாகக் கோட்டினை  
இருநதி யரவமோ டொருமதி சூடினை  
ஒருதா ஸ்ரயின் மூவிலைச் சூலம்  
  
நாற்கான் மான்மறி யைந்தலை யரவம்  
ஏந்தினை காய்ந்த நால்வாய் மூம்மதத்து  
இருகோட் டொருகரி யீடழித் துரித்தனை  
ஒருதனு விருகால் வளைய வாங்கி  
முப்புரத் தோடு நானில மஞ்சக்

கொன்று தலத்துற வவனைர யறுத்தனை  
ஜம்புல னாலா மந்தக் கரணம்  
முக்குண மிருவளி யொருங்கிய வானோர்  
ஏத்த நின்றனை யொருங்கிய மனத்தோடு  
இருபிறப் போர்ந்து முப்பொழுது குறைமுடித்து

நான்மறை யோதி யைவகை வேள்வி  
 அமைத்தா றங்க முதலெழுத் தோதி  
 வரன்முறை பயின்றேழு வான்றனை வளர்க்கும்  
 பிரமபுரம் பேணினை  
 அறுபத முரலும் வேணுபுரம் விரும்பினை

இகலிய மைந்துணர் புகலி யமர்ந்தனை  
 பொங்குநாற் கடல் சூழ்வெங்குரு விளங்கினை  
 பாணிழு வுலகும் புதையமேன் மிதந்த  
 தோணிபுரத் துறைந்தனை தொலையா விருநிதி  
 வாய்ந்த பூந்தரா யேய்ந்தனை

வரபுர மென்றுணர் சிரபுரத் துறைந்தனை  
 ஒருமலை யெடுத்த விருதிற் லரக்கன்  
 விறல்கெடுத் தருளினை புறவும் புரிந்தனை  
 முந்நீர்த் துயின்றோ னான்முக னறியாப்  
 பண்பொடு நின்றனை சண்பை யமர்ந்தனை

ஜயஞ் மமணரு மறுவகைத் தேரஞும்  
 ஊழியு முணராக் காழி யமர்ந்தனை  
 எச்சனே ழிசையோன் கொச்சையை மெச்சினை  
 ஆறுபதமு மைந்தமர் கல்வியும்  
 மறைமுத னாங்கும்

மூன்று காலமும் தோன்ற நின்றனை  
 இருமையி னொருமையு மொருமையின் பெருமையும்  
 மறுவிலா மறையோர் கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை  
 கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் அறியும்

அனைய தன்மையை யாதலி னின்னை  
 நினைய வல்லவ ரில்லை நீணிலத்தே  
 திருச்சிற்றம்பலம்.

## துயர் களையும் திருப்பதிகம்

இகவாழ்வில் நாள், கிரகம், நோய், மரணம் போன்ற பல இன்னல்களினால் உயிர் துன்பமடைகின்றது. இத்துன்பம் நீங்கி, உயிர் நல்வாழ்வு வாழ்வதன் நற்கதியடைய வேண்டி திருஞான சம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் அருளிய துதிப்பாடல்கள் இங்கு கொருக்கப்பட்டுள்ளன. இவை சைவர்களின் நிதய பாராயணத்தில் விசேஷ இடம் பெற்றுள்ளன.

## கோளஞ் பதிகம் இரண்டாம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேயுஞ் தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்  
மிகநல்ல வீணைதடவி  
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தென்  
உளமே புகுந்த வதனால்  
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி  
சனிபாம் பிரண்டுமூடனே  
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல  
அடியா ரவர்க்கு மிகவே

என்பொடு கொம்பொ டாமை யிவைமார் பிலங்க  
எருதேறி ஏழையுடனே  
பொன்பொதி மத்த மாலை புனல்குடி வந்தென்  
உளமே புகுந்த வதனால்  
ஒன்பதொ டோன்றோ டேழு பதினெட்டொ டாறும்  
உடனாய நாள்க எவைதாம்  
அன்பொடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல  
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

உருவளர் பவள மேனி ஒளிநீ றணிந்து  
உமையோடும் வெள்ளள விடைமேல்  
முருகலர் கொன்றை திங்கள் முடிமே லணிந்தென்  
உளமே புகுந்த வதனால்  
திருமகள் கலைய தூர்தி செயமாது பூமி  
திசைதெய்வ மான பலவும்  
அருநெதி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல  
அடியா ரவர்க்கு மிகவே

மதிநுதல் மங்கை யோடு வடபா லிருந்து  
மறையோதும் எங்கள் பரமன்  
நதியோடு கொன்றை மாலை முடிமே லணிந்தென்  
உளமே புகுந்த வதனால்  
கொதியறு கால னங்கி நமனோடு தூதர்  
கொடுநோய்க ளான பலவும்  
அதிகுணம் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல  
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

நஞ்சனி கண்ட னெந்தை மடவாள்த னோடும்  
விடையேறு நங்கள் பரமன்  
துஞ்சிருள் வன்னி கொன்றை முடிமேலணிந்தென்  
உளமே புகுந்த வதனால்  
வெஞ்சின அவண ரோடும் உருமிடியு மின்னும்  
மிகையான பூத மஹையும்  
அஞ்சிடு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல  
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

வாள்வரி யதள தாடை வரிகோ வணத்தர்  
மடவாள்த னோடும் உடனாய்  
நாண்மலர் வன்னி கொன்றை நதிகுடி வந்தென்  
உளமே புகுந்த வதனால்

கோளரி யுழுவை யோடு கொலையானை கேழல்  
கொடுநாக மோடு கரடி  
ஆளரி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல  
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

செப்பிள முலைநன் மங்கை யொருபாக மாக  
விடையேறு செல்வ னடைவார்  
ஒப்பிள மதியும் அப்பும் முடிமே லணிந்தென்  
உளமே புகுந்த வதனால்  
வெப்பொடு குளிரும் வாதம் மிகையான பித்தும்  
வினையான வந்து நலியா  
அப்படி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல  
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமேல் இருந்து  
மடவாள் தனோடும் உடனாய்  
வாண்மதி வன்னி கொன்றை மலர்குடி வந்தென்  
உளமே புகுந்த அதனால்  
ஏழ்கடல் சூழிலங்கை அரயன்றனோடும்  
இடரான வந்து நலியா  
ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல  
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

பலபல வேடமாகும் பரன் நாரி பாகன்  
பகவேறும் எங்கள் பரமன்  
சலமளோடெருக்கு முடிமேல் அணிந்தென்  
உளமே புகுந்த அதனால்  
மலர்மிசை யோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்  
வருகால மான பலவும்  
அலைகடல் மேரு நல்ல அவை நல்ல நல்ல  
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

கொத்தலர் குழலி யோடு விசையற்கு நல்கு ருக்ரு  
 குணமாய் வேட விகிர்தன் ருக்ரு  
 மத்தமும் மதியும் நாகம் முடிமேல் அணிந்து என்  
 உளமே புகுந்த அதனால் சீக்யறு ஸ்வாஸ கக்ரு  
 புத்தரோடு அமனை வாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்  
 திருநீறு செம்மை திடமே காறு ருக்ரு ஸ்வயக  
 அத்தகு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல ஸ்வயறு  
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

தேனமர் பொழில்கொள் ஆலை விளை செந்நெல் துன்னி  
 வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழ வாரோகி வாரோகி  
 நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து ராஸ்ரே  
 மறைஞான ஞான முனிவன் மகங்கள் தூஶம்ல  
 தானுறு கோஞும் நாஞும் அடியாரை வந்து ராஸ்ரே  
 நலியாத வண்ணம் உரை செய்  
 ஆனசொல் மாலை ஒதும் அடியார்கள் வானில் குற்ற  
 அரசாள்வர் ஆனை நமதே.  
 திருச்சிற்றம்பலம்.

**பொது**

**நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்**

**கௌசிகம்**

முன்றாம் திருமுறை  
திருச்சிற்றம்பலம்.

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி  
 ஒது வார்த்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது  
 வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது  
 நாத னாமம் நமச்சி வாயவே.

நம்பு வாரவர் நாவி னவிற்றினால்  
 வம்பு நாண்மலர் வார்மது வொப்பது  
 செம்பொ னார்தில கம்முல குக்கெல்லாம்  
 நம்ப னாமம் நமச்சி வாயவே.

நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு கிந்நினெனந்து  
அக்கு மாலைகொ டங்கையி லெண்ணுவார்  
தக்க வானவ ராத்தகு விப்பது  
நக்க னாமம் நமச்சி வாயவே.

கோல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள்  
இல்லா ரேனு மியம்புவ ராயிடின்  
எல்லாத் தீங்கையு நீங்குவ ரென்பால்  
நல்லார் நாமம் நமச்சி வாயவே.

மந்த ரம்மன பாவங்கண் மேவிய  
பந்த னையவர் தாழும் பகர்வரேல்  
சிந்தும் வல்வினை செல்வமு மல்குமால்  
நந்தி நாமம் நமச்சி வாயவே.

நரக மேழ்புக நாடின ராயினும்  
உடைசெய் வாயின ராயி னுருத்திரர்  
விரவி யேபுகு வித்திடு மென்பரால்  
வரத னாமம் நமச்சி வாயவே.

இலங்கை மன்ன னெடுத்த வடுக்கன்மேல்  
தலங்கொள் கால்விரல் சங்கர னூன்றலும்  
மலங்கி வாய்மொழி செய்தவ னுய்வகை  
நலங்கொ னாமம் நமச்சி வாயவே.

போதன் போதன கண்ணனு மண்ணல்தன் ரஸியா  
பாதந் தான்முடி நேடிய பண்பராய் வகைகா ரோரு  
யாதுங் காண்பரி தாகி யலந்தவர் ரஸைவி ஶகாகூ  
ஒதுநாமம் நமச்சி வாயவே. குல பெப்டு களை

கஞ்சி மண்டையர் கையினுண் கையர்கள் மஸ்ரூ  
வெஞ்சொன் மின்டர் விரவில் ரென்பரால் ரஸ்ராகெ  
விஞ்சை யண்டர்கள் வேண்ட அழுதுசெய் ரஸ்ராகெ  
நஞ்சன் கண்டன் நமச்சி வாயவே. குகை ஸ்ரூ

நந்தி நாம நமச்சிவா யவெனும் ரஸ்ராகெ  
சிந்தை யாற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல் ராகுமில  
சிந்தை யான்மகிழ்ந் தேத்தவல் லாரெலாம் ரகங்கு  
பந்த பாச மறுக்கவல் லார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்..

பொது

**பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம் காந்தாரபஞ்சமம்**  
முன்றாம் திருமுறை  
**திருவைந்தெழுத்துண்மை**  
திருச்சிற்றம்பலம்.

துஞ்சலும் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்  
நெஞ்சகம் நெந்து நினைமின் நாள்தொறும்  
வஞ்சக மற்றுடி வாழ்த்த வந்தகூற்று  
அஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ முத்துமே.

மந்திர நான்மறை யாகி வானவர்  
சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை யாள்வன  
செந்தழ லோம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு  
அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செ முத்துமே.

ஊனில் உயிர்ப்பை யொடுக்கி யொண்கூட்டர்  
ஞானவி எக்கினை யேற்றி நன்புலத்து  
ஏனைவ ழிதிறந் தேத்து வார்க்கிடர்  
ஆனகெ டுப்பன் அஞ்செ முத்துமே

நல்லவர் தீயர் எனாது நச்சினர்  
செல்லல்கெ டச்சிவ முத்தி காட்டுவ  
கொல்லந மன்றமர் கொண்டு போமிடத்து  
அல்லல் கெடுப்பன அஞ்செ முத்துமே

கொங்கலர் வன்மதன் வாளி யைந்தகத்து  
அங்குள பூதழும் அஞ்ச ஐம்பொழில்  
தங்கர வின்படம் அஞ்சுந் தம்முடை  
அங்கையில் ஜவிரல் அஞ்செ முத்துமே.

தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்  
வெம்மை நரகம் விளைந்த போழ்தினும்  
இம்மை வினையடர்த் தெய்தும் போழ்தினும்  
அம்மையி னுந்துணை அஞ்செ முத்துமே

வீடுபி றப்பை அறுத்து மெச்சினர்  
பீடைகெ டுப்பன பின்னை நாள்தோறும்  
மாடுகொ டுப்பன மன்னு மாநடம்  
ஆடிஉ கப்பன அஞ்செ முத்துமே

வண்டம ரோதி மடந்தை பேணின  
பண்டை யிராவணன் பாடி உய்ந்தன  
தொண்டர்கள் கொண்டு துதித்த பின்னவர்க்கு  
அண்டம் அளிப்பன அஞ்செ முத்துமே

கார்வணன் நான்முகன் காணுதற் கொணாச் சுதாபி  
சீர்வணச் சேவடி செவ்வி நாள்தொறும் குலை குலை  
பேர்வணம் பேசிப் பிதற்றும் பித்தர்கட்கு பகுகீ  
ஆர்வணம் ஆவன அஞ்செ முத்துமே

புத்தர்ச மண்கழுக் கையர் பொய்கொளாச் சுதாபி  
சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின வித்தக நீறணி வார்வினைப் பகைக்கு  
அத்திரம் ஆவன அஞ்செ முத்துமே

நற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன் நான்மறை  
கற்றவன் காழியர் மன்னன் உன்னிய  
அற்றமில் மாலையீ ரெந்தும் அஞ்செழுத்து  
உற்றன வல்லவர் உம்ப ராவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

| திருஞான சம்பந்த நாயனார் சமணர்களை  
| வெல்லும் பொருட்டு மதுரைக்குச் சென்று  
| இப்பாடல்களைப் பாடிகூன் பாண்டியனின் வெப்பு  
| நோயை நீக்கி, சைவத்தின் பெருமையை மீனக்  
| கொடியோன் உனரச்செய்தார்.

## திருநீற்றுப் பதிகம்

இரண்டாம் திருமுறை

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு  
சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு  
தந்திரமாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு  
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயன் திருநீறே.

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பதுநீறு  
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு  
ஒத்த தகுவது நீறு உண்மையிலுள்ளது நீறு  
சீதப் புனல் வயல் சூழ்ந்த திருவால வாயன் திருநீறே.

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு  
சத்தியமாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு  
பத்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு  
சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயன் திருநீறே.

காண வினியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு  
பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு  
மாணத் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு  
சேணந் தருவது நீறு திருவால வாயன் திருநீறே.

பூச வினியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு  
பேச வினியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக்கெல்லாம்  
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம் தாவது நீறு  
தேசம் புகழ்வது நீறு திருவால வாயன் திருநீறே.

அருத்தம் தாவது நீறு அவல மறுப்பது நீறு  
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வான மளிப்பது நீறு  
பொருத்தம் மாவது நீறு புண்ணியர் பூசும் வெண்ணீறு  
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருவால வாயன் திருநீறே.

எயிலது வட்டம் நீறு இருமைக்கு முள்ளது நீறு  
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கியமாவது நீறு  
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம் தாவது நீறு  
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தால வாயன் திருநீறே.

இராவணன் மேலது நீறு என்னது தகுவது நீறு பொப்பாப் பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு தராவன மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு புதி வெடு அராவணங் குந்திரு மேனி யால வாயன் திருநீறே.

மாலோ டயன்றியாத வண்ணமு முள்ளது நீறு மேலுறை தேவர்க் டங்கண் மெய்யது வெண்பொடி நீறு ஏல வுடம் பிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது நீரு ஆலம துண்ட மிடற்றேம் மால வாயன் திருநீறே

குண்டிகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக் கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத வினியது நீறு எண்டிசைப் பட்டபொருளா ரேத்துந் தகையது நீறு அண்டத் தவர்பணிந் தேத்த மால வாயன் திருநீறே

ஆற்ற லடல்விடை யேறு மால வாயன் திருநீற்றைப் போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசிரன் ஞானசம் பந்தன் தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச் சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

### திருக்கேதீச்சரம்

இரண்டாம் திருமுறை

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருது குன்றமா மேருவி னானர்

வாவனலெரி யம்பாப்

பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றிநின்

றுறைபதி யெந்நானும்

கருது கின்றவூர் கனைகடற் கடிகமழ்

பொழிலணி மாதோட்டம்

கருதநின்றகே தீச்சரங் கைதொழுக்

கடுவினை யடையாவே.

பாடல் வீணையர் பலபல சரிதைய  
 ரெருதுகைத் தருநட்டம்  
 ஆடல் பேணுவ ரமர்கள் வேண்டநஞ்  
 சுண்டிருள் கண்டத்தர்  
 ஈட மாவது இருங்கடற் கரையினி  
 லெழிறிகழ் மாதோட்டம்  
 கேடி லாத கேதீச்சரந் தொழுதெழக்  
 கெடுமிட்ர் வினைதானே.

பெண்ணோர் பாகத்தர் பிறைதவழ் சடையின  
 ரறைகழல் சிலம்பார்க்கச்  
 சுண்ணமாதரித் தாடுவர் பாடுவ  
 ரகந்தொறு மிடுபிச்சைக்கு  
 உண்ணல் ஆவதோர் இச்சையின் உழல்பவர்  
 உயர்தரு மாதோட்டத்து  
 அணனல் நண்ணுகே தீச்சரம் அடைபவர்க்கு  
 அருவினை அடையாவே.

பொடிகொள் மேனியர் புலியதள் அரையினர்  
 விரிதரு கரத்தேந்தும்  
 வடிகொள் மூவிலை வேலினர் நூலினர்  
 மறிகடல் மாதோட்டத்து  
 அடிகள் ஆதரித் திருந்தகே தீச்சரம்  
 பரிந்தசிந் தையராகி  
 முடிகள் சாய்த்தடி பேணவல் லார்தம்மேல்  
 மொய்த்தெழும் வினைபோமே.

நல்லர் ஆற்றவும் ஞானநன் குடையர்தம்  
 மடைந்தவர்க் கருளீய  
 வல்லவர் பார்மிசை வான்பிறப் பிறப்பிலர்  
 மலிகடல் மாதோட்டத்து

எல்லை யில்புகழ் எந்தைகே தீச்சரம்  
இராப்பகல் நினைந்தேத்தி  
அல்ல லாசறுத் தரனடி யினைதொழும்  
அன்பராம் அடியாரே.

பேழை வார்சடைப் பெருந்திரு மகடனைப்  
பெருந்தவைத் தொருபாகம்  
மாழை யங்கயற் கண்ணிபால் அருளிய  
பொருளினர் குடிவாழ்க்கை  
வாழை யம்பொழில் மந்திகள் களிப்புற  
மருவிய மாதோட்டக்  
கேழல் வெண்மருப் பணிந்தநீண் மார்பர்கே  
தீச்சரம் பிரியாரே.

பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தருளிப்பல்பு  
லுலகினில் உயிர்வாழ்க்கை  
கண்ட நாதனார் கடலிடங் கைதொழுக்  
காதலித் துறைகோயில்  
வண்டு பண்செயு மாமலர்ப் பொழின்மஞ்ஞை  
நடமிடு மாதோட்டம்  
தொண்டர் நாடொறுந் துதிசெய வருள்செய்கே  
தீச்சர மதுதானே.

தென்னி லங்கையர் குலபதி மலைநலிந்  
தெடுத்தவன் முடிதிண்டோள்  
தன்ன லங்கெட அடர்த்தவற் கருள்செய்த  
தலைவனார் கடல்வாயப்  
பொன்னி லங்கிய முத்துமா மணிகளும்  
பொருந்திய மாதோட்டத்து  
உன்னி அன்பொடும் அடியவர் இறைஞ்சுகே  
தீச்சரத் துள்ளாரே.

பூவு ளானுமப் பொருகடல் வண்ணனும் ரஸங்கள்  
 புவியிடந் தெழுந்தோடி ரகசம்பாடு ரஸங்கள்  
 மேவி நாடிநின் னடியினை காண்கிலா ரஸங்கள்  
 வித்தக மென்னாகும் ரஸங்கள்  
 மாவும் பூகமும் கதலியும் நெருங்குமா  
 தோட்டநன் நகர்மன்னித் தெயை ரஸங்கள்  
 தேவி தன்னொடுந் திருந்துகே தீச்சரத்  
 திருந்தவெம் பெருமானே. ருயக்கமை வூனை

புத்த ராய்ச்சில புனைதுகி லுடையவர் வூனை  
 புறனுரைச் சமணாதர் யாதுவை யாதுவை  
 எத்த ராகிநின் றுண்பவர் இயம்பிய ரூக்கி  
 ஏழைமை கேளேன்மின் ரூக்கி  
 மத்த யானையை மறுகிட உரிசெய்து  
 போர்த்தவர் மாதோட்டத்து கறுஞ்சை இங்க  
 அத்தர் மன்னுபா லாவியின் கரையிற்கே  
 தீச்சரம் அடைமின்னே. ராஷ்தாடு பங்க

மாடெ லாமண முரசெனக் கடலினது  
 ஓலிகவர் மாதோட்டத்து  
 ஆட லேறுடை யண்ணல்கே தீச்சரத்து  
 அடிகளை யணிகாழி  
 நாடு ளார்க்கிறை ஞானசம் பந்தன்சொல்  
 நவின்றெழு பாமாலைப்  
 பாட லாயின பாடுமின் பத்தர்கள்  
 பரகதி பெறலாமே.

பயாஸ்ரூக ராகங்கை

திருச்சிந்றம்பலம்.

**திருக்கோணமலை இரண்டாம் திருமுறை புறநிமை**

**திருச்சற்றம்பலம்**

நிரைகழி ஸ்ரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பு

நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த

வடிவினர் கொடியணி விடையீர் கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்

அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக் குரைகட லோதம் நித்திலங் கொழிக்கும்

கோணமா மலையமர்ந் தாரே

கடிதென வந்த கரிதனை யுரித்து

அவ்வுரி மேனிமேற் போர்ப்பர் பிடியன நடையாள் பெய்வளை மடந்தை

பிறைநுத லவளொடு முடனாய்க் கொடிதெனக் கதறுங் குரைகடல் சூழ்ந்து

கொள்ளமு னித்திலஞ் சுமந்து குடிதென நெருங்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றுங் கோணமா மலையமர்ந் தாரே

பனித்திளந் திங்கட் பைந்தலை நாகம்

பட்ரசடை முடியிடை வைத்தார் கனித்திளந் துவர்வாய்க் காரிகை பாக

மாகமுன் கலந்தவர் மதின்மேல் தனித்தபே ருருவ விழித்தழ னாகந்

தாங்கிய மேருவெஞ் சிலையாக் குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் சூழ்ந்த

கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

பழித்தினங் கங்கை சடையிடை வைத்துப்  
பாங்குடை மதனனைப் பொடியா  
விழித்தவன் தேவி வேண்டமுன் கொடுத்த  
விமலனார் கமலமார் பாதர்  
தெழித்துமுன் னரந்றுஞ் செழுங்கடற் றரளஞ்  
செம்பொனு மிப்பியுஞ் சுமந்து  
கொழித்துவன் றிரைகள் கரையிடைச் சேர்க்குங்  
கோணமா மலையமர்ந் தாரே

தாயினு நல்ல தலைவரென் றடியார்  
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்  
வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா  
மாண்பினர் காண்பல வேடர்  
நோயிலும் பிணியுஞ் தொழிலர்பால் ணீக்கி  
நுழைதரு நாலினர் ஞாலம்  
கோயிலுஞ் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த  
கோணமா மலையமர்ந் தாரே

பரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடு மாணி  
தன்னுயிர் மேல்வரும் கூற்றைத்  
திரிந்திடா வண்ண முதைத்தவற் கருஞ்ஞ  
செம்மையார் நம்மையா ஞடையார்  
விரிந்துயர் மெளவன் மாதவி புன்னை  
வேங்கைவன் செருந்திசெண் பகத்தின்  
குருந்தொடு மூல்லை கொடிவிடும் பொழில்குழ்  
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

எடுத்தவன் றருக்கை யிழித்தவர் விரலால்  
ஏத்திட வாத்தமாம் பேறு  
தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பும்  
இறப்பறி யாதவர் வேள்வி

தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை  
தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்  
கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புகழாளர்  
கோணமா மலையமர்ந் தாரே

அருவரா தொருகை வெண்டலை யேந்தி  
அகந்தொறும் பலியுடன் புக்க  
பெருவரா யுறையு நீர்மையர் சீர்மைப்  
பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்  
இருவரு மறியா வண்ணமொள் ளௌயாய்  
உயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன் மாற்கும்  
குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்  
கோணமா மலையமர்ந் தாரே

நின்றுனுஞ் சமனு மிருந்துனுந் தேரு  
நெறியலா தனபுறங் கூற  
வென்றுநஞ் சுண்ணும் பரிசின ரொருபான் நாகுபூர  
மெல்லிய ளோடுமூட னாகித்  
துன்றுமொண் பெளவ மவ்வலுஞ் குழந்து  
தாழ்ந்துறு திரைபல மோதிக்  
குன்றுமொண் கானல் வாசம்வந் துலவங்  
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

குற்றமி ஸாதார் குரைகடல் குழந்த  
கோணமா மலையமர்ந் தாரைக்  
கற்றுனெர் கேள்விக் காழியர் பெருமான்  
கருத்துடை ஞானசம் பந்தன்  
உற்ற செந் தழிழார் மாலையீ ரெந்தும்  
உரைப்பவர் கேட்பவ ருயர்ந்தோர்  
சற்றமு மாகித் தொல்வினை யடையார்  
தோன்றுவர் வானிடைப் பொழிந்தே  
திருச்சிற்றம்பலம்.

**திருவாவடுதுறை முன்றாம் திருமுறை காந்தாரபஞ்சம்**

திருச்சிந்றம்பலம். யாழி மாதாக்கிளகலி

விமலாக்கி விரிவு பியப்பேய்வேவு வாய்மாகவி

இடரினுந் தளரினும் எனது றுநோய்

தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்

கடல்தனில் அழுதொடு கலந்த நஞ்சை

மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே

இதுவோன்மை ஆளுமா நீவதொன்றேமக் கில்லையேல்

அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

(தந்தையார் யாகங்செய்யப் பணங்கேட்டபோது இறைவனை வேண்டி

உலவாக்கிழி பெற்றுக்கொடுத்தபோது பாடப்பெற்றது.)

வாழினுஞ் சாவினும் வருந்தினும் போய்

வீழினும் உனகழல் விடுவேன் அல்லேன்

தாழிளாந் தடம்புனல் தயங்குசென்னிப்

போழிள மதிவைத்த புண்ணியனே

இதுவோன்மை ஆளுமா நீவதொன்றேமக் கில்லையேல்

அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

நனவினும் கனவினும் நம்பாஉன்னை

மனவினும் வழிபடல் மறவேன் அம்மான்

புனல்விரி நறுங்கொன்றைப் போதனிந்த

கனல்ளரி அனல்புல்கு கையவனே

இதுவோன்மை ஆளுமா நீவதொன்றேமக் கில்லையேல்

அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

தும்மலோ டருந்துயர் தோன்றிடனும் பூராப  
அம்மலர் அடியலால் அரற்றாதென்நாக் காம பூராப  
கைம்மல்கு வரிசிலைக் கணையொன்றினால் பூராப  
மும்மதில் எரிமழ முனிந்தவனே பூராப  
இதுவோளமை ஆளுமா றீவதொன்றேமக் கில்லையேல்  
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

கையது வீழினும் கழிவுறினும் கை ரீத்து மாஸக  
செய்கழல் அடியலால் சிந்தை செய்யேன் கொட்டு  
கொய்யணி நறுமலர் குலாயசென்னி

மையணி மிடறுடை மறையவனே நீதுப்பு பிருஷ்பு  
இதுவோளமை ஆளுமா றீவதொன்றேமக் கில்லையேல்  
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே. ப்ரிச்புப்பு

வெந்துயுர் தோன்றியோர் வெருவுறினும் கார்க்காலன்  
எந்தாய் உன்னடியலால் ஏத்தாதென்நா ஜந்தலை  
ஜந்தலை யரவுகொண் டரைக்கசைத்த சுந்தரனே  
சந்தவெண் பொடியணி சங்கரனே

இதுவோளமை ஆளுமா றீவதொன்றேமக் கில்லையேல்  
அதுவோவுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே.

கடிசேர்ந்த போது மலரான கைக்கொண்டு நல்ல  
படிசேர்ந்த பால்கொண்டங் காட்டிடத் தாதை பண்டு  
முடிசேர்ந்த காலையற வெட்டிட முக்கண் முர்த்தி  
அடிசேர்ந்த வண்ணம் மறிவார் சொலக் கேட்டு மன்றே.

வேத முதல்வன் முதலாக விளங்கி வையம்  
ஏதப் படாமை யுலகத்தவ ரேத்தல் செய்யப்  
பூத முதல்வன் முதலே முதலாப் பொலிந்த  
சூத னொலி மாலை யென்றே கலிக்கோவை சொல்லே.

பாராழி வட்டம் பகையா னலிந்தாட்டி வாடிப்  
பேராழி யானதிடர் கண்டருள் செய்தல் பேணி யவ்வு  
நீராழி விட்டேறி நெஞ்சிடங் கொண்ட வர்க்குப் பக்க  
போராழி யீந்த புகழும் புகழுற்ற தன்றே.

மாலாய வனும் மறைவல்ல நான்மு கனும்  
பாலாய தேவர் பகரில்லமு தூட்டல் பேணிக்  
காலாய முந்நீர் கடைந்தார்க் கரிதா யெழுந்த  
ஆலால முண்டங்கம ரர்க்கருள் செய்த தாமே.

அற்றன்றி யந்தன் மதுரைத் தொகை யாக்கினானும்  
தெற்றேன்று தெய்வந் தெளியார் கரைக்கோலை தெண்ணீர்ப்  
பற்றின்றிப் பாங்கெதிரவி னுாரவும் பண்பு நோக்கில்  
பெற்றோன் றுயர்த்த பெருமான் பெருமானு மன்றே.

நல்லார்கள் சேர்புகலி ஞானசம் பந்தனல்ல  
எல்லார்களும் பரவு மீசனை யேத்து பாடல்  
பல்லார்களும் மதிக்கப் பாசுரஞ் சொன்ன பத்தும்  
வல்லார்கள் வானோ ருலகாளவும் வல்ல ரன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்ப துணை துப்பாக படிநைகளைப் புத்துவிடப்  
கூட்டுப் பக்குப் புத்துவிடப் புத்துவிடப்  
கூட்டுப் பக்குப் புத்துவிடப் புத்துவிடப்  
கூட்டுப் பக்குப் புத்துவிடப் புத்துவிடப்

புத்துவிடப் புத்துவிடப் புத்துவிடப் புத்துவிடப்  
கூட்டுப் பக்குப் புத்துவிடப் புத்துவிடப் புத்துவிடப்

# திருநாவுக்கரசு நாயனார்

அருளிச் செய்த

## தேவாரம்

நான்காந் திருமுறை

**திருவதிகை**

**வீரட்டானம்**

**கொல்லி**

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றாயின வாறு விலக்ககில்ர்

கொடுமைபல செய்தன நான்றியேன்

ஏற்றாய்டிக் கேயிரவும் பகலும்

பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்

தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே

குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட

ஆந்றேனடி யேனதி கைக் கெடில்

வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

நெஞ்சம்முமக் கேயிட மாகவைத்தேன்

நினையாதொரு போது மிருந்தறியேன்

வஞ்சம்மிது வொப்பது கண்டறியேன்

வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட

நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை

நனுகாமற் றுரந்து கரந்துமிளர்

அஞ்சேலு மென்னீர் அதிகைக் கெடில்

வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

(சமணசமயத்திற் சேர்ந்திருந்த மருணீக்கியாரைப் பீடத்திருந்த குலை நோய் மருந்தினாலும் மந்திரத்தினாலும் தீராது. இத் திருப்பதிகம் பாடத் தீர்ந்தது. இதனைப் பத்தி சிரத்தையுடன் ஒதுபவர்கள் தமக்கு ஏற்படும் வயிற்றுவலி நீக்கிக் குணமடைகிறார்கள்.)

பணித்தாரன பாவங்கள் பாற்றவல்லீர்

படுவெண்டலை யிற்பலி கொண்டுழல்வர்  
துணிந்தேஉமக் காட்செய்து வாழுவற்றாற்

சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்  
பிணிந்தார்பொடி கொண்டுமெய் பூசவல்லீர்

பெற்றமேற்றுகந் தீர்சுற்றும் வெண்டலை கொண்டு  
அணிந்தீரடி கேள்வதிகைக் கெடில  
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

முன்னம்அடி யேன்அறி யாமையினான்

முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப்  
பின்னைஅடியேனுமக் காஞும்பட்டேன்

சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளர்  
தன்னைஅடைந் தார்வினை தீப்பதன்றோ

தலையாயவர் தங்கடன் ஆவதுதான்  
அன்னநடை யார்அதி கைக்கெடில  
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

காத்தாள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையால்

கரைநின்றவர் கண்டுகொள் என்றுசொல்லி  
நீத்தாய கயம்புக நூக்கியிட

நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றுறியேன்  
வார்த்தையிது வொப்பது கேட்டறியேன்

வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட  
ஆர்த்தார்புனல் ஆர்அதி கைக்கெடில  
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்

தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்  
நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்

உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்

உலர்ந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டுழல்வாய்  
உடலுள்ளாறு சூலை தவிர்த்தருளாய்  
அலந்தேன்அடி யேன்அதி கைக்கெடில  
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

உயர்ந்தேன்மனை வாழ்க்கையும் ஒண்பொருளும்  
ஒருவர்தலை காவல் இலாமையினால்  
வயந்தேஉம்க் காட்செய்து வாழலுற்றால்  
வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்தருளர்  
பயந்தேயென் வயிற்றின் அகம்படியே  
பறித்துப்புரட் டிஅறுத் தீாத்திடநான்  
அயர்ந்தேன் அடியேன் அதி கைக்கெடில  
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

வலித்தேன்மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்  
வஞ்சம்மனம் ஒன்றும் இலாமையினால்  
சலித்தால் ஒருவர்துணை யாருமில்லைச்  
சங்கவெண்குழைக் காதுடை யெம்பெருமான்  
கலித்தேயென் வயிற்றின் அகம்படியே  
கலக்கிமலக் கிட்டுக் கவர்ந்துதின்ன  
அலுத்தேன் அடி யேன்அதி கைக்கெடில  
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

பொன்போல மினிரவதோர் மேனியினீர்  
புரிபுன்சடை யீர்மெலி யும்பிறையீர்  
துன்பேகவ ஸைபிணி யென்றிவற்றை  
நனுகாமல் தூரந்து கரந்துமிழர்  
என்போலிகள் உம்மை யினித்தெளியார்  
அடியார் படுவ திதுவேயாகில்  
அன்பேஅமை யும்அதி கைக்கெடில  
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

போர்த்தாயங்கோ ராணையின் ஈருரிதோல்  
 புறங்கா டரங்காநட மாடவல்லாய்  
 ஆர்த்தான் அரக் கன்றனை மால்வரைக்கீழ்  
 அடர்த்திட்டருள் செய்த அதுகருதாய்  
 வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்  
 என்வேதனை யான விலக்கியிடாய்  
 ஆர்த்தார்புனல் சூழ்அதி கைக்கெடில  
 வீர்ட்டா னத்துறை அம்மானே.  
 திருச்சிற்றம்பலம்.

<b>பொது</b>	<b>திருவங்கமாலை</b>	<b>சாதாரி</b>
-------------	---------------------	---------------

தலையே நீ வணங்காய் - தலை  
 மாலை தலைக்கணிந்து  
 தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத்  
 தலையே நீ வணங்காய்

(“செல்கதி காட்டிடப் போற்றும் திரு அங்கமாலை” என்று சிறப்பிக்கப் பெற்றுள்ள இத்திருப்பதிகத்தைப் படனஞ் செய்பவர் பிறவி எடுத்ததன் பயனைப் பெறுவார்கள்.)

கண்காள் காண்மின்களோ - கடல்  
 நஞ்சண்ட கண்டன்றனை  
 எண்டோள் வீசிநின் றாடும்பி ரான்றனைக்  
 கண்காள் காண்மின்களோ.

செவிகாள் கேண்மின்களோ - சிவன்  
 எம்மிறை செம்பவள்  
 எரிபோல் மேனிப்பி ரான்றிற மெப்போதும்  
 செவிகாள் கேண்மின்களோ.

முக்கே நீ முரலாய் - முது  
காடுறை முக்கணனை  
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை  
முக்கே நீமுரலாய்

வாயே வாழ்த்துகண்டாய் - மத  
யானை யுரிபோர்த்துப்  
பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும்பி ரான்றன்னை  
வாயே வாழ்த்துகண்டாய்.

நெஞ்சே நீ நினையாய் - நிமிர்  
புஞ்சடை நின்மலனை  
மஞ்சா டும்மலை மங்கைம ணாளனை

கைகாள் கூப்பித்தொழீ் - கடி

மாமலர் தூவிநின்று  
பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்  
கைகாள் கூப்பித்தொழீ்

ஆக்கை யாற்பயனென் - அரன்

கோயில் வலம்வந்து  
பூக்கையால் அட்டிப் போற்றி என்னாதஇவ்  
ஆக்கையாற் பயனென்.

கால்க ளாற்பயனென் - கறைக்

கண்ட னுறைகோயில்  
கோலக் கோபுரக் கோகர ணஞ்சுழாக்  
கால்களாற் பயனென்.

உற்றா ராருளரோ - உயிர் மாஸலு ஸி கவிக்லு  
 கொண்டு போம்பொமுது கூடுமைக்கு மாஸலு  
 குற்றா வத்துறை கூத்தனல் லானமக்கு மாஸலு  
 உற்றா ராருளரோ மாஸலு ஸி கவிக்லு

இறுமாந் திருப்பன்கொலோ - ஈசன் காநுந்துமா யளிம  
 பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச் சிறுமிய நென்று  
 சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்று வூஷயபவி  
 இறுமாந் திருப்பன்கொலோ.

தேடிக் கண்டுகொண்டேன் - திரு மாலோடு நான்முகனும்  
 தேடித் தேடோணாத் தேவனை யென்னுளே திருச்சிற்றம்பலம்.  
 தேடிக் கண்டுகொண்டேன் திருச்சிற்றம்பலம்.

பொது நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் காந்தார பஞ்சம்  
 நாலாம் திருமுறை திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்  
 பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழுக்  
 கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்  
 நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

அமன்ற சொற்கேட்ட பல்லவ அரசன் மருணீக்கியாறைக் கல்லூடன்கட்டி  
 கடலில் பாய்ச்சப் பணித்தான். அப்போது அவர் திருவைந் தெழுத்தை  
 துகிப்பவராய் இத்திருப்பதிகத்தை பாட அக்கல்லே தெப்பமாகத்  
 திருப்பாதிரிப் புலியூரில் கரையேறினார்

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை  
 ஆவினுக் கருங்கலம் அரன்அஞ் சாடுதல் காஸ்ராசி  
 கோவினுக் கருங்கலம் கோட்ட மில்லது காஸ்ப  
 நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்  
 உண்ணிய புகில்அவை யொன்று மில்லையாம்  
 பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை  
 நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே.

இடுக்கண்பட் டிருக்கினு மிரந்தி யாரையும் காபிப்பாவ  
 விடுக்கிற் பிரானென்று வினவுவோ மல்லோம் காபிப்பு  
 அடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கினு மருளி னாமுற்ற காபிப்பாரு  
 நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே.

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலாம்  
 அந்தணர்க் கருங்கல மருமறை யாறுங்கம்  
 திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி  
 நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்  
 நலமில நாடோறு நல்கு வானலன்  
 குலமில ராகிலுங் குலத்துக் கேற்பதோர்  
 நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே.

வீடினா ரூலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்  
 கூடினா ரந்நெறி கூடிச் சென்றலும்  
 ஒடினேன் ஒடிச்சென் றுருவங் காண்டலும்  
 நாடினேன் நாடிற்று நமச்சி வாயவே

இல்லக விளக்கது இருள்கெ டுப்பது  
 சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது.  
 பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது  
 நல்லக விளக்கது நமச்சி வாய்வே.

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்  
 தன்னெறி யேச ரணாதல் திண்ணமே  
 அந்நெறி யேசென்றங் கடைந்த வர்க்கெல்லாம்  
 நன்னெறி யாவது நமச்சி வாய்வே.

மாப்பினை தழுவிய மாதோர் பாகத்தன்  
 பூப்பினை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழு  
 நாப்பினை தழுவிய நமச்சி வாய்ப்பத்து  
 ஏத்தவல் ஸார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

<b>பொது</b>	<b>ஜந்தாம் திருமுறை</b>	<b>தனிக்குறுந்தாகை</b>
-------------	-------------------------	------------------------

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்  
 வீச தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்  
 முசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே  
 ஈச னெந்தை யினையாடி நீழலே.

நமச்சி வாய்வே ஞானமுங் கல்வியும்  
 நமச்சி வாய்வே நான்றி விச்சையும்  
 நமச்சி வாய்வே நாநவின் ஞேத்துமே  
 நமச்சி வாய்வே நன்னெறி காட்டுமே.

ஆளா னார்க்கா ளானாரை யடைந்துய்யார்  
 மீளா ஆட்செய்து மெய்ம்மையுள் நிற்கிலார்  
 தோளா தசரை யோதொழும் பர்செவி  
 வாளா மாய்ந்துமன் ணாகிக் கழிவரே.

நடலை வாழ்வுகொண் டென்செய்தீர் நாணிலீர்  
 சுடலை சேர்வது சொற்பிர மாணமே  
 கடலின் நஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டால்  
 உடலி னார்கிடந் தூர்முனி பண்டமே.

பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடி போற்றிலார்  
 நாக்கைக் கொண்டரன் நாமம் நவில்கிலார்  
 ஆக்கைக் கேயிரை தேடி யலமந்து  
 காக்கைக் கேயிரை யாகிக் கழிவரே.

குறிக ஞம்மடை யாளமுங் கோயிலும்  
 நெறிக ஞம்மவர் நின்றதோர் நேர்மையும்  
 அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஒதிலும்  
 பொறியி லீர்மன மென்கொல் புகாததே.

(பஸ்லவ அரசனின் கட்டளைப்படி சமணர்களால் நீற்றறையில் விட்டுப்  
 பூட்டப் பெற்ற மருணீக்கியார் சிவபிரானுடைய திருவடிநிழலைத்  
 தலைக்கொண்டு இத்திருப்பதிகத்தைப் பாடனார். அந்நீற்றறை வீணா கானமும்,  
 சந்திரனும், தென்றலும், இளவேனிலும், பொய்கையும் போலக் குளிர்ந்தது.)

வாழ்த்த வாயு நினைக்க மடநெஞ்சும்  
 தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்  
 சுழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே  
 வீழ்த்த வாவினை யேன்நெநுங் காலமே.

எமுது பாவைநல் லார்திறும் விட்டுநான்  
தொழுது போற்றிநின் நேணையும் குழந்துகொண்டு  
உழுத சால்வழி யேயுழு வான்பொருட்டு  
இழுதை நெஞ்சமி தென்படு கின்றதே.

நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுக்களே  
புக்கு நிற்கும்பொன் னார்சடைப் புண்ணியன்  
பொக்க மிக்கவர் பூவுநீ ருங்கண்டு  
நக்கு நிற்பர் அவர்தம்மை நாணியே.

விறகிற் றீயினன் பாலிற் படுநெய்போல் க்கங்கு  
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான் க்கங்கா  
உறவு கோல்நட் டுணர்வு கயிற்றினால் க்கங்கு  
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே.

வழு திருச்சிற்றும்பலம்.

நமச்சி வைகுமுகி வைகுமுகி வைகுமுகி

துக்காக்கி வைகுமுகி வைகுமுகி வைகுமுகி

பிற்கி வெண்ணும் ஏற்றுக்கூறுவது ஒப்புத்துக் கிள்ளல் கார்பி  
ஷைவுறிவாதுக் கார்புரோபின்கீ சாயங்களைப் புத்தி படிப்பு  
முறைக் கால் காலங்களைப் பார்வையுடையும் புத்துக்கிருக்கும் விளைகிருக்கு  
(குசுற்றின்கு காலம் முறையைக் கூறுவதற்கு காலங்களுக்கு முழுமீது

நமச்சி வைகுமுகி வைகுமுகி வைகுமுகி மாம குக்குாம  
நமச்சி வைகுமுகி வைகுமுகி வைகுமுகி குக்குாம  
நமச்சி வைகுமுகி துவிபதிகு துவிபதிகு வைகுமுகி குக்குாம  
நமச்சி வைகுமுகி பிரதுவிமுகி வைகுமுகி குக்குாம

## கோயில் ஆறாந் திருமுறை பெரியதிருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தை யானை

அருமறையின் அகத்தானை அனுவை யார்க்குந்  
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்

திகழோளியைத் தேவர்கள்தங் கோனை மற்றைக்  
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்  
கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற  
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்  
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

அருந்துணையை அடியார்தம் அல்லல் தீர்க்கும்

அருமருந்தை அகன்ஞாலத் தகத்துள் தோன்றி  
வருந்துணையும் சுற்றமும் பற்றும் விட்டு

வான்புலன்கள் அகத்தடக்கி மடவா ரோடும்  
பொருந்தணைமேல் வரும்பயனைப் போக மாற்றிப்  
பொதுநீக்கித் தனைநினைய வல்லோர்க் கென்றும்  
பெருந்துணையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்  
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

## திருவதிகை வீரட்டானம் போற்றித்திருத்தாண்டகம்

எல்லாம் சிவனென்ன நின்றாய் போற்றி  
எரிசுடராய் நின்ற இறைவா போற்றி  
கொல்லார் மழுவாட் படையாய் போற்றி  
கொல்லுங்கூற் றோன்றை யுதைத்தாய் போற்றி  
கல்லாதார் காட்சிக் கரியாய் போற்றி  
கற்றா ரிடும்பை களைவாய் போற்றி  
வில்லால் வியனரணம் எய்தாய் போற்றி  
வீரட்டங் காதல் விமலா போற்றி  
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவதிகை வீரட்டானம் (திருவடிகள்)

திருவடித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரவணையான் சிந்தித் தரற்றும் மடி

அருமறையான் சென்னிக் கணியா மடி

சரவணத்தான் கைதொழுது சாரும் மடி

சார்ந்தார்கட் கெல்லாஞ் சரணா மடி

பரவுவார் பாவம் பறைக்கும் மடி

பதினெண் கணங்களும் பாடும் மடி

திரைவிரவு தென்கெடில நாடன் னடி

திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

கொடுவினையா ரென்றுங் குறுகா வடி

குறைந்தடைந்தார் ஆழாமைக் காக்கும் மடி

படுமுழவும் பாணி பயிற்றும் மடி

பதைத்தெழுந்த வெங்கூற்றைப் பாய்ந்த வடி

கடுமூரணே றார்ந்தான் கழந்தே வடி

கடல்வையங் காப்பான் கருதும் மடி

நெடுமதியங் கண்ணி யணிந்தா னடி

நிறைகெடில வீரட்டம் நீங்கா வடி.

வைதெழுவார் காமம்பொய் போகா வடி

வஞ்ச வலைப்பாடோன் றில்லா வடி

கைதொழுது நாமேத்திக் காணும் மடி

கணக்கு வழக்கைக் கடந்த வடி

நெய்தொழுது நாமேத்தி ஆட்டும் மடி

நீள்விசம்பை ஊடறுத்து நின்ற வடி

தெய்வப் புனற்கெடில நாடன் னடி

திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

நாயனார் இத்திருத்தலத்தில் திருத்தொண்டியற்றும் நாள்களில், திருவடிப் பெருமையை விளக்கும் இத்திருவடித் திருத்தாண்டகத்தைத் தம் உளத்து மீதார்ந்த பேரன்பினால் அருளிச் செய்தார்.

அரும்பித்த செஞ்ணாயி நேய்க்கும் மடி

அழகெழுத லாகா அருட்சே வடி

சுரும்பித்த வண்டினங்கள் சூழ்ந்த வடி

சோமனையும் காலனையுங் காய்ந்த வடி

பெரும்பித்தர் கூடிப் பிதற்றும் மடி

பிழைத்தார் பிழைப்பறிய வல்ல வடி

திருந்துநீர்த் தென்கெடில நாடன் னடி

திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

ஓருகாலத் தொன்றாகி நின்ற வடி

ஊழிதோ றாழி உயர்ந்த வடி

பொருகழலும் பல்சிலம்பும் ஆர்க்கும் மடி

புகழ்வார் புகழ்தகைய வல்ல வடி

இருநிலத்தார் இன்புற்றங் கேத்தும் மடி

இன்புற்றார் இட்டபூ ஏறும் மடி

திருவதிகைத் தென்கெடில நாடன் னடி

திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

திருமகட்குச் செந்தா மரையா மடி

சிறந்தவர்க்குத் தேனாய் விளைக்கும் மடி

பொருளவர்க்குப் பொன்னுரையாய் நின்ற வடி

புகழ்வார் புகழ்தகைய வல்லவ் வடி

உருவிரண்டு மொன்றோடொன் றோவ்வா வடி

உருவென் றுணரப் படாத வடி

திருவதிகைத் தென்கெடில நாடன் னடி

திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி.

உரைமாலை யெல்லா முடைய வடி குதித்து ரூபாவு  
 உரையா லுணரப் படாத வடி குதித்து யவைகளுபி  
 வரைமாதை வாடாமை வைக்கும் மடி குதிபியலு  
 வானவர்கள் தாம்வணங்கி வாழ்த்தும் மடி  
 அரைமாத் திரையி லடங்கும் மடி குதிபியலு  
 அகலம் அளக்கிற்பா ரில்லா வடி குதிபு  
 கரைமாங் கலிக்கெடில் நாடன் னடி குதிபியலு  
 கமழ்வீர்ட் டானக் காபாலி யடி குதிபியாகவி  
 நறுமலராய் நாறும் மலர்ச்சே வடி குதிபுபை  
 நடுவோ யுலக நாடாய வடி குதிபுவுலை  
 செறிகதிருந் திங்களுமாய் நின்ற வடி குதிபு  
 தீத்திரளா யுள்ளே திகழ்ந்த வடி குதிபு  
 மறுமதியை மாசு கழுவும் மடி குதிபு  
 மந்திரமுந் தந்திரமும் ஆய வடி குதிபு  
 செறிகெடில் நாடர் பெருமா னடி குதிபு  
 திருவீர்ட் டானத்தெஞ் செல்வன் னடி குதிபு  
 அணியனவுஞ் சேயனவு மல்லாவடி குதிபு  
 அடியார்கட் காரமுத மாயவடி குதிபு  
 பணிபவர்க்குப் பாங்காக வல்ல வடி குதிபு  
 பற்றற்றார் பற்றும் பவள வடி குதிபு  
 மணியடி பொன்னடி மாண்பா மடி குதிபு  
 மருந்தாய்ப் பிணிதீர்க்க வல்ல வடி குதிபு  
 தணிபாடு தண்கெடில் நாடன் னடி குதிபு  
 தகைசார் வீர்ட்டத் தலைவன் னடி குதிபு  
 அந்தா மரைப்போ தலர்ந்தவ் வடி குதிபு  
 அரக்கனையும் ஆற்ற லழித்தவ் வடி குதிபு  
 முந்தாகி முன்னே முளைத்தவ் வடி குதிபு  
 முழங்கழலாய் நீண்டளம் மூத்தி யடி குதிபு

பந்தாடு மெல்விரலாள் பாகன் னடி பயன் நின்றாகருக்குத்  
பவளத் தடவரையே போல்வா னடிப்யான் நன்வைத்  
வெந்தார் சுடலைநீ றாடும் மாடி வீர்ட்டங் காதல் விமலன் னடி.

### திருக்காளத்தி திருத்தாண்டகம்

மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கி னுள்ளான்  
வாயாரத் தன்னடியே பாடுந் தொண்டர்  
இனத்தகத்தான் இமையவர்தஞ் சிரத்தின் மேலான்  
ஏழ்ண்டத் தப்பாலான் இப்பாற் செம்பொன்  
புனத்தகத்தான் நறுங்கொன்றைப் போதி னுள்ளான்  
பொருப்பிடையான் நெருப்பிடையான் காற்றினுள்ளான்  
கனத்தகத்தான் கயிலாயத் துச்சி யுள்ளான்  
காளத்தி யான் அவனென் கண்ணு ளானே.

### திருநல்லூர் திருத்தாண்டகம்

நினெந்துருகும் அடியாரை நைய வைத்தார்  
நில்லாமே தீவினெகள் நீங்க வைத்தார்  
சினந்திருகு களிற்றுரிவைப் போர்வை வைத்தார்  
செழுமதியின் தளிர்வைத்தார் சிறந்து வானோர்  
இனந்துருவி மணிமகுடத் தேறத் துற்ற  
இனமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பில்கி  
நனெந்தனைய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார்  
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்ல வாநே.

## திருக்கருகாவுர் திருத்தாண்டகம்

வித்தாம் முளையாகும் வேரே தானாம்  
 வேண்டும் உருவமாம் விரும்பி நின்ற  
 பத்தாம் அடியார்க்கோர் பாங்க ஞுமாம்  
 பால்நிறமு மாம்பரஞ் சோதி தானாம்  
 தொத்தாம் அமர்கணஞ் சூழ்ந்து போற்றத்  
 தோன்றாதென் உள்ளத்தி ஞுள்ளே நின்ற  
 கத்தாம் அடியேற்குக் காணா காட்டுங்  
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

## திருப்புவணம் திருத்தாண்டகம்

வடியேறு திரிகுலந் தோன்றுந் தோன்றும்  
 வளர்சடைமேல் இளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும்  
 கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றும்  
 காதில்வென் குழைதோடு கலந்து தோன்றும்  
 இடியேறு களிந்றுரிவெப் போர்வை தோன்றும்  
 எழில்திகழுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்  
 பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்  
 பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே.

## திருஆலவாய் திருத்தாண்டகம்

முளைத்தானை யெல்லார்க்கும் முன்னே தோன்றி  
 முதிருஞ் சடைமுடிமேல் முகிழ்வென் திங்கள்  
 வளைத்தானை வல்லசுரர் புரங்கள் மூன்றும்  
 வரைசிலையா வாசகிமா நாணாக் கோத்துத்  
 துளைத்தானைச் சுடுசரத்தால் துவள நீறாத்  
 தாமுத்த வெண்முறுவ லுமையோ டாடித்  
 திளைத்தானைத் தென்கூடல் திருவா லவாயச்  
 சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

வாயானை மனத்தானை மனத்துள் நின்ற

கருத்தானைக் கருத்தறிந்து முடிப்பான் தன்னைத்  
தூயானைத் தூவெள்ளை யேற்றான் தன்னைச்

சுடர்த்திங்கட் சடையானைத் தொடர்ந்து நின்றேன்  
தாயானைத் தவமாய தன்மை யானைத்  
தலையாய தேவாதி தேவர்க் கென்றும்  
சேயானைத் தென்கூடல் திருவா லவாயச்  
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

## திருநள்ளாறு திருத்தாண்டகம்

குலங்கொடுத்துக் கோள்நீக்க வல்லான் தன்னைக்

குலவரையின் மடப்பாவை யிடப்பாலானை

மலங்கெடுத்து மாதீர்த்தம் ஆட்டிக் கொண்ட

மறையவனைப் பிறைதவழ்செஞ் சடையி னானைச்  
சலங்கெடுத்துத் தயாமுல தன்ம மென்னும்

தத்துவத்தின் வழிநின்று தாழ்ந்தோர்க் கெல்லாம்  
நலங்கொடுக்கும் நம்பியை நள்ளாற் றானை

நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாயே

இறவாமே வரம்பெற்றே னென்று மிக்க

இராவணை யிருபதுதோள் நெரிய வூன்றி  
உறவாகி யின்னிசைகேட் டிரங்கி மீண்டே

உற்றுபிணி தவிர்த்தருள வல்லான் தன்னை  
மறவாதார் மனத்தென்றும் மன்னி னானை

மாமதியம் மலர்க்கொன்றை வன்னி மத்தம்  
நறுவார்செஞ் சடையானை நள்ளாற் றானை  
நானடியேன் நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த வாயே.

**திருமறைக்காடு** ஸ்ரூத்தை சுலோத்துவை **திருத்தாண்டகம்**

குகைங்கு னாப்பிலு குறிகுக்குக் குகைக்கு

தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய்

தொல்லமரர் சூளா மணிதான் கண்டாய்

காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய்

கருதுவார்க் காற்ற எளியான் கண்டாய்

வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்

மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லாம்

மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்

மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் தானே

கள்ளி முதுகாட்டி லாடி கண்டாய்

காலனையுங் காலாற் கடந்தான் கண்டாய்

புள்ளி யுழைமானின் தோலான் கண்டாய்

புலியுரிசே ராடைப் புனிதன் கண்டாய்

வெள்ளிமிளிர் பிறைமுடிமேற் குடி கண்டாய்

வெண்ணீற்றான் கண்டாய்நஞ் செந்தின் மேய

வள்ளி மணாளற்குத் தாகை கண்டாய்

மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் தானே.

**திருவாருர்**

கக்பி ஸ்ரூதி ருவிப்பவ்ரை **திருத்தாண்டகம்**

உயிரா வணமிருந் துற்று நோக்கி

உள்ளக் கிழியின் ஞா வெழுதி

உயிரா வணஞ்செய்திட் டுங்கைத் தந்தால்

உனரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி

அயிரா வணமேறாது ஆன்ஏறு ஏறி

அமரர்நா டாளாதே ஆரு ராண்ட

அயிரா வணமேயென் னம்மா னேநின்

அருட்கண்ணால் நோக்காதார் அல்லா தாரே.

கருவாகிக் குழம்பிருந்து கலித்து முளை

கருநரம்பும் வெள்ளொலும்பும் சேர்ந்தொன் றாகி  
உருவாகிப் புறப்பட்டிங் கொருத்தி தன்னால்

வளர்க்கப்பட் டியிராருங் கடைபோ காரால்  
மருவாகி நின்னடியே மறவே னம்மான்

மறித்தொருகாற் பிறப்புண்டேல் மறவாவண்ணம்  
திருவாரூர் மணவாளா திருத்தெங் கூராய்

செம்பொனே கம்பனே திகைத்திட் டேனே.

முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்

மூர்த்தி அவனிருக்ககும் வண்ணம் கேட்டாள்  
பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்

பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி யானாள்  
அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்

அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசா ரத்தைத்  
தன்னை மறந்தாள்தன் னாமங் கெட்டாள்

தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே.

திருவாரூர்

திருத்தாண்டகம்

பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலிற் புலம்பா நின்ற

புண்ணியங்காள் தீவினைகாள் திருவே நீங்கள்  
இம்மாயப் பெருங்கடலை யரித்துத் தின்பீர்க்கு

இல்லையே கிடந்ததுதான் யானேல் வானோர்  
தம்மானைத் தலைமகனைத் தண்நல் ஆரூர்த்

தடங்கடலைத் தொடர்ந்தோரை யடங்கச் செய்யும்  
எம்மான்ற னடித்தொடர்வா னுழிதர் கின்றேன்.

இடையிலேன் கெடுவீர்காள் இடறேன் மின்னே.

**திருவாரூர்** நாயை கூக்கிகை கூற்றுப்புவுது திருத்தாண்டகம்

ஓர் ஸ்ரீவெள்ளர்ச்சி யுவனாலோஸ்ரெசெ வெவ்விருக்க

திருமணியைத் தித்திக்கும் தேனைப் பாலைத்

தீங்கரும்பின் இன்சவையைத் தெளிந்த தேறல்  
குருமணியைக் குழல்மொந்தை தாளம் வீணை

கொக்கரையின் சச்சரியின் பாணி யானைப்

பருமணியைப் பவளத்தைப் பசும்பொன் முத்தைப்

பருப்பத்தீல் அருங்கலத்தைப் பாவந் தீர்க்கும்  
அருமணியை ஆரூரி லம்மான் தன்னை

அறியா தடிநாயே னயர்த்த வாயே.

**திருவாரூர்**

நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா

நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்  
புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்

பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்  
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்

சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்  
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதியென்றும்

ஆரூரா என்றென்றே அலறா நில்லே.

பற்றிநின்ற பாவங்கள் பாற்ற வேண்டில்

பரகதிக்குச் செல்வதொரு பரிசு வேண்டில்  
சுற்றநின்ற சூழ்வினைகள் வீழ்க்க வேண்டில்

சொல்லுகேன் கேள்நெஞ்சே துஞ்சா வண்ணம்  
உற்றவரும் உறுதுணையும் நீயே யென்றும்

உன்னையல்லால் ஒருதெய்வம் உள்கே னென்றும்  
புற்றரவக் கச்சார்ந்த புனிதா வென்றும்

பொழிலாரு ராவென்றே போற்றா நில்லே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிந்றம்பலம்.

கற்றவர்க ஞன்னும் கனியே போற்றி

கழலடைந்தார் செல்லுங் கதியே போற்றி  
அற்றவர்கட் காரமுத மானாய் போற்றி

அல்லலறுத் தடியேன ஆண்டாய் போற்றி  
மற்றொருவ ரொப்பில்லா மெந்தா போற்றி  
வானவர்கள் போற்றும் மருந்தே போற்றி  
செற்றவர்தம் புரமெரித்த சிவனே போற்றி  
திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

வங்கமலி கடல் நஞ்ச முண்டாய் போற்றி  
மதயானை யீருரிவை போர்த்தாய் போற்றி  
கொங்கலரும் நறுங்கொன்றைத் தாராய் போற்றி  
கொல்புலித்தோ லாடைக் குழகா போற்றி  
அங்கணனே அமர்கள்தம் இறைவா போற்றி  
ஆலமர நீழலறஞ் சொன்னாய் போற்றி  
செங்கனகத் தனிக்குன்றே சிவனே போற்றி  
திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி.

மலையான் மடந்தை மணாளா போற்றி  
மழவிடையாய் நின்பாதம் போற்றி போற்றி  
நிலையாக என்னெஞ்சில் நின்றாய் போற்றி  
நெற்றிமேல் ஓற்றைக்கண் ஞுடையாய் போற்றி  
இலையார்ந்த முவிலைவே லேந்தீ போற்றி  
ஏழ்கடலும் ஏழ்பொழிலு மானாய் போற்றி  
சிலையாலன் நேயிலெரித்த சிவனே போற்றி  
திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி.

இத்திருப்பதிகத்தில் 108 முறை “போற்றி” பயின்று வருவதால் இதற்கு இப்பெயர் உண்டாயிற்று. இது தினமும் திருவாரூர்த் தியாகேசர் சந்திதியில் பூசைக்காலத்தில் ஒதப் பெறுவது. போற்றி - வணக்கம்

பொன்னியலும் மேனியனே போற்றி போற்றி  
பூதப்படை யுடையாய் போற்றி போற்றி  
மன்னியசீர் மறைநான்கு மானாய் போற்றி  
மறியேந்து கையானே போற்றி போற்றி  
உன்னுமவர்க் குண்மையனே போற்றி போற்றி  
உலகுக் கொருவனே போற்றி போற்றி  
சென்னிமிசை வெண்பிறையாய் போற்றி போற்றி  
திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி.

நஞ்சடைய கண்டனே போற்றி போற்றி  
நற்றவனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி  
வெஞ்சட்ரோன் பல்லிறுத்த வேந்தே போற்றி  
வெண்மதியங் கண்ணி விகிரதா போற்றி  
துஞ்சிருளி லாட வுகந்தாய் போற்றி  
தூநீறு மெய்க்கணிந்த சோதீ போற்றி  
செஞ்சடையாய் நின்பாதம் போற்றி போற்றி  
திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி.

சங்கரனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி  
சதாசிவனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி  
பொங்கரவா நின்பாதம் போற்றி போற்றி  
புண்ணியனே நின்பாதம் போற்றி போற்றி  
அங்கமலத் தயனோடு மாலுங் கணா  
அனலுருவா நின்பாதம் போற்றி போற்றி  
செங்கமலத் திருப்பாதம் போற்றி போற்றி  
திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி.

வம்புலவு கொன்றைச் சடையாய் போற்றி

வான்பிறையும் வாளரவும் வைத்தாய் போற்றி  
கொம்பனைய நுண்ணிடையாள் குறா போற்றி

குரைகழலாற் கூற்றுதைத்த கோவே போற்றி  
நம்புமவர்க் கரும்பொருளே போற்றி போற்றி

நால்வேதம் ஆறங்கம் ஆனாய் போற்றி  
செம்பொனே மரகதமே மணியே போற்றி

திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி.

உள்ளமா யுள்ளத்தே நின்றாய் போற்றி

உகப்பார் மனத்தென்றும் நீங்காய் போற்றி  
வள்ளலே போற்றி மணாளா போற்றி

வானவர்கோன் தோள்துணித்த மைந்தா போற்றி  
வெள்ளையே நேரும் விகிர்தா போற்றி

மேலோர்க்கும் மேலாய் போற்றி  
தெள்ளுநர்க் கங்கைச் சடையாய் போற்றி  
திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி.

பூவார்ந்த சென்னிப் புனிதா போற்றி

புத்தேளிர் போற்றும் பொருளே போற்றி  
தேவார்ந்த தேவர்க்குந் தேவே போற்றி

திருமாலுக் காழி யளித்தாய் போற்றி  
சாவாமே காத்தென்னை யாண்டாய் போற்றி

சங்கொத்த நீங்நெஞ் சதுரா போற்றி  
சேவார்ந்த வெல்கொடியாய் போற்றி போற்றி  
திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி.

பிரமன்தன் சிரமரித்த பெரியோய் போற்றி

பெண்ணூருவோ டானுருவாய் நின்றாய் போற்றி  
கரநான்கும் முக்கண்ணும் உடையாய் போற்றி  
காதலிப்பார்க் காற்ற எளியாய் போற்றி

அருமந்த தேவர்க் கரசே போற்றி

அன்றரக்கன் ஐந்நான்கு தோளுந் தானுஞ்  
சிரம்நெரித்த சேவடியாய் போற்றி போற்றி  
திருமூலட்டானனே போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

**திருவையாறு**

**திருத்தாண்டகம்**

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓசை யொலியெலா மானாய் நீயே

உலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயே  
வாச மலரெலா மானாய் நீயே

மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே  
பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே

பிரானாய் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே  
தேச விளக்கெலா மானாய் நீயே  
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

உற்றிருந்த உணர்வெலா மானாய் நீயே

உற்றவர்க்கோர் சுற்றமாய் நின்றாய் நீயே  
கற்றிருந்த கலைஞான மானாய் நீயே

கற்றவர்க்கோர் கற்பகமாய் நின்றாய் நீயே  
பெற்றிருந்த தாயவளின் நல்லாய் நீயே

பிரானா யடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே  
செற்றிருந்த திருநீல கண்டன் நீயே  
திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

எல்லா உலகமு மானாய் நீயே

ஏகம்ப மேவி யிருந்தாய் நீயே  
நல்லாரை நன்மை யறிவாய் நீயே

ஞானச் சுடர்விளக்காய் நின்றாய் நீயே

பொல்லா வினைக ஸறுப்பாய் நீயே

புகழ்ச்சே வடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே

செல்வாய செல்வந் தருவாய் நீயே

திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

### திருநெய்த்தாணம்

### திருத்தாண்டகம்

தினைத்தனையோர் பொறையிலா வுயிர்போங் கூட்டைப்

பொருளென்று மிகவுன்னி மதியா லிந்த

அனைத்துலகும் ஆளலா மென்று பேசும்

ஆங்காரந் தவிரநெஞ்சே யமர்க் காக

முனைத்துவரு மதில்முன்றும் பொன்ற அன்று

முடுகியவெஞ் சிலைவளைத்துச் செந்தீ மூழ்க

நினைத்தபெருங் கருணையன்நெய்த் தான மென்று

நினையுமா நினைந்தக்கா லுய்ய லாமே.

### திருப்பூந்தாருத்தி

### திருத்தாண்டகம்

நில்லாத நீர்சடைமேல் நிற்பித் தானை

நினையாவென் நெஞ்சை நினைவித் தானைக் கல்லா தனவெல்லாம் கற்பித் தானைக்

காணா தனவெல்லாங் காட்டி னானைச்

சொல்லா தனவெல்லாஞ் சொல்லி யென்னைத்

தொடர்ந்திங் கடியேன யாளாக் கொண்டு

பொல்லாவென் நோய்தீர்த்த புனிதன் தன்னைப்

புண்ணியனைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்

செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதி மிக்க  
உருவேளன் னுறவேளன் ஊனே ஊனின்

உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற  
கருவேளன் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்

கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்  
அருவாய் வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்  
ஆவடுதன் துறையுறையும் அமர ரேநே.

மாற்றேன் எழுத்தஞ்சும் என்றன் நாவின்

மறவேன் திருவருள்கள் வஞ்ச செஞ்சின்  
ஏற்றேன் பிறதெய்வம் எண்ணா நாயேன்

எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி னல்லால்  
மேற்றான்நீ செய்வனகள் செய்யக் கண்டு

வேதனைக்கே யிடங்கொடுத்து நாளு நாளும்  
ஆற்றேன் அடியேன அஞ்சே லென்னாய்  
ஆவடுதன் துறையுறையும் அமர ரேநே.

நறுமா மலர்கொய்து நீரின் மூழ்கி

நாடோறும் நின்கழலே யேத்தி வாழுத்தித்  
துறவாத துன்பம் துறந்தேன் தன்னைச்

குழுலகில் ஊழ்வினைவந் துற்றா லென்னே  
உறவாகி வானவர்கள் முற்றும் வேண்ட

ஒலிதிரெந்ரக் கடல்நஞ்சுண் டுய்யக் கொண்ட  
அறவா அடியேன அஞ்சே லென்னாய்  
ஆவடுதன் துறையுறையும் அமர ரேநே.

**திருப்புள்ளிருக்குவேஞ் திருத்தாண்டகம்**

பேரா யிரம்பரவி வானோ ரேத்தும்

பெம்மானைப் பிரிவிலா அடியார்க் கென்றும்  
வாராத செல்வம் வருவிப் பானை

மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்து மாகித்  
தீராநோய் தீர்த்தருள வல்லான் தன்னைத்

திரிபுரங்கள் தீயேழுத்தின் சிலைகைக் கொண்ட  
போரானைப் புள்ளிருக்கு வேஞ் ரானைப்

போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

**திருக்கயிலாயம் அருச்சனை போற்றித்திருத்தாண்டகம்**  
திருச்சிற்றம்பலம்.

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி

மீளாமே ஆளென்னைக் கொண்டாய் போற்றி  
ஊற்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி  
ஒவாத சத்தத் தொலியே போற்றி  
ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி

ஆறங்கம் நால்வேத மானாய் போற்றி  
காற்றாகி யெங்கும் கலந்தாய் போற்றி.

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

பிச்சாடல் பேயோ கெந்தாய் போற்றி

பிறவி யறுக்கும் பிரானே போற்றி  
வைச்சாடல் நன்று மகிழ்ந்தாய் போற்றி  
மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி

பொய்ச்சார் புரமுன்று மெய்தாய் போற்றி

போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி  
கச்சாக நாக மசைத்தாய் போற்றி  
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

மருவார் புரமுன்று மெய்தாய் போற்றி  
 மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி  
 உருவாகி யென்னெப் படைத்தாய் போற்றி  
 உள்ளாவி வாங்கி யொளித்தாய் போற்றி  
 திருவாகி நின்ற திறமே போற்றி  
 தேசம் பரவப் படுவாய் போற்றி  
 கருவாகி யோடும் முகிலே போற்றி  
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

நாயனார் கயிலை செல்லும் ஆர்வம் கொண்டு செல்லுகையில் பல துங்பங்களை அடைந்திருந்த நிலையில் எதிரே ஒரு முனிவராகத் தோன்றிய இறைவாரிடம் “ஆனும் நாயகன் கயிலையிலிருக்கை கண்டல்லால் மானும் இவ்வுடல் கொண்டு மீனேன்” என்றார். நாயனாரது மன உறுதியைக் கண்ட இறைவர் “இப் பொய்கையில் மூழ்கி நம்மை நீ கயிலையிலிருந்த அம்முறையைத் திருவையாற்றில் காண்” என்றார். நாயனாரும் அவ்வண்ணம் மூழ்கி திருவையாற்றில் ஒரு வாவியில் எழுந்து. வள்ளலார் கயிலையிலிருந்த கோலங் கண்டு தொழுது பாடியருளியன. இது முதல் மூன்று திருப்பதிகங்கள் கயிலைமலையானையே போற்றியருளியதால் இம்மூன்றும் கயிலைத் திருப்பதிகங்களாயின. இவற்றுள் பலவிடத்தும் இறைவன் தமது சிந்தையின்கண் நின்றமையை வலியுறுத்தியது. கயிலைபோல, உடம்பிற் கயிலை உள்ளம் என்பது உணர்த்துதற் பொருட்டேயாம். இது சிவ அர்ச்சனைக்குந்த பதிகம்.

வானத்தார் போற்றும் மருந்தே போற்றி  
 வந்தென்றான் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி  
 ஊனத்தை நீக்கும் உடலே போற்றி  
 ஓங்கி அழலாய் நிமிரந்தாய் போற்றி  
 தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி  
 தேவர்க்குந் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி  
 கானத்தீ யாட லுகந்தாய் போற்றி  
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

ஊராகி நின்ற உலகே போற்றி  
 ஒங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி  
 பேராகி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி  
 பெயராதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி  
 நீராவி யான நிழலே போற்றி  
 நேர்வா ரொருவரையு மில்லாய் போற்றி  
 காராகி நின்ற முகிலே போற்றி  
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

சில்லுருவாய்ச் சென்று திரண்டாய் போற்றி  
 தேவ ரறியாத தேவே போற்றி  
 புல்லுயர்க்கும் பூட்சி புணர்த்தாய் போற்றி  
 போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி  
 பல்லுயிராய்ப் பார்தோறும் நின்றாய் போற்றி  
 பற்றி யுலகை விடாதாய் போற்றி  
 கல்லுயிராய் நின்ற கனலே போற்றி  
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

பண்ணின் இசையாகி நின்றாய் போற்றி  
 பாவிப்பார் பாவம் அறுப்பாய் போற்றி  
 எண்ணும் எழுத்துஞ்சொல் லானாய் போற்றி  
 என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி  
 விண்ணும் நிலனுந்தீ யானாய் போற்றி  
 மேலவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் போற்றி  
 கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி  
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி

இமையா துயிரா திருந்தாய் போற்றி  
 என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி  
 உமைபாக மாகத் தணைத்தாய் போற்றி  
 ஊழியே ஹான வொருவா போற்றி

அமையா வருநஞ்ச மார்ந்தாய் போற்றி  
ஆதி புராணாய் நின்றாய் போற்றி  
கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி  
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

முவாய் பிறவாய் இறவாய் போற்றி  
முன்னமே தோன்றி முளைத்தாய் போற்றி  
தேவாதி தேவர்தொழுந் தேவே போற்றி  
சென்றேநி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி  
ஆவா அடியேனுக் கெல்லாம் போற்றி  
அல்லல் நலிய அலந்தேன் போற்றி  
காவாய் கனகத் திரளே போற்றி  
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

நெடியவிசம்பொடு கண்ணே போற்றி  
நீள அகல முடையாய் போற்றி  
அடியும் முடியு மிகலிப் போற்றி  
அங்கொன் றநியாமை நின்றாய் போற்றி  
கொடியவன் கூற்றும் உதைத்தாய் போற்றி  
கோயிலா என்சிந்தை கொண்டாய் போற்றி  
கடிய உருமொடு மின்னே போற்றி  
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

உண்ணா துறங்கா திருந்தாய் போற்றி  
ஒதாதே வேத முனர்ந்தாய் போற்றி  
எண்ணா இலங்கைக் கோன் தன்னைப் போற்றி  
இறைவிரலால் வைத்துகந்த ஈசா போற்றி  
பண்ணா ரிசையின் சொற் கேட்டாய் போற்றி  
பண்டேயென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி  
கண்ணா யுலகுக்கு நின்றாய் போற்றி  
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்றும்பலம்.  
64

திருக்கயிலாயம்

போற்றித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொறையுடைய பூமிநீ ரானாய் போற்றி

பூதப் படையாள் புனிதா போற்றி

நிறையுடைய நெஞ்சி னிடையாய் போற்றி

நீங்கா தென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி  
மறையுடைய வேதம் விரித்தாய் போற்றி

வானோர் வணங்கப் படுவாய் போற்றி

கறையுடைய கண்ட முடையாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

முன்பாகி நின்ற முதலே போற்றி

மூவாத மேனிமுக் கண்ணா போற்றி

அன்பாகி நின்றார்க் கணியாய் போற்றி

ஆந்றே சென்னிச் சடையாய் போற்றி

என்பாக எங்கும் அணிந்தாய் போற்றி

என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி

கண்பாவி நின்ற கனலே போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

மாலை யெழுந்த மதியே போற்றி

மன்னியென் சிந்தை யிருந்தாய் போற்றி

மேலை வினைகள் அறுப்பாய் போற்றி

மேலாடு திங்கள் முடியாய் போற்றி

ஆலைக் கரும்பின் தெளிவே போற்றி

அடியார்கட் காரமுத மானாய் போற்றி

காலை முளைத்த கதிரே போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

உடலின் வினைக் ளறுப்பாய் போற்றி  
ஒள்ளெரி வீசும் பிரானே போற்றி  
படருஞ் சடைமேல் மதியாய் போற்றி  
பல்கணக் கூத்தப் பிரானே போற்றி  
சுடரின் திகழ்கின்ற சோதீ போற்றி  
தோன்றியென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி  
கடலில் ஓளியாய் முத்தே போற்றி  
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

மைசேர்ந்த கண்டமிடற்றாய் போற்றி  
மாலுக்கும் ஓராழி யீந்தாய் போற்றி  
பொய் சேர்ந்த சிந்தை புகாதாய் போற்றி  
போகாதென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி  
மெய்சேரப் பால்வெண்ணீ றா போற்றி  
மிக்கார்க னேத்தும் விளக்கே போற்றி  
கைசேர ரனலேந்தி யா போற்றி  
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

ஆற்றே சென்னி முடியாய் போற்றி  
அடியார்கட் காரமுதாய் நின்றாய் போற்றி  
நீற்றே மேனி யுடையாய் போற்றி  
நீங்காதென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி  
கூற்றே மங்கை மழுவா போற்றி  
கொள்ளுங் கிழமையே ழானாய் போற்றி  
காற்றே கண்ட மிடற்றாய் போற்றி  
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

அண்டமே ழன்று கடந்தாய் போற்றி  
ஆதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி  
பண்டை வினைக் ளறுப்பாய் போற்றி  
பாரோவின் ணேத்தப் படுவாய் போற்றி

தொண்டர் பரவு மிடத்தாய் போற்றி

வியங்கூப்புக்கல்லூர்

தொழில்நோக்கி யானுஞ் சுடரே போற்றி

கண்டங் கறுக்கவும் வல்லாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

பெருகி யலைக்கின்ற ஆறே போற்றி

பேராநோய் பேர விடுப்பாய் போற்றி

உருகி நினைவார்தம் முள்ளாய் போற்றி

ஊனந் தவிர்க்கும் பிரானே போற்றி

அருகி மிளிர்கின்ற பொன்னே போற்றி

யாரு மிகழுப் படாதாய் போற்றி

கருகிப் பொழிந்தோடு நீரே போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

செய்யமலர் மேலான் கண்ணன் போற்றி

தேடி யுணராமை நின்றாய் போற்றி

பொய்யாநஞ் சுண்ட பொறையே போற்றி

பொருளாக வென்னையாட் கொண்டாய் போற்றி

மெய்யாக ஆனஞ் சுகந்தாய் போற்றி

மிக்கார்க ஸேத்துங் குணத்தாய் போற்றி

கையானை மெய்த்தோ லுரித்தாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

மேல்வைத்த வானோர் பெருமான் போற்றி

மேலாடு புரமுன்று மெய்தாய் போற்றி

சீலத்தான் தென்னிலங்கை மன்னன் போற்றி

சிலையெடுக்க வாயலற வைத்தாய் போற்றி

கோலத்தாற் குறைவில்லான் தன்னை யன்று

கொடி தாகக் காய்ந்த குழகா போற்றி

காலத்தாற் காலனையுங் காய்ந்தாய் போற்றி

கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றும்பலம்.

பாட்டான நல்ல தொடையாய் போற்றி  
பரிசை யறியாமை நின்றாய் போற்றி  
குட்டான் திங்கள் முடியாய் போற்றி  
தூமாலை மத்தம் அணிந்தாய் போற்றி  
ஆட்டான தஞ்சும் அமர்ந்தாய் போற்றி  
அடங்கார் புரமெரிய நக்காய் போற்றி  
காட்டானை மெய்த்தோ வுரித்தாய் போற்றி  
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.  
அதிரா வினைகள் அறுப்பாய் போற்றி  
ஆல நிழற்கீழ் அமர்ந்தாய் போற்றி  
சதுரா சதுரக் குழையாய் போற்றி  
சாம்பர்மெய் பூசுந் தலைவா போற்றி  
எதிரா வுலகம் அமைப்பாய் போற்றி  
என்றும்மீ ஓவருள் செய்வாய் போற்றி  
கதிரார் கதிருக்கோர் கண்ணே போற்றி  
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

செய்யாய் கரியாய் வெளியாய் போற்றி  
செல்லாத செல்வமுடையாய் போற்றி  
ஜயாய் பெரியாய் சிறியாய் போற்றி  
ஆகாய வண்ண முடையாய் போற்றி  
வெய்யாய் தணியாய் அணியாய் போற்றி  
வேளாத வேள்வி யுடையாய் போற்றி  
கையார் தழலார் விடங்கா போற்றி  
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

ஆட்சி யுலகை யுடையாய் போற்றி  
 . அடியார்க் கழுதெல்லாம் ஈவாய் போற்றி  
 குட்சி சிறிது மிலாதாய் போற்றி  
     குழந்த கடல்நஞ்ச முண்டாய் போற்றி  
 மாட்சி பெரிதும் உடையாய் போற்றி  
     மன்னியென் சிந்தை மகிழ்ந்தாய் போற்றி  
 காட்சி பெரிது மரியாய் போற்றி  
     கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.  
  
 முன்னியாய் நின்ற முதல்வா போற்றி  
     மூவாத மேனி யுடையாய் போற்றி  
 என்னியா யெந்தை பிரானே போற்றி  
     ஏழி னிசையே யுகப்பாய் போற்றி  
 மன்னிய மங்கை மணாளா போற்றி  
     மந்திரமுந் தந்திரமு மானாய் போற்றி  
 கன்னியார் கங்கைத் தலைவா போற்றி  
     கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.  
  
 உரியா யுலகினுக் கெல்லாம் போற்றி  
     உன்றவென்னும் ஊர்வ துடையாய் போற்றி  
 எரியாய தெய்வச் சுடரே போற்றி  
     ஏசுமா முண்டி யுடையாய் போற்றி  
 அரியா யமர்க்கட் கெல்லாம் போற்றி  
     அறிவே யடக்க முடையாய் போற்றி  
 கரியானுக் காழியன் றீந்தாய் போற்றி  
     கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

எண்மேலும் எண்ண முடையாய் போற்றி  
     ஏற்றிய வேறுங் குணத்தாய் போற்றி  
 பண்மேலே பாவித் திருந்தாய் போற்றி  
     பண்ணோடி யாழ்வீணை பயின்றாய் போற்றி

விண்மேலும் மேலும் நிமிர்ந்தாய் போற்றி  
மேலார்கண் மேலார்கண் மேலாய் போற்றி  
கண்மேலுங் கண்ணொன் றுடையாய் போற்றி குப்பு  
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி குப்பு

முடியார்சடையின் மதியாய் போற்றி குப்பு  
முழுநீறு சண்ணித்த மூர்த்தீ போற்றி குப்பு  
துடியா ரிடையுமையாள் பங்கா போற்றி குப்பு  
சோதித்தார் காணாமை நின்றாய் போற்றி  
அடியார் அடிமை அறிவாய் போற்றி குப்பு  
அமரர் பதியாள வைத்தாய் போற்றி குப்பு  
கடியார் புரழுன்று மெய்தாய் போற்றி குப்பு  
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி குப்பு

போற்றிசைத்துன் அடிபரவ நின்றாய் போற்றி  
புண்ணியனே நண்ண லரியாய் போற்றி குப்பு  
ஏற்றிசைக்கும் வான்மே லிருந்தாய் போற்றி குப்பு  
எண்ணா யிரநூறு பெயராய் போற்றி  
நாற்றிசைக்கும் விளக்காய் நாதா போற்றி குப்பு  
நான்முகற்கும் மாற்கும் அரியாய் போற்றி குப்பு  
காற்றிசைக்குந் திசைக்கெல்லாம் வித்தே போற்றி குப்பு  
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி குப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்.  
திருப்புவிட்டியாக்கி தீவிராக குஞாயிக  
திருப்புவிட்டியாக்கி தீவிராக குப்பு  
தீவிராக குப்பு மலையாய் போற்றி  
திருப்புவிட்டியாக்கி தீவிராக குப்பு  
திருப்புவிட்டியாக்கி தீவிராக குப்பு  
திருப்புவிட்டியாக்கி தீவிராக குப்பு  
திருப்புவிட்டியாக்கி தீவிராக குப்பு

**இறைவன் : பரமசிவன்      இறைவி : பார்வதியம்மை**

**திருக்கண்றாப்பூர்**

**திருத்தாண்டகம்**

திருச்சிற்றம்பலம்.

எவரேனுந் தாமாக விலாடத் திட்ட

திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுள்கி

உவராதே யவரவரைக் கண்ட போதே

உகந்தடிமைத் திறம்நினைந்தங் குவந்து நோக்கி  
இவர்தேவர் அவர்தேவர் என்று சொல்லி

இரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் திறமே பேணிக்  
கவராதே தொழுமழியார் நெஞ்சி னுள்ளே  
கண்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே.

**திருவானைக்கா**

**திருத்தாண்டகம்**

எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சுற் றத்தார்

எம்மாடு சும்மாடாம் ஏவர் நல்லார்

செத்தால்வந் துதவுவார் ஒருவ ரில்லை

சிறுவிறகால் தீழுடிச் செல்லா நிற்பர்

சித்தாய வேடத்தாய் நீடு பொன்னித்

திருவானைக் காவுடைய செல்வா என்றங்

அத்தாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்

அல்லகண்டம் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே.

ஊனாகி உயிராகி யதனுள் நின்ற

உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும் நீயாய் நின்றாய்  
நானேதும் அறியாமே என்னுள் வந்து

நல்லனவும் தீயனவுங் காட்டா நின்றாய்

தேனாருங் கொன்றையனே நின்றி யூராய்  
 திருவானைக் காவிலுறை சிவனே ஞானம்  
 ஆனாய்உன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்  
 அல்லகண்டம் கொண்டடியேன் எனசெய்கேனே.

### திருவாய்மூர்

### திருத்தாண்டகம்

பாடஅடியார் பரவக் கண்டேன்  
 பத்தர்கணங் கண்டேன் மொய்த்த புதம்  
 ஆடல் மழவம் அதிரக் கண்டேன்  
 அங்கை அனல் கண்டேன் கங்கை யாளைக்  
 கோட லரவார் சடையிற் கண்டேன்  
 கொக்கினிதழ் கண்டேன் கொன்றை கண்டேன்  
 வாடல் தலையொன்று கையிற் கண்டேன்  
 வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாரே.

### திருவாலங்காரு

### திருத்தாண்டகம்

அல்லும் பகலுமாய் நின்றார் தாமே  
 அந்தியுஞ் சந்தியு மானார் தாமே  
 சொல்லும் பொருளௌலா மானார் தாமே  
 தோத்திரமுஞ் சாத்திரமு மானார் தாமே  
 பல்லுரைக்கும் பாவவெலா மானார் தாமே  
 பழனை பதியா வுடையார் தாமே  
 செல்லும் நெறிகாட்ட வல்லார் தாமே  
 திருவாலங் காடுறைஞ் செல்வர் தாமே.

## திருவாலங்காடு திருத்தாண்டகம்

ஓன்றா வுலகனைத்து மானார் தாமே  
 ஊழிதோ றுாழி உயர்ந்தார் தாமே  
 நின்றாகி எங்கும் நிமிர்ந்தார் தாமே  
 நீவளிதீ யாகாச மானார் தாமே  
 கொன்றாடுங் கூற்றை யுதைத்தார் தாமே  
 கோலப் பழனை உடையார் தாமே  
 சென்றாடு தீர்த்தங்க ளானார் தாமே  
 திருவாலங் காடுறையும் செல்வர் தாமே

## திருமறைக்காடு

## திருத்தாண்டகம்

மூரி முழங்கொலிநீ ரானான் கண்டாய்  
 முழுத்தழல்போல் மேனி முதல்வன் கண்டாய்  
 ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன் கண்டாய்  
 இன்னடியார்க் கின்பம் விளைப்பான் கண்டாய்  
 ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்  
 அண்ணா மலையுறையெய் அண்ணல் கண்டாய்  
 வாரி மதகளிறே போல்வான் கண்டாய்  
 மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் தானே.  
 திருச்சிற்றம்பலம்.

## திருச்சிவபுரம்

## திருத்தாண்டகம்

வானவன்காண் வானவர்க்கு மேலா னான்கான்  
 வடமொழியுந் தென்றமிழும் மறைகள் நான்கும்  
 ஆனவன்காண் ஆனைந்தும் ஆடி னான்காண்  
 ஐயன்காண் கையிலனல் ஏந்தி யாடும்

கானவன்காண் காவனுக் கருள்செய் தான்காண்  
கருதுவார் இதயத்துக் கமலத் தூறும்  
தேனவன்காண் சென்றடையாச் செல்வன் றான்காண்  
சிவனவன்காண் சிவபுரத்தெஞ் செல்வன் தானே.

பொது

**திருத்தாண்டகம்**

தந்தையார் தாயார் உடன்பி றந்தார்  
தாரமார் புத்திரரார் தாந்தா மாரே  
வந்தவா நேங்நுனே போமா நேதோ  
மாயமா மிதற்கேதும் மகிழ் வேண்டா  
சிந்தையீர் உமக்கொன்று சொல்லக் கேண்மின்  
திகழ்மதியும் வாளரவும் திளைக்குஞ் சென்னி  
எந்தையார் திருநாமம் நமச்சி வாய  
என்றெழுவார்க் கிருவிசும்பி லிருக்க லாமே.  
திருச்சிற்றம்பலம்.

பொது **திருச்சிற்றம்பலம் நின்ற திருத்தாண்டகம்**

இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி  
இயமான னாயெறியுங் காற்று மாகி  
அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி  
ஆகாச மாபட்ட மூர்த்தி யாகிப்  
பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும்  
பிறருருவும் தம்முருவுந் தாமே யாகி  
நெருநலையாய் இன்றாகி நாளை யாகி  
நிமிர்புன் சடையடிகள் நின்ற வாயே.

மண்ணாகி விண்ணாகி மலையு மாகி  
வயிரமுமாய் மாணிக்கந் தானே யாகிக்  
கண்ணாகிக் கண்ணுக்கோர் மணியு மாகிக்  
கலையாகிக் கலைஞானந் தானே யாகிப்

பெண்ணாகிப் பெண்ணுக்கோர் ஆனு மாகிப்  
பிரளைத்துக் கப்பால் ஓர் அண்ட மாகி  
எண்ணாகி எண்ணுக்கோர் எழுத்து மாகி  
எழுஞ்சுடராய் எம்மடிகள் நின்ற வாரே.

கல்லாகிக் களறாகிக் கானு மாகிக்  
காவிரியாய் கால் ஆறாய்க் கழியு மாகிக்  
புல்லாகிப் புதலாகிப் பூடு மாகிப்  
புரமாகிப் புரமுன்றும் கெடுத்தா னாகிச்  
சொல்லாகிச் சொல்லுக்கோர் பொருளு மாகிச்  
சுலாவாகிச் சுலாவுக்கோர் சூழ லாகி  
நெல்லாகி நிலனாகி நீரு மாகி  
நெடுஞ்சுடராய் நிமிர்ந்தடிகள் நின்ற வாரே.

காற்றாகிக் கார்முகிலாய்க் காலம் மூன்றாய்க்  
கனவாகி நனவாகிக் கங்கு லாகிக்  
கூற்றாகிக் கூற்றுதைத்த கொல்களிறு மாகிக்  
குரைகடலாய்க் குரைகடற்கோர் கோமானுமாய்  
நீற்றானாய் நீறேற்ற மேனி யாகி  
நீள்விசும்பாய் நீள்விசும்பின் உச்சி யாகி  
ஏற்றானாய் ஏறுர்ந்த செல்வ னாகி  
எழுஞ்சுடராய் எம்மடிகள் நின்ற வாரே.

தீயாகி நீராகித் திண்மை யாகி னாகுக்ப  
திசையாகி அத்திசைக்கோர் தெய்வ மாகி  
தாயாகித் தந்தையாய்ச் சார்வு மாகித்  
தாரகையும் ஞாயிறும் தண்மதியு மாகிக்  
காயாகிப் பழமாகிப் பழத்தில் நின்ற காரு  
இரதங்கள் நுகர்வானுந் தானே யாகி வூரி  
நீயாகி நானாகி நேர்மை யாகி கூகிட்டுபுவி ப்ளிருபு  
நெடுஞ் சுடராய் நிமிர்ந்தடிகள் நின்ற வாரே

அங்கமாய் ஆதியாய் வேத மாகி  
 அருமறையோடு ஜம்புதம் தானே யாகிப்  
 பங்கமாய்ப் பலசொல்லுந் தானே யாகிப்  
 பால்மதியோ டாதியாய்ப் பான்மை யாகி  
 கங்கையாய்க் காவிரியாய்க் கண்ணி யாகிக்  
 கடலாகி மலையாகிக் கழிவு மாகி  
 எங்குமாய் ஏறூர்ந்த செல்வ னாகி  
 எழுஞ்சுடராய் எம்மடிகள் நின்ற வாரே.

மாதா பிதாவாகி மக்க ளாகி  
 மறிகடலும் மால்விசும்புந் தானே யாகிக்  
 கோதா விரியாய்க் குமரி யாகிக்  
 கொல்புலித் தோலாடைக் குழக னாகி  
 போதாய மலர்கொண்டு போற்றி நின்று  
 புனைவார் பிறப்பறுக்கும் புனித னாகி  
 யாதானு மென்னினைந்தார்க்கு எளிதே யாகி  
 அழல்வண்ண வண்ணர்தாம் நின்ற வாரே.

ஆவாகி ஆவினில் ஜந்து மாகி  
 அறிவாகி அழலாகி அவியு மாகி  
 நாவாகி நாவுக்கோர் உரையு மாகி  
 நாதனாய் வேதத்தி னுள்ளோ னாகி  
 பூவாகிப் பூவுக்கோர் நாற்ற மாகிப்  
 புக்குளால் வாசமாகி நின்றா னாகித்  
 தேவாகித் தேவர் முதலு மாகிச்  
 செழுஞ்சுடராய் சென்றடிகள் நின்ற வாரே.

நீராகி நீள்அகலம் தானே யாகி  
 நிழலாகி நீள்விசும்பின் உச்சி யாகிப்  
 பேராகிப் பேருக்கோர் பெருமை யாகப்  
 பெருமதில்கள் முன்றினையும் எதா னாகி

ஆரேனுந் தன்னடைந்தோர் தம்மை யெல்லாம்  
ஆட்கொள்ள வல்லம் ஈசனார் தாம்  
பாராகிப் பண்ணாகிப் பாட லாகிப்  
பரஞ் சுடராய்ச் சென்றடிகள் நின்ற வாயே.

மாலாகி நான்முகனாய் மாடு தமாய்  
மருக்கமாய் அருக்கமாய் மகிழ்வு மாகிப்  
பாலாகி எண்டிசைக்கும் எல்லை யாகிப்  
பரப்பாகிப் பரலோகந் தானே யாகிப்  
புலோக புவலோக சுவலோ கமாய்  
பூதங்களாய்ப் புராணன் தானே யாகி  
ஏலாதன் வெல்லாம் ஏல்விப் பானாய்  
எழுஞ் சுடராய் எம்மடிகள் நின்ற வாயே.  
திருச்சிற்றம்பலம்.

யொது

தனித்திருத்தாண்டகம்  
திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஜய னும்நீ  
அன்புடைய மாமனும் மாமி யும்நீ  
ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளும் நீ  
ஒருகுலமும் சுற்றமும் ஒரு ரும்நீ  
துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்று வாய்நீ  
துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ  
இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத் தும்நீ  
இறைவன்நீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீயே.

வெம்பவரு கிற்பதன்று கூற்றம் நம்மேல்  
வெய்ய வினெப்பகையும் பைய நெயும்  
எம்பரிவுந் தீர்ந்தோம் இடுக்கண் இல்லோம்  
எங்கெழிலென் ஞாயி நேளியோ மல்லோம்

அம்பவளச் செஞ்சடைமேல் ஆறு குடும்பங்கள் புரூபிது  
அனலாடி ஆன்அஞ்சும் ஆட்டு கந்த  
செம்பவள வண்ணர்செங் குன்ற வண்ணர் ப்ரக்காரப  
செவ்வான வண்ணரென் சிந்தை யாரே.

ஆட்டுவித்தால் ஆரோருவர் ஆடா தாரே  
அடக்குவித்தால் ஆரோருவர் அடங்கா தாரே  
ஒட்டுவித்தால் ஆரோருவர் ஒடா தாரே  
உருகுவித்தால் ஆரோருவர் உருகா தாரே  
பாட்டுவித்தால் ஆரோருவர் பாடா தாரே  
பணிவித்தால் ஆரோருவர் பணியா தாரே  
காட்டுவித்தால் ஆரோருவர் காணா தாரே  
காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே.

நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞான முர்த்தி  
நலஞ் சுடரே நால்வேதத் தப்பால் நின்ற  
சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங்கடந்து நின்ற  
சொலற்கரிய சூழலாய் இதுவுன் தன்மை  
நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சந் தன்னுள்ள ஸ்தங்பம்  
நிலாவாத புலாலுடம்பே புகுந்து நின்ற பைஞ்சலை  
கற்பகமே யானுன்னை விடுவே னல்லேன் காவ யப்பைப்படு  
கனகமா மணிநிறத்தெங்கடவு எானே.

திருக்கோயி லில்லாத திருவி லூரும் யுதியானங்கு  
திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும் ஸ்தங்பம்படி  
பருக்கோடிப்பத்திமையாற் பாடாலூரும் யுதியானங்கு  
பாங்கினொடு பலதளிக எில்லா ஷரும்  
விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா ஷரும் கூப்புக்கு ஸ்தங்பம்படி  
விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா ஷரும் யுதியானங்கு  
அருப்போடு மலர்பறித்திட் டுண்ணா ஷரும் கூப்புக்கு ஸ்தங்பம்படி  
அவை யெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே.

திருநாமம் அஞ்செழுத்தும்செப்பா ராகில்  
 தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசா ராகில்  
 ஒருகாலும் திருக்கோயில் சூழா ராகில்  
 உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணா ராகில்  
 அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகில்  
 அளியற்றார் பிறந்தவா ஞேதோ வென்னில்  
 பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்  
 பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் றாரே.

நின்னாவார் பிறரின்றி நீயே யானாய்  
 நினைப்பார்கள் மனத்துக்கோர் வித்துமானாய்  
 மன்னானாய் மன்னவர்க்கோ ரமுத மானாய்  
 மறைநான்கு மானாய்ஆ றங்க மானாய்  
 பொன்னானாய் மணியானாய் போக மானாய்  
 பூமிமேல் புகழ்தக்க பொருளே உன்னை  
 என்னானாய் என்னானாய் என்னினல்லால்  
 ஏழையேன் என்சொல்லி யேத்து கேனே.

அத்தாவுன் அடியேனை அன்பா லார்த்தாய்  
 அருள்நோக்கில் தீர்த்தநீ ராட்டிக் கொண்டாய்  
 எத்தனையும் அரியைநீ எளியை யானாய்  
 எனையாண்டு கொண்டிரங்கி யேன்று கொண்டாய்  
 பித்தனேன் பேதையேன் பேயேன் நாயேன்  
 பிழைத்தனகள் அத்தனையும் பொறுத்தா யன்றே  
 இத்தனையும் எம்பரமோஜை ஐயோ  
 எம்பெருமான் திருக்கருணை யிருந்த வாந்றே.

குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும்பொல்லேன்  
 குற்றமே பெரிதுடையேன் கோல மாய  
 நலம்பொல்லேன் நான்பொல்லேன் ஞானி யல்லேன்  
 நல்லாரோ டிசைந்திலேன் நடுவே நின்ற

விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தேன் அல்லேன்  
வெறுப்பனவும் மிகப்பெரிதும் பேச வல்லேன்  
இலம்பொல்லேன் இரப்பதே ஈய மாட்டேன்  
என்செய்வான் தோன்றினேன் ஏழை யேனே.

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து  
தரணியொடு வானாளத் தருவ ரேஞும்  
மங்குவார் அவர்செல்வம் மதிப்போ மல்லோம்  
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்  
அங்கமெலாம் குறைந்தமுகு தொழுநோ யராய்  
ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேஞும்  
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில்  
அவர்கண்ண் நாம்வணங்கும் கடவு ளாரே.  
திருச்சிற்றம்பலம்.

**பொது**

**வினாவிடைத் திருத்தாண்டகம்**

திருச்சிற்றம்பலம்  
மைப்படிந்த கண்ணாருந் தானுங் கச்சி  
மயானத்தான் வார்சடையான் என்னி னல்லான்  
ஒப்புடைய னல்லன் ஒருவ னல்லன்  
ஒருர னல்லன்ஒ ருவம் னில்லி  
அப்படியும் அந்நிறமும் அவ்வண் ணமும்  
அவனருளே கண்ணாகக் காணின் அல்லால்  
இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண் ணத்தன்  
இவனிறைவன் என்றேமுதிக் காட்டொ ணாதே.

**பொது** முகவில்லை நம்பால் ராம மநுமாற்றத்திருத்தாண்டகம்  
 கருவ்வாக்குர்ராஜர்விந்துவாழுகிறோ ப்ரமாண்திர  
 நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம் விவரிக்கப்  
 பூது நரகத்தி லிடர்ப்பட்டோம் நடலை யில்லோம்  
 ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்  
 இன்பமே யெந்நானும் துன்ப மில்லை சிற்பு  
 தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான  
 சங்கரன்நாற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்  
 கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாயக்  
 கொய்ம்மலர்ச்சசே வடியினையே குறுகி னோமே.

என்றும்நாம் யாவர்க்கும் இடைவோ மல்லோம்  
 இருநிலத்தில் எமக்கெதிரா வாரு மில்லை  
 சென்றுநாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோ மல்லோம்  
 சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெந்றோம்  
 ஒன்றினாற் குறையுடையோ மல்லோ மன்றே  
 உறுபிணியார் செற்லொழிந்திட் டோடிப் போனார்  
 பொன்றினார் தலைமாலை யணிந்த சென்னிப்  
 புண்ணியனை நண்ணியபுண் ணியத்து னோமே

## **திருப்புகலூர் திருத்தாண்டகம்**

என்னுகேன் என்சொல்லி என்னு கேனோ  
 எம்பெருமான் திருவடியே என்னி னல்லால்  
 கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன்  
 கழுலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்  
 ஒன்னுளே ஒன்பது வாசல்வைத்தாய்  
 ஒக்க அடைக்கும்போ துணர் மாட்டேன்  
 புண்ணியா உன்னடிக்கே போது கின்றேன்  
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

அங்கமே பூண்டாய் அனலாடி னாய்

ஆதிரையாய் ஆல்நிழலாய் ஆனே றுார்ந்தாய்  
பங்கமொன் றில்லாத படர்சடையி னாய்

பாம்போடு திங்கள் பகைதீர்த் தாண்டாய்  
சங்கையொன் றின்றியே தேவர் வேண்டச்

சமுத்திரத்தின் நஞ்சண்டு சாவா முவாச்  
சிங்கமே உன்னடிக்கே போது கின்றேன்

பூம்புகலூர் மேவிய தேவ தேவே

பையரவக் கச்சையாய் பால்வெண் ணீற்றாய்

பளிக்குக் குழையினாய் பண்ணா ரின்சொல்  
மைவிரவு கண்ணாளைப் பாகங் கொண்டாய்

மான்மறிகை ஏந்தினாய் வஞ்சக் கள்வர்  
ஜவரையும் என்மேல் தரவறுத் தாய்

அவர்வேண்டுங் காரியமிங் காவ தில்லை  
பொய்யுரையா துன்னடிக்கே போது கின்றேன்  
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

தெருளாதார் முவெயிலுந் தீயில் வேவச்

சிலைவளைத்துச் செங்கணையாற் செற்ற தேவே  
மருளாதார் தம்மனத்தில் வாட்டந் தீப்பாய்

மருந்தாய்ப் பிணிதீர்ப்பாய் வானோர்க் கென்றும்  
அருளாகி ஆதியாய் வேத மாகி

அலர்மேலான் நீர்மேலான் ஆய்ந்துங் காணாப்  
பொருளாவாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன்

பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

நீரேநு செஞ்சடைமேல் நிலா வெண்டிங்கள்

நீங்காமை வைத்துகந்த நீதி யானே  
பாறேநு படுதலையிற் பலிகொள் வானே

பண்டனங்கற் காய்ந்தானே பாவ நாசா

காரேறு முகிலனைய கண்டத் தானே  
கருங்கைக் களிற்றுரிவை கதறப் போர்த்த  
போரேறே உன்னடிக்கே போது கின்றேன்  
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

விரிசடையாய் வேதியனே வேத கீதா  
விரிபொழில்குழ் வெண்காட்டாய் மீயச் சூராய்நோபி  
திரிபுரங்கள் எரிசெய்த தேவ தேவே

திருவாருர்த் திருமூலட் டானம் மேயாய்

மருவினியார் மனத்துளாய் மாகா எத்தாய்

வலஞ்சுழியாய் மாமறைக்காட் டெந்தா யென்றும்

புரிசடையாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன்

பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

தேவார்ந்த தேவனைத் தேவ ரெல்லாம்

திருவடிமேல் அலரிட்டுத் தேடி நின்று

நாவார்ந்த மறைபாடி நட்டம் ஆடி

நான்முகனும் இந்திரனும் மாலும் போற்றக்

காவார்ந்த பொழிற்சோலைக் கானப் பேராய்

கழுக்குன்றத் துச்சியாய் கட வுளோநின்

பூவார்ந்த பொன்னடிக்கே போது கின்றேன்

பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

நெய்யாடி நின்மலனே நீல கண்டா

நிறையுடையாய் மறைவல்லாய் நீதி யானே

மையாடு கண்மிடவாள் பாகத் தானே

மான்தோல் உடையாய் மகிழ்ந்து நின்றாய்

கொய்யாடு கூவிளாங் கொன்றை மாலை

கொண்டடியேன் நானிட்டுக் கூறி நின்று

பொய்யாத சேவடிக்கே போது கின்றேன்

பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

துன்னஞ்சேர் கோவண்த்தாய் தூய நீற்றாய் கூவு ரூவிக

துதெந்திலங்கு வெண்மழுவாள் கையி லேந்தித்  
தன்னணையுந் தண்மதியும் பாம்பும் நீருஞ் கூவு ரூவிப

சடைமுடிமேல் வைத்துகந்த தன்மை யானே  
அன்ன நடைமடவாள் பாகத் தானே

அக்காரம் பூண்டானே ஆதி யானே  
பொன்னங் கழலடிக்கே போது கின்றேன்  
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

ஒருவனையும் அல்லா துணரா துள்ளம்  
உனர்ச்சித் தடுமாற்றத் துள்ளே நின்ற  
இருவரையும் மூவரையும் என்மேல் ஏவி

இல்லாத தரவறுத்தாய்க் கில்லேன் ஏலக்  
கருவரைகுழ் கானல் இலங்கை வேந்தன்

கடுத்தேர்மீ தோடாமைக் காலாற் செற்ற குர்ராகுவி  
பொருவரையாய் உன்னடிக்கே போது கின்றேன்  
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆஹாந்திருமுறைமுற்றுப்பெற்றது.

மருந்தாய் மருந்தாய் மருந்தாய் மருந்தாய்

அருளாகி அந்தாய் உவத மாகி

நீலமேலோக் நீரமேனயங்கு நீரமேனக்கு நீரமேனக்  
நீரமேனக் நீரமேனக் நீரமேனக் நீரமேனக் நீரமேனக்

மும்புதூர் மும்புதூர் மும்புதூர் மும்புதூர் மும்புதூர்  
மும்புதூர் மும்புதூர் மும்புதூர் மும்புதூர் மும்புதூர்

மும்புதூர் மும்புதூர் மும்புதூர் மும்புதூர் மும்புதூர்  
மும்புதூர் மும்புதூர் மும்புதூர் மும்புதூர் மும்புதூர்

பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ  
பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ பாலோ

## சுந்தரமுருத்தி நாயனார்

அருளிச் செய்த

## தேவாரம்

ஏழாந் திருமுறை

திருவெண்ணெய்நல்லூர்

இந்தஸம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தாபிறை சூடுபெரு மானேயரு ளாளா

எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை

வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரட் டுறையுள்  
அத்தாவுனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே.

நாயேன்பல நாளும்நினைப் பின்றிமனத் துன்னைப்

போய்த்திரிந் தெய்ததேன்பெற லாகாவருள் பெற்றேன்

வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூராருட் டுறையுள்  
ஆயாஉனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே.

மன்னேமற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னைப்

பொன்னேமணி தானேவயி ரம்மேபொரு துந்தி

மின்னார் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூராருட்டுறையுள்  
அன்னேஉனக் காளாய்இனி அல்லேன்ன லாமே.

முடியேன்இனிப் பிறவேன்பெறின் முவேன்பெற்றம் ஊர்தீ

கொடியேன்பல பொய்யேஉரைப் பேனைக்குறிக் கொள்நீ

செடியார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூராருட் டுறையுள்  
அடிகேள்உனக் காளாய்இனி அல்லேன்ன லாமே.

பாதம்பணி வார்கள்பெறு பண்டம்மது பணியாய்  
ஆதன்பொரு ளானேன் அறி வில்லேன் அரு ளாளா  
தாதார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணேய் நல்லூரருட் உறையுள்  
ஆதீஉனக் காளாய்இனி அல்லேன்ன லாமே.

தண்ணார்மதி சூழதழல் போலுந்திரு மேன்  
எண்ணார்புர முன்றுமளி யுண்ணநகை செய்தாய்  
மண்ணார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணேய் நல்லூரருட்டுறையுள்  
அண்ணாஉனக் காளாய்இனி அல்லேன்ன லாமே.

ஊனாய்உயி ரானாய்உட லானாய்உல கானாய்  
வானாய்நில னானாய்கட லானாய்மலை யானாய்  
தேனார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணேய் நல்லூரருட் உறையுள்  
அனாய்உனக் காளாய்இனி அல்லேன்ன லாமே.

ஏற்றார்புரம் முன்றுமெரி யுண்ணச்சிலை தொட்டாய்  
தேற்றாதன சொல்லித்திரி வேனோசெக்கர் வான்நீர்  
ஏற்றாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணேய் நல்லூரருட் உறையுள்  
ஆற்றாவுனக் காளாய்இனி அல்லேன்ன லாமே.

மழுவாள்வலன் ஏந்தீமறை யோதீமங்கை பங்கா  
தொழுவாரவர் துயராயின தீாத்தலுன தொழிலே ஸ்வாவின்பாப  
செழுவார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணேய் நல்லூரருட்டுறையுள்  
அழகாஉனக் காளாயினி அல்லேன்ன லாமே.

காருர்புக லெய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கையால்  
பாருர்புக மேய்தித்திகழ் பன்மாமணி யுந்திச்  
சீருர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணேய் நல்லூரருட் உறையுள்  
ஆருரன்எம் பெருமாற்காள் அல்லேன்ன லாமே.

திருச்சிந்றம்பலம்.

## திருக்கலயநல்லூர்

**தக்கராகம்**

திருச்சிற்றும்பலம்.

குரும்பைமுலை மலர்க்குழலி கொண்டதவங் கண்டு

குறிப்பினொடுஞ் சென்றவள்தன் குணத்தினை நன்கறிந்து  
விரும்பும்வரம் கொடுத்தவளை வேட்டருளிச் செய்த

விண்ணவர்கோன் கண்ணுதலோன் மேவியனார் வினவில்  
அரும்பருகே சுரும்பருவ அறுபதம்பண் பாட

அணிமயில்கள் நடமாடும் அணிபொழில்குழ் அயலன்  
கரும்பருகே கருங்குவளை கண்வளருங் கழனிக்  
கமலங்கள் முகமலருங் கலயநல்லூர்காணே.

## திருக்கோளிலி

**நட்ராகம்**

நீள நினைந்தடியேன் உ\_னை நித்தலுங் கைதொழுவேன்  
வாளன கண்மடவா ளவள்வாடி வருந்தாமே  
கோளிலி எம்பெருமான் குண்டையற்சில நெல்லுப்பெற்றேன்  
ஆளிலை எம்பெருமான் அவை அட்டித் தரப்பணியே.

## திருக்கழிப்பாலை

**நட்ராகம்**

எங்கே னும்மிருந் துன்னடி யேன்உ னெநினைந்தால்  
அங்கே வந்தென்னொடும் முட னாகி நின்றருளி  
இங்கே என்வினையை யறுத்திட்டெ னெயானுங்  
கங்கா நாயகனே கழிப்பாலை மேயானே.

## திருமழபாடி

**நட்ராகம்**

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்கசைத்து  
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர் கொன்றை யணிந்தவனே  
மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே  
அன்னே உ\_ன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக் கேனே.

பண்டே நின்னடியேன் அடியாரடி யார்கட்கெல்லாம்  
தொண்டே பூண்டொழிந்தேன் தொடராமைத் துரிசறுத்தேன்  
வண்டார் பூம்பொழில்குழி மழபாடியுள் மாணிக்கமே  
அண்டா நின்னெனயல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே.

**திருக்குருகாவூர்வெள்ளடை**

**நட்டராகம்**

பாடுவார் பசிதீர்ப்பாய் பரவுவார் பிணிகளைவாய்  
ஒடுநன் கலனாக உண்பலிக் குழல்வானே  
காடுநல் லிடமாகக் கடுவீருள் நடமாடும்  
வேடனே குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே.

**திருக்கோடிக்குழகர்**

**கொல்லி**

கடிதாய்க்கடற் காற்றுவந் தெற்றக் கரைமேல்  
குடிதான்அய லேஇருந் தாற்குற்ற மாமோ  
கொடியேன் கண்கள் கண்டன கோடிக் குழக்கர்  
அடிகேள் உமக்கார் துணையா இருந்தீரே

**திருப்புகலூர்**

**கொல்லி**

தம்மை யேபுகழுந் திச்சை பேசினுஞ்  
சார்கி னுந்தொண்டர் தருகிலாப்  
பொய்ம்மை யாளரைப் பாடாதே யெந்தை  
புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்  
இம்மை யேதருஞ் சோறுங் கூறையும்  
ஏத்த லாமிடர் கெடலுமாம்  
அம்மை யேசிவ லோகம் ஆள்வதற்கு யாதும் ஜயுந் வில்லையே.

**திருவதிகைவர்ட்டானம்**

**கொல்லிக்கௌவானம்**

தம்மானை யறியாத சாதியா ருளரே

சடைமேற்கொள் பிறையானை விடைமேற்கொள் விகிரதன்  
கைம்மாவி னுரியானைக் கரிகாட்டி ஸாடல்

உடையானை விடையானைக் கறைகொண்ட கண்டத்து  
அம்மான்தன் அடிக்கொண்டேன் முடிமேல்வைத் திடுமென்னும்

ஆசையால் வாழ்கின்ற அறிவிலா நாயேன்  
எம்மானை எறிகெடில வடவீர்ட் டானத்

துறைவானை இறைபோதும் இகழ்வன்போ லியானே.

திருச்சிற்றும்பலம்

## திருக்கலயநல்லூர் தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

குரும்பைமுலை மலர்க்குழலி கொண்டதவங் கண்டு

குறிப்பினொடுஞ் சென்றவள்தன் குணத்தினை நன்கறிந்து  
விரும்பும்வரம் கொடுத்தவளை வேட்டருளிச் செய்த

விண்ணவர்கோன் கண்ணுதலோன் மேவியனர் வினவில்  
அரும்பருகே சுரும்பருவ அறுபதம்பண் பாட

அணிமயில்கள் நடமாடும் அணிபொழில்குழ் அயலன்  
கரும்பருகே கருங்குவளை கண்வளருங் கழனிக்

கமலங்கள் முகமலருங் கலயநல்லூர்கானே.

## திருக்கோளிலி

நட்டராகம்

நீள நினைந்தடியேன் உனை நித்தலுங் கைதொழுவேன்  
வாளன கண்மடவா எவள்வாடி வருந்தாமே  
கோளிலி எம்பெருமான் குண்டையுர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்  
ஆளிலை எம்பெருமான் அவை அட்டித் தரப்பணியே.

## திருக்கழிப்பாலை

நட்டராகம்

எங்கே னும்மிருந் துன்னடி யேன்ற னைநினைந்தால்  
அங்கே வந்தென்னொடும் முட னாகி நின்றநுளி  
இங்கே என்வினையை யறுத்திட்டை னையாளுங்  
கங்கா நாயகனே கழிப்பாலை மேயானே.

## திருமழபாடி

நட்டராகம்

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்கசைத்து  
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளர் கொன்றை யணிந்தவனே  
மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே  
அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக் கேனே.

பண்டே நின்னடியேன் அடியாரடி யார்கட்கெல்லாம்  
தொண்டே பூண்டொழிந்தேன் தொடராமைத் துரிசறுத்தேன்  
வண்டார் பூம்பொழில்குழ் மழுபாடியுள் மாணிக்கமே  
அண்டா நின்னெனயல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே.

### திருக்குருகாவூர்வெள்ளடை

நட்டராகம்

பாடுவார் பசிதீர்ப்பாய் பரவுவார் பிணிகளைவாய் கவிருப்புல  
ஒடுநன் கலனாக உண்பலிக் குழல்வானே  
காடுநல் விடமாகக் கடுவிருள் நடமாடும்  
வேடனே குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே.

### திருக்கோடிக்குழகர்

கொல்லி

கடிதாய்க்கடற் காற்றுவந் தெற்றுக் கரைமேல்  
குடிதான்அய லேஇருந் தாற்குற்ற மாமோ  
கோடியேன் கண்கள் கண்டன கோடிக் குழக்கர்  
அடிகேள் உமக்கார் துணையா இருந்தீரே

### திருப்புகலூர்

கொல்லி

தம்மை யேபுகழ்ந் திச்சை பேசினுஞ்

சார்கி னுந்தொண்டர் தருகிலாப்

பொய்ம்மை யாளரைப் பாடாதே யெந்தை

புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்

இம்மை யேதருஞ் சோறுங் கூறையும்

ஏத்த லாமிடர் கெடலுமாம்

அம்மை யேசிவ லோகம் ஆள்வதற்கு

யாதும் ஜயுற வில்லையே.

### திருவதிகைவர்ட்டானம்

கொல்லிக்கெளவாணம்

தம்மானை யறியாத சாதியா ருளரே

சடைமேற்கொள் பிறையானை விடைமேற்கொள் விகிர்தன்  
கைம்மாவி னுரியானைக் கரிகாட்டி லாடல்

உடையானை விடையானைக் கறைகொண்ட கண்டத்து

அம்மான்தன் அடிக்கொண்டேன் முடிமேல்வைத் திடுமென்னும்  
ஆசையால் வாழ்கின்ற அறிவிலா நாயேன்  
எம்மானை ஏறிகெடில் வடவீரட் டானத்  
துறைவானை இறைபோதும் இகழ்வன்போ லியானே.  
திருச்சிற்றம்பலம்..

திருவாரூர் திருத்தொண்டத்தொகை கொல்லிக்களவாணம்  
திருச்சிற்றம்பலம்  
தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்  
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்  
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்  
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்  
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்  
விரிபொழில்குழ் குன்றையார் விறங்மிண்டற் கடியேன்  
அல்லிமென் மூல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன்  
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

இலைமலிந்த வேல்நம்பி ஏறிபத்தற் கடியேன்  
ஏனாதி நாதன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்  
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன்  
கடவூரிற் கலயன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்  
மலைமலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ் சாறன்  
எஞ்சாத வாட்டாயன் அடியார்க்கும் அடியேன்  
அலைமலிந்த புனல்மங்கை ஆனாயற் கடியேன்  
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்திக்கும் அடியேன்  
முருகனுக்கும் உருத்திர பசுபதிக்கும் அடியேன்  
செம்மையே திருநாளைப் போவாற்கும் அடியேன்  
திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்

மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க

வெகுண்டெழுந்த தாதைதாள் மழுவினால் ஏறிந்த  
அம்மையான் அடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட

திருநாவுக் கரையன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்  
பெருநம்பி குலச்சிறைதன் அடியார்க்கும் அடியேன்

பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கும் அடியேன்  
ஒருநம்பி அப்புதி அடியார்க்கும் அடியேன்

ஒலிபுனல்குழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியேன்  
அருநம்பி நமிநந்தி அடியார்க்கும் அடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

வம்பநா வரிவண்டு மணநாற மலரும்

மதுமலர்நந்த கொன்றையான் அடியலாற் பேணா  
எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்

ஏயர்கோன் கலிக்காமன் அடியார்க்கும் அடியேன்  
நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்

நாட்டமிகு தண்டிக்கும் மூர்க்கற்கும் அடியேன்  
அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கும் அடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

வார்கொண்ட வனமுலையாள் உமைபங்கன் கழலே

மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கும் அடியேன்  
சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கும் அடியேன்

செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்  
கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவாற்கும் அடியேன்

கடற்காழிக் கணநாதன் அடியார்க்கும் அடியேன்  
ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோன் அடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கும் அடியேன்

பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழந் கடியேன்  
மெய்யடியான் நரசிங்க முனையரையற் கடியேன்

விரிதிரைகுழ் கடல்நாகை அதிபத்தற் கடியேன்  
கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்

கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன்  
ஜயடிகள் காடவர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண்டிருந்த

கணம்புல்ல நம்பிக்கும் காரிக்கும் அடியேன்  
நிறைக்கொண்ட சிந்தையான் நெல்வேலி வென்ற

நின்ற சீர் நெடுமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்  
துறைக்கொண்ட செம்பவளம் இருளகற்றுஞ் சோதித்

தொன்மயிலை வாயிலான் அடியார்க்கும் அடியேன்  
அறைக்கொண்ட வேல்நம்பி முனைடுவாற் கடியேன்  
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

கடல்குழ்ந்த உலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்

காடவர்கோன் கழற்சிங்கன் அடியார்க்கும் அடியேன்  
மடல்குழ்ந்த தார்நநம்பி இடங்கழிக்கும் தஞ்சை

மன்னவனாஞ் செருத்துணைதன் அடியார்க்கும் அடியேன்  
புடைகுழ்ந்த புலியதள்மேல் அரவாட ஆடி

பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கும் அடியேன்  
அடல்குழ்ந்த வேல்நம்பி கோட்புலிக்கும் அடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்

பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்  
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்

திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்

முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்  
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்  
அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்  
ஆளுரன் ஆளுரில் அம்மானுக் காளே.

மன்னியசீர் மறைநாவன் நின்றவூர்ப் பூசல்  
வரிவளையாள் மானிக்கும் நேசனுக்கும் அடியேன்  
தென்னவனாய் உலகாண்ட செங்கணாற் கடியேன்  
திருநீல் கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியேன்  
என்னவனாம் அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன்  
இசைஞானி காதலன் திருநாவ லூர்க்கோன்  
அன்னவனாம் ஆளுரன் அடிமைகேட்டு வப்பார்

ஆளுரில் அம்மானுக் கன்பரா வாரே  
திருச்சிற்றம்பலம்  
**திருநாகைக்காரோணம்**  
கொல்லிக்கெலாவாணம்  
திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தூர்புக் கிரந்துண்டு பலபதிகம் பாடிப்  
பாவையாரைக் கிறிபேசிப் படிறாடித் திரிவீர்  
செத்தார்தம் எலும்பணிந்து சேவவறித் திரிவீர்  
செல்வத்தை மறைத்து வைத்தீர் எனக்கொருநாள் இரங்கீர்  
முத்தாரம் இலங்கிமிளிர் மணிவயிரக் கோவை  
அவைபூணத் தந்தருளி மெய்க்கினிதா நாறும்  
கத்தூரிகமழ் சாந்து பணித்தருள வேண்டும்  
கடல்நாகைக் காரோண மேவியிருந் தீரே.

**பழம்பஞ்சரம்**

ஹர்ததொகை கருள்ளது வட்டுபுவி வறங்க நோகு ராதா ராதா  
 காட்டுர்க் கடலே கடம்பூர் மலையே கானப் பேரூராய்  
 கோட்டுர்க் கொழுந்தே அழுந்தாரரசே கொழுநந் கொல்லேறே குவ  
 பாட்டுர் பலரும் பரவப் படுவாய் பனங்காட் ரோனே  
 மாட்டு ரந்வா மற்வா துன்னெப் பாடப் பணியாயே.

**திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி பழம்பஞ்சரம்**

### **நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்**

திருச்சிந்றம்பலம் தூப ப்ரஸ்வாஸ்தி பிழுவில்  
 புறைநாகவி கரிமாக யுமிரி ராதியூதிவிஸ்வது ஸ்ரீபாலிகங்கள் ஸ்ரீவீ  
 மற்றுப் பற்றேனக் கின்றி நின்றிருப்பாத மேமனம் பாவித்தேன்  
 பெற்ற லும்பிறந் தேன்இ னிப்பிற வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்  
 கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி  
 நற்ற வாழனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

இட்ட னுன்னடி ஏத்து வார்திகழ்ந் திட்ட நாள்மறந் திட்டநாள்  
 கெட்ட நாளிவை என்ற லாற்கரு தேன்கி ஸ்ரபுனற் காவிரி  
 வட்ட வாசிகை கொண்ட டிதொழு தேத்து பாண்டிக் கொடுமுடி  
 நட்ட வாழனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

ஓவு நாள்உணர் வழியும்நாள் உயிர்போகும் நாள்உயர் பாடைமேல்  
 காவு நாள்இவை என்றலாற்கரு தேன்கிளர் புறற் காவிரிப்  
 பாவு தண்புனல் வந்திழிபரஞ் சோதி பாண்டிக் கொடுமுடி  
 நாவ லாழனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

எல்லை யில்புகழ் எம்பிரான் எந்தை தம்பி ரான்ன்பொன் மாமணி  
 கல்லை யுந்தி வளம்பொழிந் திழி காவிரி யதன் வாய்க்கரை  
 நல்ல வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை யூரிற் பாநா நமச்சி வாயவே  
 வல்ல வாழனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

அஞ்சி னார்க்கர ணாதி என்றாட யேனும் நான்மிக அஞ்சினேன் அஞ்ச லென்றாடத் தொண்ட னேந்கருள் நல்கினாய்க்கழிகின்றதென் பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவை மார்குடைந் தாடு பாண்டிக் கொடுமூடி நஞ்ச ணிகண்ட நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

எடு வான்இளாந் திங்கள் குடினை என்பின் கொல்புலித்தோலின்மேல் ஆடு பாம்ப தரைக்க சைத்த அழக னேஅந்தன் காவிரிப் பாடு தண்புனல் வந்திழிபரஞ் சோதி பாண்டிக் கொடுமூடிச் சேட னேஉனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

விரும்பி நின்மலர்ப் பாத மேநினைந் தேன்வி னைகளும் விண்டன நெருங்கி வண்பொழில் குழந்தெழில்பெற நின்ற காவிரிக் கோட்டிடைக் குரும்பை மென்முலைக் கோதை மார்குடைந்தாடு பாண்டிக்கொடுமூடி விரும்பனேஉனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

செம்போ னேர்சடை யாய்தி ரிபுரந் தீயே மூச்சிலை கோலினாய் வம்பு லாங்குழ லாளைப் பாக மமர்ந்து காவிரிக் கோட்டிடைக் கொம்பின் மேற்குயில் கூவ மாமயில் ஆடு பாண்டிக் கொடுமூடி நம்ப னேஉனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

சாரணன்தந்தை எம்பி ரான்னந்தை தம்பி ரான் என்போன் மாமணீயென்று பேரே ணாயிர கோடி தேவர் பிதற்றி நின்ற பிரிகிலார் நார ணன்பிர மன்தொ முங்கறை யூரிற் பாண்டிக் கொடுமூடிக் கார ணாஉனை நான்ம றக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

கோணிய பிறை குடி யைக்கறை யூரிற் பாண்டிக் கொடுமூடி பேணியபெரு மானைப் பிஞ்ஞகப் பித்த னைப்பிறப் பில்லியைப் பானு லாவரி வண்ட றைகொன்றைத் தார னைப்படப் பாம்பரை நாண னைத்தொண்டன் ஊரன் சொல்லிவை சொல்லுவார்க்கில்லை துன்பமே.

இறங்கிச் சேரிலுக்கிட்டியும் திருச்சிற்றும்பலம்  
பிழகு கொன்றினால் நிவாரணையும் ஒப்படுகிற சிலப்பாகை  
**திருக்கேத்சரம்**

## நட்பாடை

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்  
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்  
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்  
செத்தாரெலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

கடுவார்பொடி நீறுந்நல் துண்டப்பிறை கீஞும்  
கடமார்களி யானையுரி யணிந்தகறைக் கண்டன்  
படவேரிடை மடவாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்  
திடமாடுறை கின்றான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கம்மொழி யன்னாரவர் அமரர் தொழுதேத்த  
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்ட நன்னகரில்  
பங்கஞ்செய்த பிறைகுடினன் பாலாவியின் கரைமேல்  
செங்கண்ணர வசைத்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

கரியகறைக் கண்டன்நல் கண்மேல்ஒரு கண்ணான்  
வரியசிறை வண்டியாழ்செயும் மாதோட்டநன் னகருள்  
பரியதிரை யெறியாவரு பலாவியின் கரைமேல்  
தெரியும்மறை வல்லான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அங்கத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலொழித் தருளி  
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்ட நன்னகரில்  
பங்கம்செய்த மடவாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்  
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே.

வெய்யவினை யாயவ்வடி யார்மேலாழித் தருளி  
வையம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்  
பையேரிடை மடவாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்  
செய்யசடை முடியான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

ஊனத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலாழித் தருளி  
வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்ட நன்னகரில்  
பானத்துறு மொழியாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்  
ஏனத்தெயி றணிந்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

அட்டன்மூ காகவ்வரை தன்மேலர வார்த்து  
மட்டுண்டுவண் டாலும்பொழில் மாதோட்ட நன் னகரில்  
பட்டவ்வரி நுதலாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்  
சிட்டன்நமை யாள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி  
மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்ட நன்னகரில்  
பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்  
தேவன்னனை ஆள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

கறையார்கடல் குழந்தகழி மாதோட்டநன் னகருள்  
சிறையார் பொழில் வண்டியாழ்செயுங் கேதீச்சரத் தானை  
மறையார்புகழ் உரன்னடித் தொண்டன்னுரை செய்த  
குறையாத் தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகோடு வினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

**திருக்கழுக்குன்றம்**      **அருச்சனை**      **நட்பாடை**

கொன்று செய்த கொடுமை யாற்பல சொல்லவே  
நின்ற பாவ வினைகள் தாம்பல நீங்கவே  
சென்று சென்று தொழுமின் தேவர் பிரானிடம்  
கன்றி னோடு பிடிகுழ் தண்கழுக் குன்றமே.

இறங்கிச் சென்று தொழுமின் இன்னிசை பாடியே வருவது  
பிறங்கு கொன்றைச் சடையான் எங்கள் பிரானிடம்  
நிறங்கள் செய்த மணிகள் நித்திலங் கொண்டிழி  
கறங்கு வெள்ளை அருவித் தண்கழுகு குன்றமே.

நீள நின்று தொழுமின் நித்தலும் நீதியால்  
ஆனால் நம்ம வினைகள் அல்கி அழிந்திடத்  
தோனும் எட்டு முடைய மாமணிச் சோதியான  
காள கண்டன் உறையுந் தண்கழுகு குன்றமே

வெளிறு தீர்த் தொழுமின் வெண்பொடி யாடியை  
முளிறி வங்கு மழுவா என்முந்தி உறைவிடம்  
பினிறு தீரப் பெருங்கைப் பெய்மதம் மூன்றுடைக்  
களாறி னோடு பிடிகுழ் தண்கழுகு குன்றமே.

புலைகள் தீர்த் தொழுமின் புன்சடைப் புண்ணியன்  
இலைகொள் சூலப் படையன் எந்தை பிரானிடம்  
முலைகள் உண்டு தழுவிக் குட்டி யொடுமூசுக்  
கலைகள் பாயும் புறவில் தண்கழுகு குன்றமே.

மடமு டைய அடியார் தம்மனத் தேயுற கூக்கெள்ளுமே ஸுங்கி  
விடமு டைய மிடறன் விண்ணவர் மேலவன் டுப்பிவை ஸுங்கு  
படமு டைய அரவன் றான்பயி லும்மிடம் கூங்குமை ஸுங்கு  
கடமு டைய புறவிற் றண்கழுகு குன்றமே.

ஊன மில்லா அடியார் நம்மனத் தேஉற  
ஞான மூர்த்தி நட்ட மாடிநவி லும்மிடம்  
தேனும் வண்டும் மதுவுண் டின்னிசை பாடவே  
கான மஞ்ஞை உறையுந் தண்கழுகு குன்றமே

அந்தம் இல்லா அடியார் நம்மனத் தேஉற வந்து நானும் வணங்கி மாலோடு நான்முகன் சிந்தை செய்த மலர்கள் நித்தலுஞ் சேரவே சந்தம் நாறும் புறவிற் றண்கழுக் குன்றமே.

பிழைகள் தீர்த் தொழுமின் பின்சடைப் பிஞ்ஞகன் குழைகொள் காதன் குழகன் றானுறை யும்மிடம் மழைகள் சாலக் கலித்து நீடுயர் வேயவை கழைகொள் முத்தஞ் சொரியுந் தண்கழுக் குன்றமே.

பல்லின் வெள்ளைத் தலையன் றான்பயி லும்மிடம் கல்லின் வெள்ளை அருவித் தண்கழுக் குன்றினை மல்லின் மல்கு திரள்தோள் ஊரன் வனப்பினால் சொல்லல் சொல்லித் தொழுவாரைத் தொழு மின்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்

**திருவாரூர்**

**புறநீர்மை**

அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சுப தம்சொல்லி முந்தி எழும்பழைய வல்வினை மூடாமுன் சிந்தை பராமரியாத் தென்திரு வாரூர்புக் கெந்தை பிரானாரை என்றுகொல் எய்துவதே.

நின்ற வினைக்கொடுமை நீங்க இருபொழுதும் துன்று மலரிட்டுச் சூழும் வலஞ்செய்து தென்றன் மனங்கமமுந் தென்திரு வாரூர்புக் கெந்றன் மனங்குளிர் என்றுகொல் எய்துவதே

**திருக்கூடலையாற்றூர்**

**புறநீர்மை**

வடியடை மழுவேந்தி மதகரியுரி போர்த்துப் பொடியணி திருமேனிப் புரிகுழ லுமையோடும் கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றாரில் அடிகள்இவ் வழிபோந்த அதிசயம் அறியேனே.

பிழையுளன் பொறுத்திடுவர் என்றடியேன் பிழைத்தக்கால் பழியதனைப் பாராதே படலம் என்கண் மறைப்பித்தாய் குழைவிரவு வடிகாதா கோயிலுளா யேனன்ன உழையுடையான் உள்ளிருந்து உளோம் போகீர்என்றானே.

இடையறியேன் தலையறியேன் எம்பெருமான் சரணம்என்பேன நடையுடையன் நம்மடியான் என்றவற்றைப் பாராதே விடையுடையான் விடநாகன் வெண்ணீற்றன் புலியின்தோல் உடையுடையான் எனையுடையான் உளோம் போகீர் என்றானே.

செய்வினையொன் றநியாதேன் திருவடியே சரணைன்று பொய்யடியேன் பிழைத்திடினும் பொறுத்திடநீ வேண்டாவோ பையரவா இங்கிருந்தா யோனன்னப் பரிந்தென்னை உய்யஅருள் செய்யவல்லன் உளோம் போகீர் என்றானே.

**கோயில்**

**குறிஞ்சி**

மடித்தாடும் அடிமைக்கண் அன்றியே மனனேநீ வாழுநாளுந் தடுத்தாட்டித் தருமனார் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான் கடுத்தாடும் கரதலத்தில் தமருகமும் எரிஅகலும் கரிய பாம்பும் பிடித்தாடிப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றாமன்றே.

**கோயில்**

**குறிஞ்சி**

பாருரும் அரவல்குல் உமைநந்கை யவள்பங்கன் பைங்கண் ஏற்றுன்

ஊருரன் தருமனார் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்

ஆருரன் தம்பிரான் ஆருரன் மீகொங்கில் அணிகாஞ் சிவாய்ப்

பேரூர் பெருமானைப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தே பெற்றா மன்றே.

திருச்சிந்றும்பலம்

101

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே மூளாத் தீப்போல் உள்ளேகனன்று முகத்தால் மிகவாடி யறிய ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால் வாளாங் கிருப்பீர் திருவாரூர் வாழ்ந்து போதீரே.

விற்றுக் கொள்ளவீர் ஒற்றி யல்லேன் விரும்பி ஆட்பட்டேன் குற்றம் ஒன்றுஞ் செய்ததில்லை கொத்தை யாக்கினீர் எற்றுக் கடிகேள் என்கண் கொண்மர் நீரே பழிப்பட்டர் மற்றைக் கண்தான் தாராதொழிந்தால் வாழ்ந்து போதீரே.

அன்றில் முட்டா தடையுஞ் சோலை ஆரு ரகத்தீரே கன்று முட்டி உண்ணச் சுரந்த காலி யவைபோல என்றும் முட்டாப் பாடும் அடியார் தங்கண் காணாது குன்றின் முட்டிக் குழியில் விழுந்தால் வாழ்ந்து போதீரே.

துருத்தி யுறைவீர் பழனம் பதியாச் சோற்றுத் துறையாள்வீர் இருக்கை திருவாரூரே உடையீர் மனமே யெனவேண்டா அருத்தியுடைய அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால் வருத்தி வைத்து மறுமைப் பணித்தால் வாழ்ந்து போதீரே.

\*நம்பியாருர் திருக்காஞ்சியில் இடக்கண் பெற்று பலதலங்களையும் தரிசித்துக் கொண்டு திருவாரூர் சென்று சேர்ந்தார். திருக்கோயிலினுட் சென்றபோது இறைவனை வணங்க ஒரு கண் போதாமையால் வருந்தினார். அப்போ இத்திருப்பதிகத்தைப் பாட வலக்கண்ணையும் பெற்றார் இதனை ஒதுபவர் கண்ணைப் பொறுத்த எவ்வகை நோயும் நீங்கப் பெறுவார்.

செந்தண் பவளந் திகழுஞ் சோலை இதுவோ திருவாரூர் எந்தம் அடிகேள் இதுவே யாமா றுமக்காட் பட்டோர்க்குச் சந்தம் பலவும் பாடும் அடியார் தங்கண் காணாது வந்தெம் பெருமான் முறையோ என்றால் வாழ்ந்து போதீரே-

தினைத்தாள் அன்ன செங்கால் நாரை சேருந் திருவாரூர்ப் புனத்தார் கொன்றைப் பொன்போல் மாலைப் புரிபுன் சடையீரே தனத்தா லின்றித் தாந்தாம் மெலிந்து தங்கண் காணாது மனத்தால் வாடி அடியார் இருந்தால் வாழ்ந்து போதீரே.

ஆயம் பேடை அடையுஞ் சோலை ஆரு ரகத்தீரே ஏயெம் பெருமான் இதுவே ஆமா றுமக்க பட்டோர்க்கு மாயங் காட்டிப் பிறவி காட்டி மறவா மனங்காட்டிக் காயங் காட்டிக் கண்ணீர் கொண்டால் வாழ்ந்து போதீரே.

கழியாய்க் கடலாய்க் கலனாய் நிலனாய்க் கலந்த சொல்லாகி இழியாக் குலத்திற் பிறந்தோம் உம்மை இகழா தேத்துவோம் பழிதா னாவ தறியீர் அடிகேள் பாடும் பத்தரோம் வழிதான் காணா தலமந் திருந்தால் வாழ்ந்து போதீரே.

பேயோ டேனும் பிரிவொன் றின்னா தென்பர் பிறரெல்லாம் காய்தான் வேண்டிற் கனிதா னன்றோ கருதிக் கொண்டக்கால் நாய்தான் போல நடுவே திரிந்தும் உமக்காட் பட்டோர்க்கு வாய்தான் திறவீர் திருவா ரூரீர் வாழ்ந்து போதீரே

செருந்தி செம்பொன் மலருஞ் சோலை இதுவோ திருவாரூர் பொருந்தித் திருமு லட்டா னம்மே இடமாக் கொண்மரே இருந்தும் நின்றும் கிடந்தும் உம்மை இகழா தேத்துவோம் வருந்தி வந்தும் உமக்கொன் றுரைத்தால் வாழ்ந்து போதீரே.

காரூர் கண்டத் தெண்டோள் முக்கண் கலைகள் பலவாகி ஆருர்த் திருமு லட்டா னத்தே அடிப்பேர் ஆருரன் பாரூர் அறிய என்கண் கொண்மர் நீரே பழிப்பட்டர் வாரூர் முலையாள் பாகங் கொண்மர் வாழ்ந்து போதீரே.

தானெனை முன்படைத்தான் அத றிந்துதன் பொன்னடிக்கே  
நானென பாடலந்தோ நாயி னேனைப் பொருட்படுத்து  
வானெனைவந் தெதிர்கொள்ள மத்த யானை அருள் புரிந்து  
ஊனுயிர் வேறுசெய்தான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே

ஆனை உரித்தபகை அடி யேனோடு மீளக் கொலோ  
ஊனை உயிரவெருட்டி ஒள்ளி யானை நினைத்திருந்தேன்  
வானை மதித்தமரர் வலஞ் செய்தெனை யேறவைக்க  
ஆனை அருள்புரிந்தான் நொடித் தான் மலை உத்தமனே.

மந்திரம் ஒன்றறியேன் மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்  
சுந்தர வேடங்களால் துரி சேசெயுந் தொண்டன்னை  
அந்தர மால்விசும்பில் அழ கானை யருள் புரிந்த  
துந்தர மோநெஞ்சமே நொடித் தான்மலை உத்தமனே

வாழ்வை உகந்தநெஞ்சே மடவார் தங்கள் வல்வினைப்பட்டு  
அழ முகந்தவென்னை அது மாற்றி அமரரெல்லாம்  
சூழ அருள்புரிந்து தொண்டனேன் பரமல்லதொரு  
வேழும் அருள்புரிந்தான் நொடித் தான்மலை உத்தமனே

மன்னுல கிற்பிறந்து நும்மை வாழ்த்தும் வழியடியார்  
பொன்னு லகம்பெறுதல் தொண்ட னேன்னின்று கண்டொழிந்தேன்  
வின்னுல கத்தவர்கள் விரும்ப வெள்ளை யானையின் மேல்  
என்னுடல் காட்டுவித்தான் நொடித் தான் மலை உத்தமனே.

அஞ்சினை ஒன்றிநின்று அலர் கொண்டடி சேரவறியா  
வஞ்சனை யென்மனமே வைகி வானநன் னாடர் முன்னே  
துஞ்சுதல் மாற்றுவித்துத் தொண்ட னேன்பர மல்லதொரு  
வெஞ்சின ஆனைதந்தான் நொடித் தான் மலை உத்தமனே.

நிலைகெட விண்ணதிர நிலம் எங்கும் அதிரந்தசைய  
மலையிடை யானெறி வழி யேவரு வேனதிரே  
அலை கடலால் அரையன் அலர் கொண்டுமேன் வந்திறைஞ்சு  
உலையணை யாதவண்ணம் நொடித் தான்மலை உத்தமனே.

அரவோலி ஆகமங்கள் அறி வார் அறி தோத்திரங்கள்  
விரவிய வேதாலி விண்ணை ஸாம்வந் தெதிரந் திசைப்ப  
வரமலி வாணன்வந்து வழிதந்தெனக் கேறுவதோர்  
சிரமலி யானைதந்தான் நொடித் தான்மலை உத்தமனே.

இந்திரன் மால்பிரமன் னெழி ஸார்மிகு தேவரெல்லாம்  
வந்தெத்திர கொள்ள என்னை மத்த யானை யருள்புரிந்து  
மந்திர மாழுனிவர் இவன் ஆர் என எம்பெருமான்  
நந்தமர் ஊரனென்றான் நொடித் தான் மலை உத்தமனே.

ஊழிதோ றாழிமுற்றும் உயர்பொன் நொடித்தான் மலையைச்  
குழிசை யின்கரும்பின் சுவை நாவல ஊரன்சொன்ன  
ஏழிசை இன்றமிழால் இசைந்தேத்திய பத்தினையும்  
ஆழி கடலரையா அஞ்சை யப்பர்க் கறிவிப்பதே

திருச்சிற்றம்பலம்

**திருவாலங்காடு**

**பழம்பஞ்சரம்**

முத்தா முத்தி தரவல்ல முகிழ்மென் முலையாள் உமைபங்கா  
சித்தா சித்தித் திறங்காட்டுஞ் சிவனே தேவர் சிங்கமே  
பத்தா பத்தர் பலர்போற்றும் பரமா பழைய ஞார்மேய  
அத்தா ஆலங் காடா உன்னடியார்க் கடியேன் ஆவேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏழாந்திரமுறை முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்  
**மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்**

அருளிச் செய்த

**திருவாசகம்,திருக்கோவையார்**  
எட்டாந் திருமுறை  
**திருவாசகம்**

### 1. சிவபூராணம்

**திருப்பெருந்துறையில் அருளியது**

(சிவனது அநாதி முறைமையான பழைமை)

**கல்வெண்பா**

திருச்சிற்றும்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க  
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க  
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க  
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க  
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க

பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க

புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க

கரம்குவிவார் உள்மகிழங் கோன்கழல்கள் வெல்க

சிரங்குவிவார் ஒங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி

தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி

நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி

மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி

சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி

ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி  
சிவன் அவன்னன் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்  
அவன் அரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்  
சிந்தை மகிழிச் சிவபுரா ணந்தன்னை  
முந்தை வினைமுழுதும் ஒய வுரைப்பன்யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி  
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி  
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்  
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்  
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்  
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்  
கல்லா மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்  
வல்லக்கர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்  
செல்லா நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்  
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டுஇன்று வீடுற்றேன்  
உய்ய என் உள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற  
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்  
ஜயா எனாங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா  
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி  
மெஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே  
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே  
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்கம் அளவுஇறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்  
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்  
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்  
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே  
 மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்  
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று  
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்  
 நிறங்களோர் ஜந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த  
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட முடிய மாய இருளை  
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்  
 புறந் தோல்போர்த்து, எங்கும் புழுஅழுக்கு முடி  
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை  
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்குறிச்சுப்பறுப் பாசும்  
 கலந்தான் பாகிக் கசிந்துள் ஞருகும் நூயலியும்  
 நலந்தா னிலாத சிறியேந்கு நல்கி  
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி  
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேந்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே  
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுட்டே  
 தேசனே தேனார் அழுதே சிவபுரனே  
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே  
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராலே  
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே  
ஒராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே  
நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே  
இன்பழும் துன்பழும் இல்லானே உள்ளனே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்  
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே  
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே  
கூத்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே  
கூத்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங் கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுனுக்கரிய நுண்ணுணர்வே  
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே  
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே  
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற  
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண் ணுணர்வாய்  
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்  
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்  
ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே  
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப  
ஆற்றேனெம் மையா அரனேஷ என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்  
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே  
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டறிக்க வல்லானே  
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே  
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஒவென்று குக்ருபதி ரங்கி தூருவி  
சொல்லற் கரியானைச் செல்லித் திருவடிக்கீழ்ச் சூவியுட ராம  
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் சூக்ராரு  
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப் பக்கருட மாடு  
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

## 2. கீர்த்தி திருவகவல்

(திருத்தில்லையில் அருளியது திருவருட வையக்கூடு  
(சிவனது திருவருட்புகழ்ச்சி முறைமை) நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லை முதூ ராடிய திருவடி கவிகாருவி யரிக்காது  
பல்லுயி ரெல்லாம் பயின்றன னாகி ஸ்பாக்குக்காக  
எண்ணில் பல்குண மெழில்பேற விளங்கி ரிளர்வை பாஞ்சியுட  
மண்ணும் விண்ணும் வானோ ருலகும் ரயில்ரூப்ரா உற்றாது  
துன்னிய கல்வி தோற்றிய மழித்தும்

என்னுடை யிருளை யேறத் துரந்தும் குடு குடுக்கயங்க மாவற்றாவ  
குடுக்கயங்க என்னுடை யிருளை யேறத் துரந்தும் குடுக்கயங்க மாவற்றாவ  
அடியா ருள்ளத் தன்புமீ தூரக் குவியுட ராண்டு நாற்று  
குடியாக கொண்ட கொள்கையுஞ் சிறப்பும் ராக்கி குற்று  
மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனிற வியயக மானுரூவியுட  
சொன்ன ஆகமந் தோற்றுவித் தருளியும்

கல்லா டத்துக் கலந்தினி தருளியுப்பானாமீ குற்ற குஷ்டபி  
நல்லா னோடு நயப்புற வெய்தியும் கபாம்ராக்கவை பார்க  
பஞ்சப் பள்ளியிற் பான்மொழி தன்னோடும் ப்பு சீரிருரிச்சு  
எஞ்சா தீண்டு மின்னருள் விளைத்தும் விதுக்க புயங்கருக  
கிராத வேடமொடு கிஞ்சக வாயவள்

விராவு கொங்கை நற்றடம் படிந்தும் விழுதுகளி ஸ்ரோதி இங்கூடு கேவேட ராகக் கெளிறது படுத்தும் விளைப் பிரான் கூலூட்டு மாவேட் டாகிய ஆகமம் வாங்கியும் யான்டாக சினானு ரின்டு மற்றவை தம்மை மகேந்தி ரத்திருந்துவு ஸ்ரூபி ப்ரான்டுவ உற்றவைம் முகங்க ளாற்பணித் தருளியும் கைஞ்சுவி உருக்கு

நந்தம் பாடியில் நான்மறை யோனாய் யான்டாக ஸ்ரோது கூகம்பு அந்தமில் ஆரிய னாயமர்ந் தருளியும் சுப்புவங்கவ யாகம்பாப வேறுவே றுருவும் வேறுவே றியற்கையும் கூகு கூக்டே நாறுநா றாயிர மியல்பின தாகி சுதாப் ப்ராபி காதுகீ ஏறுடை யீசனிப் புவனியை உய்யக்

கூறுடை மங்கையுந் தானும்வந் தருளிக் கூவு கூங்கூடு குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச்ச விளைப்பு கூங் சதிர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும் சுதாப வேலம் புத்தூர் விட்டே றாயிர கூங்குவுப்பி ராமநாக் கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையும் சுதாப்பிள்ளூகி ராமநாக

தர்ப்பண மதனிற் சாந்தம் புத்தூர் குதிரையைப் ப்ரிக்குவ வைப்பு விற்பொரு வேடற் கீந்த விளைவும் கூப் பொப மொக்கணி யருளிய முழுத்தழன் மேனி கூதுபுப் ப்ரீகங்கூ சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும் கூகூகூ காகை குரீகங்கூ அரியோடு பிரமற் களவறி யொண்ணான்

நரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையும் கூதுப் பெருக்கு ஆண்டுகொண் டருள அழகுறு திருவடிப் ப்ரியகங்கைய டப்ப பாண்டி யன்றனக் குப்பரி மாவிற்று சுதாபு காப்பால ஈண்டு கனக மிசையப் பெறாஅது கூதுப்பெருக்கை கூரா கூருகீ ஆண்டா னெங்கோர் அருள்வழி யிருப்பத் தூக்குப் பெருக்கூ கூபாக

தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும் கண்ணகலெ ஹாரிம்  
அந்தண னாகி யாண்டுகொண்டருளி க்கார பலிகவி  
இந்திர ஞாலங் காட்டிய இயல்பும் மௌகாநாயக்கார பலிவாவ  
மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து கீழ்க்கிய வகுப்பு மறைந்து  
குதிரைச் சேவகனாகிய கொள்கையும் கம்கவு யானைக்கு

ஆங்கது தன்னி லடியவட் காகப் பூதவாஸரு ஸ்ரீஸ்ராப யத்ரை  
பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசும் யரிதே ஸ்ரீதாஷ் உத்தர  
உத்தர கோச மங்கையு ஸிருந்து விழுது விழுது வித்தக  
வித்தக வேடங் காட்டிய இயல்பும் பீத்யஸ்ரீஸ்ராபாரு ராமார  
பூவண மதனிற் பொலிந்தினிது அருளித் தூருா

தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும் ஸ்ரீகண்ணப் பறைக்கு  
வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப் பாதச் சிலம்பொலி க்கு க்கு க்கு  
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும் தூருாக க்குப்பாக்கு  
திருவார் பெருந்துறைச் செல் வனாகிக் க்கு க்குத்துப் பூவை  
கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும் க்கு மரினபி வாக்கு

பூவல மதனிற் பொலிந்தினி தருளிப் பூத்துப் பூப்பாக  
பாவ நாச மாக்கிய பரிசும் குத்துக் குத்துப் பூப்புற்று  
தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம் பெறவைத்து யரிதூய ரிக்கக்காயவெ  
நன்னீர்ச் சேவக னாகிய தன்மையும் மாப்பக க்காக க்காகலை  
விருந்தின னாகி வெண்கா டதனிற் குத்துக் குத்துப் பூப்புற்று

குருந்தின் கீழன் றிருந்த கொள்கையும் குத்துக் குத்துக் குத்து  
பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங்கு குத்துக் குத்துக் குத்து  
அட்டமா சித்தி யருளிய அதுவும் குத்துக் குத்துக் குத்துக் குத்து  
வேடுவ னாகி வேண்டுருக் கொண்டு குத்துக் குத்துக் குத்துக் குத்து  
காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமும் குத்துக் குத்துக் குத்துக் குத்து

மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு க்குக்கூடிய ஏன்று  
தக்கா ணொருவ னாகிய தன்மையும் பகுபுபி ஸ்விகுற்ற  
ஓரி யூரி னுகந்தினி தருளிப் புரவிகுற்ற  
பாரிரும் பாலக னாகிய பரிசும் புரவுவன்று ஏதிர்கிழ  
பாண்டுர் தன்னி லீண்ட இருந்தும் புரவுவன்று ஏவுவினா

தேவூர்த் தென்பாற் றிகழ்தரு தீவிற் யகோய ஸ்விகூ  
கோவார் கோலங் கொண்ட கொள்கையும் சுந்தப்பே ஏதிர்க  
தேனமர் சோலைத் திருவா ரூரில் ஸ்வகுற்புகூ க்குற்ற  
ஞானந் தன்னை நல்கிய நன்மையும் புரவுவன்று க்குற்ற  
இடைமரு ததனி லீண்ட விருந்து குருகியபுரவோய ஏதிர்வ

படிமப் பாதம் வைத்தவப் பரிசும் ஸ்விகுற்ற  
ஏகம் பத்தி னியல்பா யிருந்து, ஸ்வாபி பாங்கூ வகைத்து  
பாகம் பெண்ணோ டாயின பரிசும் ஸ்வாபு பாகு ஏற்பு  
திருவாஞ் சியத்திற் சீர்பெற இருந்து குருகியபுரவோய ஏதிர்வ  
மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமும் ஸ்வாபு

சேவக னாகித் திண்சிலை யேந்திப் புரவுகூ வியகு ஸ்வாபு  
பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசும் ஸ்வாபுபியாய புரவுகூ ஸ்வாய  
கடம்பூர் தன்னி லிடம்பெற இருந்தும் ஸ்வபெய்ருபர ப்ளாஸ்  
ஈங்கோய் மலையிலெழிலது காட்டியும் வாய புரக்குறு  
ஜயா றதனிற் சைவ னாகியும் புரக்குறுகூ

துருத்தி தன்னி லருத்தியோ டிருந்தும் யகோய ஸ்வாபு யூ  
திருப்பனை யூரில் விருப்ப னாகியும் குருகியபுரவோய ஏதிர்க  
கழுமல மதனிற் காட்சி கொடுத்தும் க்கோய ஸ்வாக  
கழுக்குன் றதனில் வழுக்கா திருந்தும் குருகியபுரவோய ஏதிர்க  
புறம்பய மதனி லறம்பல அருளியும் குருகியபுரவோய ஏதிர்க

குற்றா லத்துக் குறியா யிருந்தும்  
அந்தமில் பெருமை அழலுருக் கரந்து  
சுந்தரவேடத் தொருமுத வருவகொண்டு ஸிழி ரிசு  
இந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி  
எவ்வெவர் தன்மையுந் தன்வயிற் படுத்துத்

தானே யாகிய தயாபர னெம்மிறை  
சந்திர தீபத்துச் சாத்திர னாகி  
அந்தரத் திழிந்துவந் தழகமர் பாலையுட்  
சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருந் தருளியும்  
மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன்

அந்தமில் பெருமை அருளுடை யண்ணல்  
எந்தமை யாண்ட பரிசது பகரின்  
ஆற்ற லதுவுடை அழகமர் திருவரு  
நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்  
ஊனந் தன்னை யொருங்குட னறுக்கும்

ஆனந் தம்மே யாறா அருளியும்  
மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன்  
நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்  
அழுக்கடை யாம லாண்டுகொண் டருள்பவன்  
கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண் டருளியும்

மூல மாகிய மும்மல மறுக்கும்  
தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி  
காதல னாகிக் கழுநீர் மாலை  
ஏலுடைத் தாக எழில்பெற அணிந்தும்  
அரியொடு பிரமற் களவறி யாதவன்

பரிமா வின்மிசைப் பயின்ற வண்ணமும்  
மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்  
பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்  
பத்திசெய் யடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவன்  
உத்தர கோச மங்கையூ ராகவும்

ஆதி மூர்த்திகட் கருள்புரிந் தருளிய  
தேவ தேவன் திருப்பெய ராகவும்  
இருள்கடிந் தருளிய இன்ப வூர்தி  
அருளிய பெருமை யருண்மலை யாகவும்  
எப்பெருந் தன்மையும் எவ்வெவர் திறமும்

அப்பரி சதனா லாண்டுகொண் டருளி  
நாயி னேனை நலமலி தில்லையுட்  
கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென  
ஏல வென்னை யீங்கொழித் தருளி  
அன்றுடன் சென்ற அருள்பெறு மடியவர்

ஓன்ற வொன்ற உடன்கலந் தருளியும்  
எய்தவந் திலாதா ரெரியிற் பாயவும் ரிபெ  
மாலது வாகி மயக்க மெய்தியும்  
பூதல மதனிற் புரண்டுவீழந் தலநியும்  
கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி

நாத நாத என்றமு தரந்றிப்  
பாதம் எய்தினர் பாத மெய்தவும்  
பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநா டகவென்று  
இதஞ்சலிப் பெய்த நின் ரேங்கின ரேங்கவும்  
எழில்பெறும் இமயத் தியல்புடை யம்பொற்

பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடநவில்  
கனிதரு செவ்வா யுமையோடு காளிக்கு  
அருளிய திருமுகத் தழகுறு சிறுநகை  
இறைவ ணீண்டிய அடியவ ரோடும்  
பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினி தருளினன்  
ஒலிதரு கைலை யுயர்கிழு வோனே.

திருச்சிற்றும்பலம்

### 3. திருவண்டப் பகுதி திருத்தல்லையில் அருளியது (சிவனது தூல சூக்குமத்தை வியந்தது)

இணைக் குறளாசீரியப்பா

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்  
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி  
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றேழில் பகரின்  
நூற்றோரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன  
இன்னுமை கதிரின் துன்னுப் புரையச்

சிறிய வாகப் பெரியோன் நேரியின்  
வேதியன் நோகையோடு மாலவன் மிகுதியும்  
தோற்றமுஞ் சிறப்பும் ஈற்றோடு புணிய  
மாப்பே ருழியு நீக்கமு நிலையும்  
சூக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்து

எறியது வளியிற்  
கொட்கம் பெயர்க்குங் குழகன் முழுவதும்  
படைப்போற் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை  
காப்போற் காக்குங் கடவுள் காப்பவை  
கரப்போன் கரப்பவை கருதாக்

கருத்துடைக் கடவுள் திருத்தகும் அறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும் வீடுபே றாய்நின்ற விண்ணோர் பகுதி கீடம் புரையுங் கிழவோ னாடோறும் அருக்கனிற் சோதி யமைத்தோன் றிருத்தகு

மதியிற் றண்மை வைத்தோன் திண்டிறல் தீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர் வானிற் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு காலி னாக்கங் கண்டோ னிழல்திகழ் நீரி னின்கவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட

மண்ணிற் றிண்மை வைத்தோ னென்றென்று எனப்பல கோடி யெனப்பல பிறவும் அனைத்தனைத் தவ்வயி னடைத்தோ ன.:தான்று முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க தன்னே ரில்லோன் றானே காண்க

ஏனத் தொல்லெயி றணிந்தோன் காண்க கானப் புலியுரி யரையோன் காண்க நீற்றோன் காண்க நினைதொறும் நினைதொறும் ஆற்றேன் காண்க அந்தோ கெடுவேன் இன்னிசை வீணையி லிசைந்தோன் காண்க

அன்னதொன் றவ்வியி னறிந்தோன் காண்க பரமன் காண்க பழையோன் காண்க பிரமன்மால் காணாப் பெரியோன் காண்க அற்புதன் காண்க அநேகன் காண்க சொற் பதங்கடந்த தொல்லோன் காண்க

சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க பகுதிகளுக்குப் பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க ஒருவ னென்னு மொருவன் காண்க விரிபொழின் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க அனுத்தருந் தன்மையி வையோன் காண்க

இணைப்பரும் பெருமையி லீசன் காண்க வரையில் ஸ்ரிஷ்டி அரியதி லரிய அரியோன் காண்க மருவியெப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க நாலுணர் வுணரா நுண்ணியோன் காண்க மேலோடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க

அந்தமு மாதியும் அகன்றோன் காண்க வரையில் ஸ்ரிஷ்டிய பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க நிற்பதுஞ் செல்வது மானோன் காண்க கற்பமு மிறுதியுங் கண்டோன் காண்க யாவரும் பெறவறு மீசன் காண்க

தேவரு மறியாச் சிவனே காண்க பெண்ணா ணலியெனும் பெற்றியன் காண்க கண்ணா லியானுங் கண்டேன் காண்க அநுள்நனி சுரக்கு மழுதே காண்க கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க

புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க அவனென யாட்கொண்டருளினன் காண்க குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க அவனுந் தானு முடனே காண்க

பரமா னந்தப் பழங்கட லதுவேங்க ர்சுவிருகை க்காப்பாவ  
கருமா முகிலிற் நோன்றித் ரையுக்கிவ ஸ்யவின்வி ளாக்கெக்ஸி  
திருவார் பெருந்துறை வரையி லேநித் ராத்ருப்பி ஜங்களுல  
திருத்தகு மின்னொளி திசைதிசை விரிய ரெட்ட டங்காகுபி  
ஜம்புலப் பந்தனை வாளர் விரிய ஸ்ரூப்புப்புகு குரங்கு

வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப க்காக்க க்காப்புகு  
நீடெழிற் நோன்றி வாளொளி மிளிர ராக க்ரங்குத்துல  
எந்தம் பிறவியிற் கோபம் மிகுத்து குத்துகை ர்சுசுல  
முரசெறிந்து மாப்பெரும் கருணையின் முழங்கிப் பூசுத்தி  
பூப்புரை அஞ்சலி காந்தள் காட்டப்பியெடு புபங்கு ஏதுபினு

எஞ்சா வின்னருள் நுண்டுளி கொள்ளச் சுராக க்ரங்குமியா  
செஞ்சுடர் வெள்ளாந் திசைதிசை தெவிட்ட, வரையுறக் குத்துகை  
கேதக் குட்டங் கையற ஓங்கி நீதாக ரினாகு குவகைபு  
இருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினை மின்பியகு க்ரங்கு  
நீர்நசை தரவரு நெடுங்கண் மான்கணந் பியகை க்ரங்காக

தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடும் யறப்பாக ரூக்கு  
அவப் பெருந் தாபம் நீங்கா தசைந்தன யற்றா யுகைகுசுக்கிபி  
ஆயிடை வானப் பேரியாற் றகவயிற் ராகுமிற்கு மின்புகு  
பாய்ந்தெழுந் தின்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச் சுப்புகு  
சுழித்தெம் பந்தமாக் கரைபொரு தலைத்திடித்து பூப்பு

ஊழு மோங்கிய நங்கள் குத்துக க்குப்புக்கு  
இருவினை மாமரம் வேர்பாறித்தெழுந்து கூங்கு  
உருவ அருள்நீர் ஒட்டா அருவரைச் சுப்புகு குபுக்கு  
சந்தின் வான்சிறை கட்டி மட்டவிழ் குத்து குபுக்கு  
வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறையகில் பூர்ணமிழு

மாப்புகைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்  
மீக்கொள் மேன்மேன் மகிழ்தலி னோக்கி நிலைப்படியும் வயறுக  
அருச்சனை வயலுள் அன்புவித் திட்டுத் தொண்ட உழவு ராத் தந்த  
தொண்ட உழவு ராத் தந்த தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க  
அண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க

கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க  
அருந்தவர்க் கருளு மாதி வாழ்க  
அச்சந் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க  
நிச்சலு மீரத்தாட் கொள்வோன் வாழ்க  
குழிருந் துன்பந் துடைப்போன் வாழ்க

எய்தினர்க் காரமு தளிப்போன் வாழ்க  
கூரிருட் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க  
பேரமைத் தோளி காதலன் வாழ்க  
ஏதிலர்க் கேதிலெம் எம் இறைவன் வாழ்க  
காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க

நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி நிலைப்பட ப்புக்கிளி ரூபமெடு  
பிச்செமை ஏற்றிய பெரியோன் போற்றி நிலை நிலைப்பட ப்புக்கிளி  
நீற்றோடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி, நாற்றிசை நிலை  
நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடா அய்  
நிற்பன நிறீஇச் சூப்புக்கை நூபமீகை காவுக்குப் ப்புக்கை

சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் நிலை யகிள்ளுவி ரூபமெடு  
உள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படா அன்ய சாலிதோடு  
கண்முதற் புலனாற் காட்சியு மில்லோன் நில்லுட மறுட  
விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன் நூக்கிளிமை நில்லுட  
பூவினாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கும் மாஸாடு கர்வெப்புமெடு

ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை கண்ணால் குதுக்கிடை  
இன்றெனக் கெளிவந் தருளி பாயுவினால் ஸ்ரீபூஷ  
அழிதரும் ஆக்கை யொழியச்செய்த ஒன்பொருள் கண்ணால்  
இன்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி பாயுவினால் ஸ்ரீபூஷ  
அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி பாயுவினால் ஸ்ரீபூஷ

ஹாற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி ஸ்ரீவிசீரி ஸ்ரீக்ஷதி  
ஆற்றா இன்பம் அலர்ந்தலை செய்யப் பாயுவினால் ஸ்ரீக்ஷதி  
போற்றா ஆக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன் ஸ்ரீக்ஷதி  
மரகதக் குவால் மாமணிப் பிறக்கம் ஸ்ரீக்ஷதி பாயுவினால்  
மின்னொளி கொண்ட பொன்னொளி திகழத் துவ பாயுவினால்

திசைமுகன் சென்ற தேடினர்க் கொளித்தும் ஸ்ரீ புகங்கை  
முறையுளி யொற்றி முயன்றவர்க் கொளித்தும் ஸ்ரீ குதுக்கை  
ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்து ஸ்ரீ ஸ்ரீக்ஷதி  
உற்றவர் வருந்த உறைப்பவர்க் கொளித்தும் ஸ்ரீ பாப்ரா  
மறைத்திறம் நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்தும் ஸ்ரீ ரிக்கங்கை

இத்தந் திரத்திற் காண்டுமென் நிருந்தோர்க்கு கால ஸ்ரீபூஷ  
அத்தந் திரத்தின் அவ்வயி னொளித்தும் ஸ்ரீ ஸ்ரீக்ஷதி  
முனிவற நோக்கி நனிவரக் கெளவி ஸ்ரீ பாப்ரா ஸ்ரீபூஷ  
ஆணைத் தோன்றி அலியெனப் பெயர்ந்து ஸ்ரீ ஸ்ரீக்ஷதி  
வானுதற் பெண்ணென வொளித்துஞ் சேண்வயின் ஸ்ரீ பாப்ரா

ஜம்புலன் செலவிடுத் தருவரை தொறும்போய்த் வருத்துலை  
துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை கட்டுவாலை ஸ்ரீக்ஷதி  
அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த வொளித்தும் ஸ்ரீ மறுவாலை  
ஒன்றுன் டில்லை யென்றுயி வொளித்தும் ஸ்ரீ பாயுவினால் யரிசு  
பண்டை பயில்தொறும் இன்றே பயில்தோறும் ஸ்ரீ யரிசு

ஒளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டனம் பிழவி தூர்ணத்து ஏஸ்பிள  
ஆர்மின் ஆர்மின் நாண்மலர்ப் பினையலில் கூறுவின்றை  
தாள்தளை யிடுமின் கூறுவின்றை கூறுவின்றை வருகுபில்  
சுற்றுமின் சூழ்மின் தொடர்மின் விடேன்மின் கூறுவின்றை  
பற்றுமி னென்றவர் பற்றுமுற் நோளித்தும் கூறுவின்றை

தன்னே ரில்லோன் றானேயான தன்மை மாநாகு ஸ்ருபிப்பு  
என்னே ரனையோர் கேட்கவந் தியம்பி வபங்கு ரூப்பு  
அறைக்கவி யாட்கொண் டருளி ப்பாகக்கூடு ரூப்புபி  
மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலும் கூராகு கந்கரை  
உளையா அன்பென் புருக வோலமிட்டு ரினாக்கின்பு

அலைகடற் றிரையி னார்த்தார்த் தோங்கித் தீகவுக்காடு  
தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண் டலநிப் பிழுப்புபி ரிமுஷுவை  
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து குங்காகி வகைற்று  
நாட்டவர் மருவுளங் கேட்டவர் வியப்பவும் குருமை ரூபுற்று  
கடக்களி றேந்றாத் தடப்பெரு மதத்தின் காடுவி வருகிக்குவை

ஆந்றே னாக அவயவஞ் சுவைதரு கூக்காடு ஹக்கு  
கோந்றேன் கொண்டு செய்தனன் கூக்காடு ஹக்கு  
ஏற்றார் முதூர் எழில்நகை யெரியின் கூக்காடு ரூபின்யை  
வீழ்வித் தாங்கன்று கூக்காடு கூக்காடு கூக்காடு  
அருட்பெருந் தீயின் அடியோம் அடிக்குடில் கூக்காடு

ஒருத்தரும் வழாமை யொடுக்கினன் கூக்காடு ஸ்வப்பியை  
தடக்கையி னெல்லிக் கனியெனக் காயினன் கூக்காடு ரைற்று  
சொல்லுவ தறியேன் வாழி முறையோ கூக்காடு ரைற்று  
தரியே னாயேன் றானெனைச் செய்தது கூக்காடு ரைற்று  
தெரியே னாவா செத்தே னடியேற்கு கூக்காடு ரைற்று

அருளிய தறியேன் பருகியு மாரேன்  
 விழுங்கியும் ஒல்ல கிலலேன்  
 செழுந்தண் பாற்கடற் றிரைபுரைவித்து  
 உவாக்கடல் நள்ளுநீ ருள்ளகந் ததும்ப  
 வாக்கிறந் தமுதம் மயிர்க்கால் தோறும்

தேக்கிடச்செய்தனன் கொடியே னூன்றமை  
 குரம்பை தோறும் நாடிட லகத்தே  
 குரம்பைகொண் டின்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய  
 அற்புத மான அழுத தாரைகள்  
 எற்புத் துளைதொறு மேற்றின னுருகுவது.  
 உள்ளங் கொண்டோ ருருச்செய் தாங்கெனக்கு  
 அள்ளு றாக்கை யமைத்தன னொள்ளிய  
 கன்னற் கனிதேர் களிறேனக் கடைமுறை  
 என்னையு மிருப்ப தாக்கின னென்னிற்  
 கருணை வான்தேன் கலக்க

அருளொடு பராவமு தாக்கினன்  
 பிரமன்மா லறியாப் பெற்றி யோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

வகுக்குறுப்பி ஸ்பிவகரூபி ரோகரி சீவுலூ  
 பிரைப் பாய பஸ்து வகுக்குறுப்பி வகுவயா ஞாநை சீவுவு  
 வெந்த சீவுவு வகுக்குறுப்பி ஸ்ரீரிபு ரெரிசுகங்கு ருரிச  
 வகுக்குறுப்பி சீகுந்து ஸ்ரீகாங்கு காங்கு  
 வகுக்குறுப்பி ரங்கநா ஸ்ரீகங்கு காங்கு

**4. போற்றித் திருவகல்**  
**திருத்தில்லையில் அருளியது**  
**(சகத்தின் உந்பத்தி)**  
**நிலைமண்டில் ஆசீரியப்பா**  
**திருச்சிந்றம்பலம் குடியுத ஏழைக்கால**

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழு அன்றையில் கூடும்கூடுக்கு கூடு  
 ஈரடி யாலே மூவுல களந்து வருஷு பண்டு நாற்றிசை முனிவரும் ஜம்புலன் மலரப் போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்று அடிமுடி யறியு மாதா வதனிற் குப்பு

கடுமூரண் ஏன மாகி முன்கலந்து ஏழ்தல முருவ இடந்து பின்னெய்த்து ஊழி முதல்வ சயசய வென்று வழுத்தியுங் காணா மலரடி யினைகள் வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கட லுலகினில்

யானை முதலா ஏறும்பீ நாய ஊனமில் யோனியி னுள்வினை பிழைத்தும் மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா வதரத்து ஈனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும் ஒருமதித் தான்றியினி னிருமையிற் பிழைத்தும்

இருமதி விளைவி னொருமையிற் பிழைத்தும் மும்மதி தன்னு எம்மதம் பிழைத்தும் ஈரிரு திங்களின் பேரிருள் பிழைத்தும் அஞ்ச திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும் ஆறு திங்களின் ஊறலர் பிழைத்தும்

ஏழு திங்களிற் றாழ்புவி பிழைத்தும் ராணவ சூக்ஷ  
எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்தும் ஸபவி வக்ஞராவ  
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும் ராணவபி முறை  
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படும் சுகுந்தியை ரின்ப  
துக்க சாகரத் துயரிடடைப் பிழைத்துங் விகாவ ரூபவி தாரை

ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தவக் காலை ஶவிகாவ தூகு  
ஈண்டிய மிருத்தியு மெனைப்பல பிழைத்துங் கூக்ஞாம யவக  
காலை மலமொடு கடும்பகந் பசிநிசி பிழுரை காகு மெய்வை  
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்துங் யாவ யாவை  
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணைகக் கார்மயில் வாவ பங்கை

ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுன் மதர்த்துக் கீருய காலை  
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்து சூக்ஷ பரிசை  
யெத்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்து ரூபரூக்ஷை  
ஈர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தங் ரூப வாகுவி ரூபகு  
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும் பங்கை குவைகு

பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள் கிருவு வாகுவாகு  
மத்தக் களிறைனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும் ரூப மஷை  
கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்துஞ் பகுவை வூறாகு  
செல்வ மென்னும் அல்லவிற் பிழைத்தும் ராகுங்கை யவிருப  
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும் ஜிளாகு குருவகுப

புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்துந் பகுக்கிருபு குஞ்சைக  
தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுன் டாகி குருகு த்வாகுஞ்கலை  
முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலும் குஞ்சை பவிப்பகு  
ஆறு கோடி மாயா சத்திகள் குஞ்சை குஞ்சை வெறு  
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின க்காகு குஞ்சை

ஆுத்த மானார் அயலவர் கூடி பிப்ரவரி நிலகம்புக் குடும்ப நாத்திகம் பேசி நாத்தமும் பேறினர் குறிகம்புக் குடும்ப சுற்று மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள். குதுமை கூபாங்கு பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும் பாது ஜிவகூ கக்கு விரத மேபர மாகவே தியருஞ் ப்புபரியகு ஸ்ரகாக கக்கு

சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர் வறைகுவி ரக்குங்கு, சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே மாதிரிப்பு மாதங்கள் அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர் மிண்டிய மாயா வாத மென்னுஞ் குத்தாம் ரக்குக்கு கூவுகி சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தா அர்த்து மாங்கு ஏப்புக்குங்கு

உலோகா யதனெனும் ஒண்டிறந் பாம்பின் யாக யகிங்குரு கலாபே தத்த கடுவிட மெய்தி அதிந்பெரு மாயை யெனெப்பல குழவும் தப்பா மேதாம் பிடித்த சலியாத் தழலது கண்ட மெழுகது போல

தொழுதுள முருகி யழுதுடல் கம்பித்து கூபு கூபு ஆடியு மலறியும் பாடியும் பரவியுங் கொடிறும் பேதெயுங் கொண்டது விடாதெனும் படியே யாகிநல் லிடையநா அன்பிற் பகுமரத் தாணி யறைந்தாற் போலக்

கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி யாப பாஷாப அகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிரத்துச் சுவு பெப்கு சகம்பே யென்று தம்மைச் சிரிப்ப நாணது வொழிந்து நாடவர் பழித்துரை யாவ ராக்கு யூ பூணது வாகக் கேணுத லின்றிச் சுகயனாவ வகுறுவி யுவி

சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாரும் ஸுர்க்கி வெறு ராஸ்வி  
கதியது பரம அதிசய மாகக் குருபுரி யவினிக குத்ரிரு ராஸ்வக  
கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும் வினாக க்காக மாஸக  
மற்ஞோர் தெய்வங் கனவிலும் நினையாது க்காலினா ராஸு  
அருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து மாப்பக மாப்படை

குருபர னாகி யருளிய பெருமையைச் சிறுமையென் நிகழாதே திருவடி யினையைப் பிறவினை யறியா நிழலது போல பிறவினை நிகழ்ரிப ப்ளதி  
முன்பின் னாகி முனியாது அத்திசை முன்பின் நிகழ்ரிப ப்ளதி சுவிருதை  
என்புநெந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி சுவிருதை

அன்பெனும் ஆறு கரையது புரள நன்புல னொன்றி நாதவென் றரற்றி உரைதடு மாறி யுரோமஞ் சிலிர்ப்பக் கரமலர் மொட்டித் திருதய மலரக் கண்களி கூர நுண்துளி யரும்பச்

சாயா அன்பினை நாடோறுந் தழைப்பவர் தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக் கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி ஆடக மதுரை அரசே போற்றி

கூட விலங்கு குருமணி போற்றி தென்தில்லை மன்றினு ஓடி போற்றி இன்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி முவா நான்மறை முதல்வா போற்றி சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி

மின்னா ருருவ விகிரதா போற்றி இங்கே ஸாப்ரிட் குழுமத்துக்கன்னா ருரித்த கனியே போற்றி மாண்பும் வருப குயகுக காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி கங்கவியை ராற்றுக ஆவா என்றெனக் கருளாய் போற்றி நாய்குடி ராஜித்துப் படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி நாலூகு கூப்புல

இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி யானுய நோக ரபருக ஈச போற்றி இறைவ போற்றி குவியுக்கு நபவெக்கூருச் தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி காவுடிய நயாய காரியூபி அரைசே போற்றி அமுதே போற்றி காபரியூ நோக ந்பிள்ளு விரைசேர் சரண விகிரதா போற்றி குக்குடி கிருகு குறுப்பா

வேதி போற்றி விமலா போற்றி குமாக்குறுத க்லூபுவிளு ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி குக்காத ரிங்கால ஸபஞ்சு கதியே போற்றி கனியே போற்றி குவாமிய ஸாவ இதாக்க நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி குவாவு க்ரவருக உடையாய் போற்றி உனர்வே போற்றி குரை ரஸ ரிகங்க

கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி கிருபாலு நயாக ஜயா போற்றி அணுவே போற்றி கிய யவிளை சைவா போற்றி தலைவா போற்றி கிருபாலு குகுபுவி குறியே போற்றி குணமே போற்றி கிருபாக சும்ம ஏக்கா நெந்தியே போற்றி நினைவே போற்றி குரை ராக்குவ கபுல

வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி கிருபாலு கும்பலீச எனோர்க் கெளிய இறைவா போற்றி குரியு கண்கிள்குபி முவேழ் சுற்றம் முரணுநு நரகிடை குராக க்ரெபுலீதி ஆழா மேயரு ளர்சே போற்றி குருதை குதையங்கா ராஸு தோழா போற்றி துணைவா போற்றி குரைக்குபிருவெ க்ராக்குவிலீ ராஸை

வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே போற்றி  
 முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி  
 அத்தா போற்றி அரனே போற்றி  
 உரையுணர்வு இறந்த ஒருவ போற்றி  
 விரிகடலுலகின் விளைவே போற்றி

அருமையி லெளிய அழகே போற்றி  
 கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி  
 மன்னிய திருவருள் மலையே போற்றி  
 என்னையு மொருவ னாக்கி இருங்கழல்  
 சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி

தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி  
 அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி  
 அழிவதும் ஆவதும் கடந்தாய் போற்றி  
 முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி  
 மானேர் நோக்கி மணாளா போற்றி

வானகத் தமரர் தாயே போற்றி  
 பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி  
 நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி  
 தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி  
 வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி

வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி  
 அளிபவ ருள்ளத் தழுதே போற்றி  
 கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி  
 நனவிலும் நாயேற் கருளினை போற்றி  
 இடைமரு துறையு மெந்தாய் போற்றி

சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி  
ஆரூர் அமர்ந்த அரசே போற்றி  
சீரார் திருவை யாறா போற்றி  
அண்ணா மலையெய்ம் அண்ணா போற்றி  
கண்ணா ரமுதக் கடலே போற்றி

ஏகம் பத்துறை எந்தாய் போற்றி  
பாகம் பெண்ணூரு வானாய் போற்றி  
பாராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி  
சிராப் பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி  
மற்ஞோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி

குற்றா லத்தெங் கூத்தா போற்றி  
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி  
ஈங்கோய் மலையெய்ம் எந்தாய் போற்றி  
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி  
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி

அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி  
இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்கு  
அத்திக் கருளிய அரசே போற்றி  
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி  
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

ஏனக் குருளைக் கருளினை பொற்றி  
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி  
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி  
இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி  
தளர்ந்தே ணடியேன் தமியேன் போற்றி

களங் கொளக் கருத அருளாய் போற்றி  
 அஞ்சே லென்றிங் கருளாய் போற்றி  
 நஞ்சே அழுதா நயந்தாய் போற்றி  
 அத்தா போற்றி ஜயா போற்றி  
 நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி

பத்தா போற்றி பவனே போற்றி  
 பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி  
 அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி  
 மறையோர் கோல நெறியே போற்றி  
 முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி

உறவே போற்றி உயிரே போற்றி  
 சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி  
 மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி  
 பஞ்சே ரடியாள் பங்கா போற்றி  
 அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி

இலங்கு சுட்டெர்ம் ஈசா போற்றி  
 சுவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி  
 குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி  
 மலை நாடுடைய மன்னே போற்றி  
 கலையா ரரிகே சரியாய் போற்றி

திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி  
 பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி  
 அருவழும் உருவழும் ஆனாய் போற்றி  
 மருவிய கருணை மலையே போற்றி  
 துரியழும் இறந்த சுட்டே போற்றி

தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி  
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி  
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி  
ஆரா அழுதே அருளே போற்றி  
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி

தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி  
நீளாளி யாகிய நிருத்தா போற்றி  
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி  
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி  
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி

எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி  
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி  
அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி  
கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி  
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி

படியறப் பயின்ற பாவக போற்றி  
அடியொடு நடுவீ றானாய் போற்றி  
நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம் புகாமற்  
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி  
ஓழிவற நிறைந்த வொருவ போற்றி

செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி  
கழுந்ர் மாலைக் கடவுள் போற்றி  
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி  
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றநியா நாயேன்  
குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி

புரம்பல எரித்த புராண போற்றி  
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி  
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்  
போற்றி போற்றி புராண காரண  
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி

திருச்சிற்றும்பலம்

## திருச்சதகம்

மெய்தான் அரும்பி விதிரவிதிரத் துன்விரை யார்கழற்கென்  
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்  
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னெப் போற்றி சயசய போற்றியென்னும்  
கைதான் நெகிழி விடேனுடை யாயென்னெக் கண்டுகொள்ளோ

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்

பெருமானே யெனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்  
பள்ளந்தாழ் உறுபுனலிற் கிழமே லாகப்

பதைத்துருகு மவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்கு  
உள்ளந்தாள் நின்றுச்சி யளவும் நெஞ்சாய்

உருகாதல் உடம்பெல்லாங் கண்ணாய் அண்ணா  
வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சம் கல்லாம்  
கண்ணிணையும் மரமாம்தீ விணையி னேற்கே

சிந்தனைநின் தனக்காக்கி நாயி னேன்தன்

கண்ணிணைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி  
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்

மணிவார்த்தைக் காக்கிஜும் புலன்க ளார  
வந்தனைஆட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை

மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்  
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்  
தனிச்சுட்ரே யிரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே

கேட்டாரும் அறியாதான் கேடொன் றில்லான்

கிளையிலான் கேளாதே யெல்லாங் கேட்டான்  
நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே

நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயி னேற்கே  
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னுங்

கேளா தனவெல்லாம் கேட்பித் தென்னை  
மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டான்  
எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை என்புருகிப்  
பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர்  
குடு கின்றிலை குட்டுகீன் றதுமிலை துணையிலி பின்னெந்துசே  
தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வ தொன்றுறியேனே

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை சங்கரா போற்றி வான  
விருத்தனே போற்றி எங்கள் விடலையே போற்றி ஒப்பில்  
ஒருத்தனே போற்றி உம்பர் தம்பிரான் போற்றி தில்லை  
நிருத்தனே போற்றி எங்கள் நின்மலா போற்றி போற்றி

போற்றியோம் நமச்சிவாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்  
போற்றியோம் நமச்சிவாய புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை  
போற்றியோம் நமச்சிவாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்  
போற்றியோம் நமச்சிவாய சயசய போற்றி போற்றி

### நீத்தல் விண்ணப்பம்

கடையவ னெனக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டு கொண்ட  
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாயிவிறல் வேங்கையின்தோல் -  
உடையவனே மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே  
சடையவ னேதளர்ந் தேன்னம்பி ரானென்னைத் தாங்கிக் கொள்ளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

**திருவெம்பாவை**  
**திருவண்ணாமலையில் அருளியது**  
**(சத்தியை வியந்தது)**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்  
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கன்  
 மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்  
 மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்  
 வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து  
 போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்  
 ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேயென்னே  
 ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம  
 பேசும்போ தெப்போ திப்போதார் அமளிக்கே  
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்  
 சீசீ இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி  
 ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்  
 கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்  
 தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்  
 ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய்.

முத்தன்ன வெண்ணைகயாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்  
 அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றளஞ்சுறித்  
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்  
 பத்துடையீர் ஈசன் பழ அடியீர் பாங்குடையீர்  
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த்தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ  
 எத்தோநின் அன்புடமை எல்லாம் அறியோமோ  
 சித்தம் அழகியார் படாரோ நம்சிவனை  
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ  
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ  
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்  
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே  
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்  
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்  
உண்ணைக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து  
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய்.

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினை நாம்  
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்  
பாலுரு தேன்வாய்ப் பாட்றி கடைதிறவாய்  
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்  
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்  
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்று  
ஒலம் இடினும் உணராய் உணராய்கான்  
ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

மானேந் நெண்ணலை நாளைவந் துங்களை  
நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே  
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ  
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்  
தானேவந் தெம்மைத் தலையனித்தாட் கொண்டருளும்  
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்த்திறவாய்  
ஹானே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்  
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்.

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பல அமரர்  
உன்னற் கரியான்ஒருவன் இருஞ்சீரான்  
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்த்திறப்பாய்  
தென்னாளன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்

என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் நேல்லோரும்  
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ  
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்  
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய்

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்  
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்  
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை  
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ  
வாழிச் தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்  
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ  
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை  
எழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய்

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே  
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே  
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்  
உன்னடியார் தாள் பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்  
அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து  
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்  
இன்ன வகையேயெயக் கெங்கோன் நல்குதியேல்  
என்ன குறையுமிலோ மேலோர் எம்பாவாய்.

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்  
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே  
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்  
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்  
ஒதுலவா ஒரு தோழன் தொண்ட ருளன்  
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகாள்  
ஏதவனூர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்  
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரன்னக்  
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி  
ஜயா வழியடி யோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போல்  
செய்யாவென் ஸ்ராம செல்வா சிறுமருங்குல்  
மையார் தடங்கன் மடந்தை மணவாளா

ஜயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்  
உய்வார்கள் உய்யும் வகை யெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்  
எய்யாமற் காப்பாய் எமை யேலோர் எம்பாவாய்

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாடும்

தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்  
கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமுங்

காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி  
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்

ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்  
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்  
ஏத்தி இருங்க்கனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்.

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்

அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்  
தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்

எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த  
பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நம்  
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்  
கொங்கைகள் பொங்கச் குடையும் புனல்பெங்கப்  
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்

காதார் குழையாடப் பைம்பூன் கலனாடக்

கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்  
சீதப் புனலாடிச் சிற்றும் பலம்பாடி  
வேதப் பொருள்பாடி அப்போருளா மாபாடிச்

சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி  
ஆதிதிறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்  
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்  
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்.

ஒரோருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்  
சீரோருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிக்கர  
நீரோருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்  
பாரோருகால் வந்தனையாள் விண்ணேரைத்தான்பனியாள்  
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்  
ஆரோருவார் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்  
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார் நாம்பாடி  
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்  
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்  
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடி மேற்  
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்  
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்  
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு  
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே  
என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்.

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்  
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்  
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி  
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்  
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளஞ் சேவகனை  
அங்கன் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை  
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்  
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்  
விண்ணோர் முடியின் மணிததொகைவீற்றாற்போல்  
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்

தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்  
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்

விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேநாகிக்  
கண்ணா ரமுதமுமாய்நின்றான் கழல்பாடிப்

பெண்ணேயிப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய்

உங்கையிற்பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று

அங்கு அப்பழஞ்சொற்புதுக்குமெம் அச்சத்தால்  
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன்றுரைப்போங்கேள்

எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க  
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க

கங்குல் பகலெங்கண் மற்றோன்றுங்காணற்க  
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதிபோ.

எங்கேழிலென் ஞாயிறைமக் கேலோர் எம்பாவாய்

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்

போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்  
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்

போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்  
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும்சுறாம் இணையடிகள்

போற்றிமால்நான்முகனுங்காணாத புண்டரிகம்  
போற்றியாம் உய்யாட கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்

போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய்

திருச்சிற்றும்பலம்

## திருவம்மானை

(ஆண்தக்களிப்பு)

திருச்சிற்றம்பலம்

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை  
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்  
கல்லைப் பிசைந்துகளியாக்கித் தன்கருணை  
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்  
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம்பலமன்னும்  
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்கான் அம்மானாய்

ஓயாதே உள்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளானைச்  
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்  
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை  
நாயான் நந்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்  
தாயான் தத்துவனைத் தானே உலகேழும்  
ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதுங்கான் அம்மானாய்

விண்ணாளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை  
மண்ணாளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானை  
தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்  
பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்  
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட  
அண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்கான் அம்மானாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

## திருப்பொஞ்சன்னம்

(ஆனந்த மனோலயம்)

**திருத்தில்லையில் அருளியது**

முத்துநல் தாமம்டி மலைதூக்கி

முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வைம்மின்

சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்

நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்

சித்தியுங் கெளரியும் பார்ப்பதியும்

கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்

அத்தனஜ யாறன் அம் மானைப்பாடி

ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்

பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும் துவியு  
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்

வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்  
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே

குனிமின் தொழுமின்னங் கோன்னக்குத்தன்  
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்

செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்

தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி  
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்

எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்  
அந்தரர் கோன்அயன் தன்பெருமான்

ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை  
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநந்கு

யெந்தபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம் துவர்வெ கடாப  
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை

நேசமுடைய அடியவர்கள் நேவை கடு  
நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித் துப்பு

தேசமெல் லாம்புகழந் தாடுங்கச்சித்  
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்

பாச வினையைப் பறித்துநின்று பாடிப்பொற்  
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

அறுகெடுப் பார்அய னும்மரியும் பாடிப்பொற்  
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர் கற்மிரு

நறுமுறு தேவர்க ணங்களெல்லாம் பாடிப்பொற்  
நம்மிற்பின் பல்லதெ டுக்கவொட்டோம்புப்பு

செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி  
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்பு

முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு ருவவை  
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

உலக்கை பலஷ்க வார்பெரியார் துவர்வெ யம்சு  
உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே நூபுவிவ்வெ

கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார் நூபுவிவ்வெ நூஜ  
காண உலகங்கள் போதாதென்றே நூபுவிவ்வெ

நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு  
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த கிழகுக்கு

மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி நூபுவிவ்வெ நூது  
மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பார்ப்பத் துவர்வெ யம்சு  
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப துவர்வெ நூபு

நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப துவர்வெ நூது  
நாழும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப துவர்வெ நூது

பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை  
பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு  
ஆடக மாமலை அன்னோவுக்கு  
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வாட்டடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்  
வரிவளை ஆர்ப்பவன் கொங்கைபொங்கத்  
தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்  
சோத்தெம்பி ரான்னறு சொல்லிச்சொல்லி  
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி  
நாயிற்க டைப்பட்ட நம்மையிம்மை  
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி  
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வையகம் எல்லாம் உரலதாக  
மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி  
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி  
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்  
செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்  
செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி வகை  
ஜயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே  
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட  
மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்  
சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்  
செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்  
பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்  
பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட  
அத்தன் கருணையொ டாடஆட  
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப  
வாய்திறந் தம்பவ ஸந்துடிப்பப்  
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்

பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்  
தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்

சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி  
ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு ஆடுப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மையமர் கண்டனை வான்நாடர் மருப்பறி ப்ரணாகவி  
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை

ஜயனை ஜயர்பி ரானைநம்மை அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்

பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்

போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றோடித்தோள் பையர் வல்குல் மடந்தெநல்லீர் பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண் வெண்ணைகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்

என்னுடை ஆரமுது எங்கள் அப்பன் எம்பெரு மான்னிம வான்மகட்குத்

தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன் தமையன்னம் ஜயன் தாள்கள்பாடிப் பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர் பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

சங்கம் அரற்றுச் சிலம்பொலிப்பத் தாழ்குழல் குழ்தரு மாலையாடச் செங்கனி வாய்கிதமுந் துடிப்பச் சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்

கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும் ராக்கங்கி ஏவ  
கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே ராக்கியா  
பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப் பொலுப  
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

ஞானக் கரும்பின் தெள்ளியைப்பாகை ஏதுக்கி  
நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத் தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச் சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல  
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட சூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப் பானல் தடங்கன் மடந்தைநல்லீர் பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோடு ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல் தேவர்க னாவிலுங் கண்டறியாச் செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச் சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான் சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றுச் சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடி செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே

தேங்க மாமலர் கொன்றைபாடிச் சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல் வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும் ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி உம்பரும் இம்பரும் உய்ய அன்று போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப் பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே

அயன்தலை கொண்டுசென் டாடல்பாடி

அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்

கயந்தனைக் கொன்றுவி போர்த்தல்பாடிக்

காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி

இயைந்தன முப்புரம் எதல் பாடி

ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட

நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி

நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வட்டமலர்க் கொன்றை மாலைபாடி

மத்தமும்பாடி மதியும் பாடிச்

சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்

சிற்றம்ப லத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்

கட்டிய மாசுணக் கச்சைபாடிக்

கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம் மேல்

இட்டு நின்றாடும் அரவம்பாடி

ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு

மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்

சோதியு மாய்கிரு ளாயினார்க்குத்

துன்பமு மாய்கின்பம் ஆயினார்க்குப்

பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்குப்

பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினாருக்கு

ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு

ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவிழா

## திருக்கோத்தும்பி

பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த  
 நாவேறு செவ்வியும் நாரணனும் நான்மறையும்  
 மாவேறு சோதியும் வானவருந் தாமறியாச்  
 சேவேறு சேவடிக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ

தினெத்தனை உள்ளதோர் பூவினில் தேன் உண்ணாதே  
 நினெத்தொறும் காண்டொறும் பேசும்தொறும் எப்போதும்  
 அனைத்தெலும் புண்ணெக ஆனந்தத் தேன்சொரியும்  
 குனிப்புடை யானுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ

கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்  
 என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையும் ஆட்ட கொண்டருளி  
 வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்  
 சுண்ணப் பொன்னீற்றற்கே சென்றாதாய் கொத்தும்பீ

## திருத்தள்ளேணம்

திருமாலும் பன்றியாச் சென்றுணராத் திருவடியை  
 உருநாம் அறிவோர் அந்தணாய் ஆண்டுகொண்டான்  
 ஒருநாமம் ஒருநுவம் ஒன்றுமில்லாத காயிரந்  
 திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ

## திருச்சாழல்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவும்  
 பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேடி  
 பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை  
 ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ

## திருப்புவல்லி

இணையார் திருவடி என்தலைமேல் வைத்தலுமே  
துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையுந் துறந்தொழிந்தேன்  
அணையார் புன்றில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற  
புணையாளன் சீர்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ

எந்தையெந் தாய்சுற்றம் மற்றுமெல்லாம் என்னுடைய  
பந்தம் அறுத் தென்னை ஆட்கொண்ட பாண்டிப்பிரான்  
அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத் தேனிருந்த  
பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ.

நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர் பொருட்படுத்துத்  
தாயிற் பெரிதுந் தயாவுடைய தம்பெருமான்  
மாயப் பிறப்பறுத் தாண்டான்னன் வல்வினையின்  
வாயிற் பொடியட்டிப் பூவல்லி கொய்யாமே

வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்து  
இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்  
அணங்கொடு அணிதில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற  
குணங்கூரப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ.

## திருத்தோணோக்கம்

பங்கயம் ஆயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத்  
தங்கண் இடந்தரன் சேவாடுமேற் சாத்தலுமே  
சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரமாற் கருளியவாறு  
எங்கும் பரவிநாம் தோணோக்கம் ஆடாமோ.

திருச்சிற்றும்பலம்

## திருப்பொன்னாசல்

அருட்சுத்தி

(திருத்தில்லையில் அருளியது)

சீரார் பவளங்கால் முத்தங் கயிறாக  
 ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதமர்ந்து  
 நாராயணன் அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாயடியேற்கு  
 ஊராகத் தந்தருளும் உத்தர கோசமங்கை  
 ஆரா அமுதின் அருட்டா ஸினைபாடிப்  
 போரார்வேற் கண்மடவீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ

முன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத  
 வான்தங்கு தேவர்களுங் காணா மலரடிகள்  
 தேன்தங்கித் தித்தித் தீழுதாறித் தான்தெளிந்தங்கு  
 ஊன்தங்கி நின்றுருக்கும் உத்தர கோசமங்கைக்  
 கோன்தங்கு இடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞை  
 போன்றங் கனநடையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ.

முன்னீறும் ஆதியும் இல்லான் முனிவர்குழாம்  
 பன்னாறு கோடி இமையோர்கள் தாம்நிற்பத்  
 தன்னீ நேனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து  
 மன்னாற மன்னுமணி உத்தர கோசமங்கை  
 மின்னேறு மாட வியன்மா ஸிகைபாடிப்  
 பொன்னேறு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ.

நஞ்சமர் கண்டத்தன் அண்டத் தவர்நாதன்  
 மஞ்சுதோய் மாடமணி உத்தர கோசமங்கை  
 அஞ்சொலாள் தன்னோடுங் கூடி அடியவர்கள்  
 நெஞ்சுளே நின்றமுத முறிக் கருணைசெய்து  
 துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்  
 புஞ்சமார் வெள்வளையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ.

ஆணோ அலியோ அரிவையோ என்றிருவர் காணாக்கடவுள் கருணையினால் தேவர்குழாம் நாணாமே உய்யாடு கொண்டருளி நஞ்சுதனை ஊணாக உண்டருளும் உத்தர கோசமங்கைக் கோணார் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப் பூணார் வனமுலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ.

மாதாடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத் தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள் கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவித் தீதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான் காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பால் போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ.

உன்னற் கரியதிரு வத்தர கோசமங்கை மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான் அன்னத்தின் மேலேறி ஆடும் அணிமயில்போல் என்னத்தன் என்னையும் ஆட்கொண்டான் எழில்பாடிப் பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ.

கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச் சால அமுதுண்டு தாழ்க்கடலின் மீதெழுந்து ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான் சீலந் திகழுந் திருவத்தர கோசமங்கை மாலுக் கரியானை வாயார் நாம்பாடிப் பூலித் தகங்குழைந்து பொன்னூசல் ஆடாமோ.

தெங்குலவுசோலைத் திருவுத்தர கோசமங்கை நூலில்  
தங்குலவு சோதித் தனியுருவம் வந்தருளியுடைக்காணாக  
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொள்வான் நூலில்  
பங்குலவு கோதையுந் தானும் பணிகொண்ட நூலில்  
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப் பாங்குலவு  
பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

### **அன்னைப்பத்து**

வேத மொழியர்வெண் ணீற்றாசெம் மேனியர் நாதுவில்  
நாதப் பறையினர் அன்னே என்னும் நாதப் பறை நாதாக  
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கும் நாதாயு  
நாதரிந் நாதனார் அன்னே என்னும்.

### **குயிற்பத்து**

கீத மினிய குயிலே கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்  
பாதமிரண்டும் வினவில் பாதாளம் ஏழினுக் கப்பால்  
சோதிமணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிறந்துநின்ற தொன்மை  
ஆதி குணமொன்றுமில்லான் அந்தமி லான்வரக் கூவாய்.

ஏர்தரும் ஏழுல் கேத்த எவ்வரு வந்தன் னுருவாய்  
ஆர்கலிகுழ்தென் னிலங்கை அழகமர் வண்டோ தரிக்குப  
பேரரு னின்ப மனித்த பெருந்துறை மேய பிரானைச்  
சீரிய வாயாற் குயிலே தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

## திருப்பள்ளியழகுச் சி

தரோதான சத்தி

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

போற்றின் வாழ்முத லாகிய பொருளே

புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு  
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்

எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்  
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்குழ்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே  
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்எமை யுடையாய்

எம்பெருமான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அருணன் இந் திரன்திசை அனுகினன் இருள்போய்

அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்  
கருணையின் சூரியன் எழுழை நயனக்

கடிமலர் மலரமற் றண்ணல் அங்கண்ணாம்  
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே  
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே

அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி

குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்  
ஓவின தாரகை ஒளியோளி உதயத்து

ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு நமக்குத்  
தேவநற் செறிகழல் தாளினை காட்டாய்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே  
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்

எம்பெருமான்பள்ளி எழுந்தருளாயே.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்

இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்  
துன்னிய பினைமலர்க் கையினர் ஒருபால்

தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்  
சென்னியில் அஞ்சலிகூப்பினர் ஒருபால்  
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே  
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்  
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே.

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்

போக்கிலன் வரவிலன் என்னினைப் புலவோர்  
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்

கேட்டறியோம் உனைக் கண்ட றிவாரைச்  
சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா

சிந்தனைக் கும்அரி யாய்எங்கள் முன்வந்து  
ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்  
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்

பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்  
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்

வணங்குகின் றார் அணங் கிண்மண வாளா  
செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்சூழ்

திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே  
இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்  
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அதுபழச் சுவையென அழுதென அறிதற்கு

அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்  
இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே

எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்

மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச  
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்ன  
 எதுளமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்  
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்  
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்  
 பந்தணை விரலியும் நீயுநின் ணடியார்  
 பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே  
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்  
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலும்காட்டி  
 அந்தணை னாவதும் காட்டிவந் தாண்டாய்  
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா  
 விழுப்பொரு ளேஉன தொழுப்படி யோங்கள்  
 மண்ணகத் தேவந்து வாழுச்செய் தானே  
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யாட்யோம்  
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே  
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்  
 எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ரானாய்  
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்  
 போக்குகின் ஞோம் அவ மேஇந்தப் பூமி  
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறேன்று நோக்கித்  
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்  
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்  
 படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்  
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்  
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்  
**கோயில் முத்த திருப்பதிகம்**  
 அநாதியாகிய சற்காரியம்  
 (திருத்தில்லையில் அருளியது)

உடையாள் உன்றன் நடுவிருக்கும் உடையாள்  
 நடுவுள் நீயிருத்தி  
 அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்ப  
 தான்னால் அடியேனுன்  
 அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப்  
 புரியாய்பொன் னம்பலத்தெம்  
 முடியா முதலே என்கருத்து முடியும்  
 வண்ணம் முன்னின்றே.

முன்னின்று ஆண்டாய் எனைமுன்னம் யானும்  
 அதுவே முயல்வுற்றுப்  
 பின்னின் நேவல் செய்கின்றேன் பிற்பட்  
 டொழிந்தேன் பெம்மானே  
 என்னின் றருளி வரநின்று போந்திடு  
 என்னா விடில்அடியார்  
 உன்னின் றிவனார் என்னாரோ பொன்னம்  
 பலக்கூத் துகந்தானே.

உகந்தா னேஅன் புடையடிமைக் குருகா  
 உள்ளத் துணர்விலியேன்  
 சகந்தான் அறிய முறையிட்டால் தக்க  
 வாறன் நேன்னாரோ  
 மகந்தான் செய்து வழிவந்தார் வாழ  
 வாழ்ந்தாய் அடியேற்குன்  
 முகந்தான் தாரா விடின்முடிவேன் பொன்னம்  
 பலத்தெம் முழுமுதலே.

முழுமுத லேஜம் புலனுக்கும் மூவர்க்  
 கும்ளன் தனக்கும்  
 வழிமுத லேநின் பழவடி யார்தி  
 ரள்வான் குழுமிக்  
 கெழுமுத லேஅருள் தந்திருக்க இரங்குங்  
 கொல்லோ என்று  
 அழுமது வேயன் நிமற்றேன் செய்கேன்  
 பொன்னம் பலத்தரைசே.  
  
 அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும் அழுதே  
 என்றுன் அருள்நோக்கி  
 இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல்  
 ஏசந் நிருந்தே வேசந்தேன்  
 கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக் காட்சி  
 கொடுத்துன் அடியேன்பால்  
 பிரைசேர் பாலின் நெய்போலப் பேசா  
 திருந்தால் ஏசாரோ.  
  
 ஏசா நிற்பர் என்னை\_னக் கடியான்  
 என்று பிற்ரெல்லாம்  
 பேசா நிற்பர் யான்தானும் பேணா  
 நிற்பேன் நின்னருளே  
 தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்குந் திருவோ  
 வக்கஞ் சேவிக்க  
 ஈசா பொன்னம் பலத்தாடும் எந்தாய்  
 இனித்தான் இரங்காயே.  
  
 இரங்கும் நமக்கம் பலக்கூத்தன் என்றென்று  
 ஏமாந் திருப்பேனை  
 அருங்கற் பணைகற் பித்தாண்டாய் ஆள்வார்  
 இலிமாடு ஆவேனோ

நெருங்கும் அடியார் களும்நீயும் நின்று வழியுல  
நிலாவி விளையாடும் மருங்கே சார்ந்து வரளங்கள் வாழ்வே  
மருங்கே சார்ந்து வரளங்கள் வாழ்வே வாவென் றருளாயே.

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சேல்  
என்பார் ஆர்ஜிங்குப் பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட பொன்னே  
பொன்னம் பலக்கூத்தா மருளார் மனத்தோடு உனைப்பிரிந்து வருந்து  
வேனை வாவென்றுன் தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேல் செத்தே போனாற் சிரியாரே.

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திரண்டு  
திரண்டுஒன் திருவார்த்தை விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சவார் வெவ்வேறு  
இருந்துஉன் திருநாமம் தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடுந் தலைவா  
என்பார் அவர்முன்னே நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ நம்பி  
இனித்தான் நல்காயே.

நல்கா தொழியான் நமக்கென்றுன் நாமம்  
பிதற்றி நயனநீர் மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழந்தா வணங்கா  
மனத்தால் நினைந்துருகிப் பல்கால் உன்னைப் பாவித்துப் பரவிப்  
பொன்னம் பலமென்றே ஓல்கா நிற்கும் உயிர்க்கிரங்கி அருளாய்  
என்னை உடையானே.

திருச்சிற்றம்பலம்  
158

சென்றுகொண்ட  
**கோயில் திருப்பதிகம்**  
 அநுபோக இலக்கணம்  
 ஒற்றும் படியு  
 (திருத்தில்லையில் அருளியது)

மாறிநின் நென்னென மயக்கிடும் வஞ்சப்  
 புலனெந்தின் வழியடைத் தமுதே  
 ஊறிநின் நென்னுள் எழுபரஞ் சோதி  
 உள்ளவா காணவந் தருளாய்  
 தேறவின் தெளிவே சிவபெரு மானே  
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே  
 ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த  
 இன்பமே என்னுடைய அன்பே.

அன்பினால் அடியேன் ஆவியோ டாக்கை  
 ஆனந்த மாய்க்கசிந் துருக  
 என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்  
 யானிதற் கிலனொர்கைம் மாறு  
 முன்புமாய்ப் பின்பும் முழுதுமாய்ப் பரந்த  
 முத்தனே முடிவிலா முதலே  
 தென்பெருந் துறையாய் சிவபெரு மானே  
 சீருடைச் சிவபுரத் தரைசே

அரைசனே அன்பர்க்கு அடியனே னுடைய  
 அப்பனே ஆவியோ டாக்கை  
 புரைபுரை கனியப் புகுந்துநின் றுருக்கிப்  
 பொய்யிருள் கடிந்த மெயச்சுடரே  
 திரைபொரா மன்னும் அமுதத்தெண் கடலே  
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே  
 உரையுனர் விறந்துநின் றுணர்வதோர் உணர்வே  
 யானுன்னை உரைக்குமா றுணர்த்தே.

உணர்ந்தமா முனிவர் உம்பரோ டொழிந்தார்  
 உணர்வுக்குந் தெரிவரும் பொருளே  
 இனங்கிலி எல்லா வயிர்கட்கும் உயிரே  
 எனைப்பிறப் பறுக்கும்எம் மருந்தே  
 திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்ததூ வெளியே  
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே  
 குணங்கள் தாம் இல்லா இன்பமே உன்னைக்  
 குறுகினேற் கினியென்ன குறையே.

குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அழுதே  
 ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே  
 மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்  
 மனத்திடை மன்னிய மன்னே  
 சிறைபேறா நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயும்  
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே  
 இறைவனே நீன் உடலிடங் கொண்டாய்  
 இனியுன்னை என்னிரக் கேளே.

இரந்திரந் துருக என்மனத் துள்ளே  
 எழுகின்ற சோதியே இமையோர்  
 சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச்சே வழியாய்  
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே  
 நிரந்தஆ காயம் நீாநிலம் தீகால்  
 ஆய் அவை அல்லையாய் ஆங்கே  
 கரந்ததோர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்  
 கண்ணுறக் கண்டுகொண்டின்றே.

இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந் துள்ளத்து  
 எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று  
 நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்  
 நீயலால் பிறிதுமற் நின்மை

சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாம்  
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே  
 ஒன்றுமநீ யல்லை அன்றியொன் றில்லை  
 யாருன்னை அறியகிற் பாரே.

பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப்  
 பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே  
 நீருநு தீயே நினைவதேல் அரிய  
 நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச்  
 சீருநு சிந்தை யெழுந்ததோர் தேனே  
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே  
 யாருநவு எனக்கிங்கு ஆர் அய லுள்ளார்  
 ஆனந்த மாக்குமென் சோதீ.

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம்  
 ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய  
 ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்  
 அறுக்கும் ஆனந்தமா கடலே  
 தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே  
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே  
 யாதுநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்  
 வந்துநின் இணையடி தந்தே.

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்  
 சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்  
 அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்  
 யாதுநீ பெற்றதொன் றேன்பால்  
 சிந்தையே கோயில் கொண்டெம் பெருமான்  
 திருப்பெருந்துறை யுறை சிவனே  
 எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்  
 யான்இதற் கிலன்ழர்கைம் மாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

## புணர்ச்சிப்பத்து

அல்லிக் கமலத் தயனும் மாலும்

அல்லா தவரும் அமர்ர் கோனும்

சொல்லிப் பரவும் நாமத் தானைச்

சொல்லும் பொருளும் இறந்த சுடரை  
நெல்லிக் கனியைத் தேனைப் பாலை

நிறையின் அழுதை அழுதின் சுவையைப்  
புல்லிப் புணர்வ தென்றுகொல் லோன்

பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

## வாழாப்பத்து

பாரோடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே

பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்

சீரோடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே

திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

யாரோடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்

ஆண்டநீ யருளிலை: யானால்

வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்

வருகன் றருள்புரி யாயே.

பாவநா சாஒன் பாதமே அல்லால்

பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்

தேவர்தந் தேவே சிவபுரத் தரசே

திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

முவல குருவ இருவர்கீழ் மேலாய்

முழங்கழ லாய்நிமிர்ந் தானே

மாவுரியானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்

வருகன் றருள்புரி யாயே.

## அருட்பத்து

விளைப்பிறவி யகாடு காக்டுக்ட் டுத்

சோதியே சுடரே குழூளி விளக்கே

குரிகுழந்த பணமுலை மடந்தை

பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ஸீற்றாய்

பங்கயத் தயனும்மா ஸறியா

நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்

நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்

ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்

அதெந்துவே என்றாரு ஸுக்ஷை

கல்வாத முறையில் குறுப்பான டாக

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்

கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே

ஒருத்தனே உன்னை ஓலமிட் டல்றி

உலகெலாந் தேடியுங் காணேன்

திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையில்

செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்

அருத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்

அதெந்துவே என்றாரு ஸாயே.

ஸவியின்றுக்குக் ப்ராஸ்டாக

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா

மொட்டநா மலர்பறித் திறைஞ்சிப்

பத்தியாய்நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்

பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுங்

சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்

செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்

அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்

அதெந்துவே என்றாரு ஸாயே.

# திருக்கமுக்குன்றப் பதிகம்

## சந்திராசனம்

பினக்கிலாதபெ ருந்து றைப்பெரு மான்

உன்நாமங்கள் பேகவார்க்கு

இணக்கி லாததோர் இன்ப மேவரும்

துன்ப மேதுடைத் தெம்பிரான்

உணக்கி லாததோர் வித்து மேல்விளை

யாமல் என்வினை ஒத்தபின்

கணக்கி லாத்திருக் கோலம் நீ வந்து

காட்டி னாய்கமுக் குன்றிலே.

மலங்கினேன் கண்ணின் நீரை மாற்றி

மலம்கெடுத்த பெருந்துறை

விலங்கினேன் வினைக் கேடனேன் இனி

மேல் வினைவது அறிந்திலேன்

இலங்குகின்ற நின் சேவடிகள்

இரண்டும் வைப்பிடம் இன்றியே

கலங்கினேன் கலங்காமலே வந்து

காட்டினாய் கமுக்குன்றிலே.

## கண்டபத்து

### நிருத்த தரிசனம்

திருத்தில்லையில் அருளியது

இந்திரிய வயமயங்கி இறப்பதற்கே காரணமாய்  
அந்தரமே திரிந்துபோய் அருநரகில் வீழ்வேற்குச்  
சிந்தைத்தனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட  
அந்தமிலா ஆனந்தம் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே.

வினைப்பிறவி என்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டுத் தனைச்சிறிதும் நினையாகே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டென் பிறப்பறுத்த இணையிலியை அனைத்துலகுந் தொழுந்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே.

உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்தென் உளம்மன்னிக் கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட திருத்தருத்தி மேயானைத் தித்திக்கும் சிவபதத்தை அருத்தியினால் நாயாடியேன் அனிகொள் தில்லை கண்டேனே.

கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை வல்லாள ணாய்வந்து வன்பெய்தி யிருக்கும்வண்ணம் பல்லோரும் காணன்றன் பசுபாசம் அறுத்தானை எல்லோரும் இறைஞ்சுதில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே.

சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும் ஆதமிலி நாயேனை அல்லலறுத் தாட்கொண்டு பேதெகுணம் பிறருநுவம் யானெனதென் உரைமாய்த்துக் கோதிலமு தானானைக் குலாவதில்லை கண்டேனே.

பிறவிதனை அறமாற்றிப் பிணிமுப்பென் றிவையிரண்டும் உறவினொடும் ஒழியச்சென் றுலகுடைய ஒருமுதலைச் செறிபொழில்குழ் தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம் பலம்மன்னி மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் கண்டேனே.

பத்திமையும் பரிசுமிலாப் பசுபாசம் அறுத்தருளிப் பித்தனிவன் எனன்னை ஆக்குவித்துப் பேராமே சித்தமெனுந் தின்கயிற்றால் திருப்பாதங் கட்டுவித்த வித்தகனார் விளையாடல் விளங்குதில்லை கண்டேனே.

அளவிலாப் பாவகத்தால் அமுக்குண்டிங் கறிவின்றி விளைவொன்றும் அறியாதே வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனுக்கு அளவிலா ஆனந்தம் அளித்தென்னை ஆண்டானைக்கு அளவிலா வானவருந் தொழுந்தில்லை கண்டேனே.

பாங்கினொடு பரிசொன்றும் அறியாத நாயேனை ஒங்கியுளத் தொளிவளர் உலப்பிலா அன்பருளி வாங்கிவினை மலமறுத்து வாங்கருணை தந்தானை நான்குமறை பயில்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே.

பூதங்கள் ஜந்தாகிப் புலனாகிப் பொருளாகிப் பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையனைக் கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட கிளரோளியை மரகதத்தை வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லை கண்டேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

### குழைத்தபத்து

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட முழுதுந் தருவோய்நீ  
வேண்டும் அயன்மாற்கு அரியோய்நீ வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்  
வேண்டி நீயாது அருள்செய்தாய் யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால்  
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே.

அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமை எல்லாமும் குன்றே அனையாய் என்னைஆட் கொண்ட போதே கொண்டிலையோ

இன்றோர் இடையூ நெனக்குண்டோ எண்டோள்  
 முக்கண் எம்மானே  
 நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ  
 இதற்கு நாயகமே.

நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்து

நீயே ஆட்கொண்டாய்  
 மாயப் பிறவி உன்வசமே வைத்திட

திருக்கும் அதுவன்றி  
 ஆயக் கடவேன் நானோதான் என்ன

தோழிங் கதிகாரம்  
 காயத் திடுவாய் உன்னுடைய கழற்கீழ்  
 வைப்பாய் கண்ணுதலே.

### **உயிருண்ணிப்பத்து**

வேண்டேன் புகழ் வேண்டேன் செல்வம் வேண்டேன்மண்ணும் விண்ணும்  
 வேண்டேன்பிறப் பிறப்புச்சிவம் வேண்டார்தமை நாளும்  
 தீண்டேன்சென்று சேர்ந்தேன்மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைதாள்  
 பூண்டேன்புறம் போகேன்இனிப் புறம்போகலொட் டேனே.

### **அச்சப்பத்து**

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன் பொய்யர்தம் மெய்யும் அஞ்சேன்  
 கற்றைவார் சடைம் அண்ணல் கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி  
 மற்றுமோர் தெய்வந் தன்னை உண்டென் நினைந்தெம் பெம்மாற்  
 கற்றிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே.

### **பிடித்தபத்து**

உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த  
 யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு  
 வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு  
 வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே

செம்பொருட் உணிவே சீருடைக் கழலே  
செல்வமே சிவபெரு மானே  
எம்பொருட் உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்  
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

அம்மையே அப்பா ஓப்பிலா மணியே  
அன்பினில் விளைந்தஆ ரமுதே  
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்  
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச் செல்வமே ஆய சிவபதம் அளித்த  
செல்வமே சிவபெரு மானே  
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்  
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினும் சாலப்  
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய  
ஊனினை உருக்கி உள்ளோளி பெருக்கி  
உலப்பிலா ஆனந்த மாய  
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த  
செல்வமே சிவபெரு மானே  
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்  
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

## திருவேசநவி

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம் எனப்பெற்றேன்  
தேனாயின் னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்  
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடி யேற் கருள்செய்தான்  
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே.

## திருப்புலம்பல

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்  
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையும்  
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாடுன் குரைகழுங்கே  
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே.

## அச்சோப்பதிகம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வேனெப்  
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்  
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட  
அத்தனைக் கருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்  
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும் வண்ணம்  
குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தையெனக்கு  
அறியும்வண்ணம் அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.

செம்மை நலம் அறியாத சித்டரோடும் திரிவேனை  
மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்  
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய் சிவிகை ஏற்றுவித்த  
அம்மை எனக் கருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

## திருச்சிற்றம்பலக்கோவை

திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிக ஸீசர்தில்லைக்  
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தள்கொண் டோங்குதெய்வ  
மருவளர் மாலையொர் வல்லியி னொல்கி யனநடைவாய்ந்து  
உருவளர் காமன்றன் வென்றிக் கொட்டோன் நோளிர்கின்றதே.

சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்துமென் சிந்தையுள்ளும் உறைவா னுயர்மதிற் கூடலின் ஆய்ந்தவொண் மந்தமிழின் துறைவாய் நுழைந்தனை யோவன்றி யேழிசைச் சூழல்புக்கோ இறைவா தடவரைத் தோட்டென்கொ லாம்புகுந் தெய்தியதே.

ஈசுந் கியான்வைத்த வன்பி னகன்றவன் வாங்கிவென் பாசத்திற் காரென் றவன்தில்லை யின்னொளி போன்றவன்தோள் பூசத் திருந் றெனவெளுத் தாங்கவன் பூங்கழல்யாம் பேசத் திருவார்த்தை யிற்பெரு நீளம் பெருங்கண்களே.

ஆநந்த வெள்ளத் தழுந்துமொர் ஆருயர் ஈருருக்கொண்டு ஆநந்த வெள்ளத் திடைத்திளைத் தாலொக்கும் அம்பலஞ் சேர் ஆநந்த வெள்ளத் தறைகழ லோனருள் பெற்றவரின் ஆநந்த வெள்ளம்வற் றாதுமுற் றாதிவ் வணிநலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்  
**எட்டாந் திருமுறை முற்றுப்பெற்றது.**

### **திருவாசகச் சிறப்பு**

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை மருவா நெறிஅளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன் திருவா சகம்னன்னும் தேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

### **மாணிக்கவாசகர் வழிபாடு**

எழுதரு மறைகள் தேரா இறைவனை எல்லில் கங்குல் பொழுதறு காலத்து என்றும் பூசனை விடாது செய்து தொழுதகை தலைமேல் ஏறத் துஞும்புகண் ணீருள் முழ்கி அழுதடி அடைந்த அன்பன் அடியவர்க் கழிமை செய்வாம்.

**ஒன்பதாந் திருமறை  
திருவிசைப்பா  
திருமாளிகைத் தேவர் அருளிச் செய்தது**

**கோயில்**

**பஞ்சம்**

ஓளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே

உணர்வுகுழ் கடந்ததோர் உணர்வே!

தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!

சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!

அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!

அம்பலம் ஆடரங் காக

வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்

தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே!

இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள்

இருட்பிழம் பறவெறிந் தெழுந்த

சூடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந் தூயநற்

தூயநற் சோதியுட் சோதீ !

அடல்விடைப் பாகா! அம்பலக் கூத்தா!

அயனொடு மாலறி யாமைப்

படரோளி பரப்பிப் பரந்துநின் றாயைத்

தொண்டனேன் பணியுமா பணியே

**சேந்தனார் அருளிச் செய்தது**

**திருவீழிமிழலை**

**பஞ்சம்**

ஏகநா யகனை இமையவர்க் கரசை

என்னுயிர்க் கமுதினை எதிரில்

போகநா யகனைப் புயல்வணற் கருளிப்

பொன்னெடுஞ் சிவிகையா வூர்ந்த

மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி  
 மிழலைவின் ணிழிசெழுங் கோயில்  
 யோகநா யகனை யன்றிமற் றொன்றும்  
உண்டென உனர்கிலேன் யானே.

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்  
 கரையிலாக் கருணைமா கடலை  
 மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை  
 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்  
 செற்றவர் புங்கள் செற்றங்க் சிவனைத்  
 திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த  
 கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்  
 குளிரன் கண்குளிர்ந் தனவே.

### **கருவூர்த்தேவர் அருளிச் செய்தது**

**திரைலோக்கியசுந்தரம்** காந்தாரம்  
 நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே  
 ஐயாந் உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை  
 கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்  
 செய்யாயோ அருள்? கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

### **கருவூர்த்தேவர் அருளிச் செய்தது**

**கங்கைகாண்ட சோனேச்சரம்** பஞ்சமம்  
 அன்னமாய் விசும்பு பறந்தயன் தேட  
 அங்கனே பெரியநீ சிறிய  
 என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த  
 முன்னம்மா வறியா ஒருவனாம் இருவா!  
 முக்கணா! நாற்பெருந் தடந்தோள்  
 கன்னலே! தேனே! அமுதமே! கங்கை  
 கொண்டசோ ஸேச்சரத் தானே.

அற்புதத் தெய்வம் இதனின் மற் றுண்டே?

அன்பொடு தன்னைஅஞ் செழுத்தின்  
சொற்புதத் துள்வைத் துள்ளம்அள் ஞூறும்

தொண்டருக் கொண்டிசைக் கனகம்  
பற்பதக் குவையும் பைம்பொன்மா ஸிகையும்

பவளவா யவர்பணை முலையும்  
கற்பகப் பொழிலும் முழுதுமாங் கங்கை

கொண்டசோ லேச்சரத் தானே.

### தஞ்சை இராசராசேச்சரம்

பஞ்சமம்

உலகெலாம் தொழிலந் தெழுகதிர்ப் பரிதி

ஓன்றுநூ றாயிர கோடி

அலகொலாம் பொதிந்த திருவுடம் பச்சோ!

அங்ஙனே அழகிதோ; அரணம்

பலகுலாம் படைசெய் நெடுநிலை மாடம்

பருவரை ஞாங்கரவெண் டிங்கள்

இலைகுலாம் பதணத் திஞ்சிகுழ் தஞ்சை

இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

### பூந்துருத்திநம்பிகாட நம்பி அருளிச் செய்தது

திருவாரூர்

பஞ்சமம்

பத்தியாய் உணர்வோர் அருளைவாய் மடுத்துப்

பருகுதோ றமுதமொத் தவர்க்கே

தித்தியா இருக்கும் தேவர்காள் இவர்தம்

திருவுரு இருந்தவா பாரீ

சத்தியாய்ச் சிவமாய் உலகெலாம் படைத்த

தனிமுழு முதலுமாய் அதற்கோர்

வித்துமாய் ஆரூ ஆதியாய் வீதி

விடங்கராய் நடம்குலா வினரே.

**கோயில்**

**சாளரபாணி (ஆனந்தபைவி)**

அல்லியம் பூம்பழனத் தாழுர்நா வுக்கரசைச்  
செல்ல நெறிவகுத்த சேவகனே! தென்தில்லைக்  
கொல்லை விடையேறி! கூத்தா டரங்காகச்  
செல்வம் நிறைந்தசிற் நம்பலமே சேர்ந்தனன்யே.

திருச்சிற்றம்பலம்

## **திருப்பல்லாண்டு**

### சேந்தனார் அருளிச் செய்தது

**கோயில்**

**பஞ்சம்**

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல  
பொன்னின் செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து புவனியெல்லாம்விளங்க  
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன் அடியோ முக்கருள் புரிந்து  
பின்னைப் பிறவி அறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

மின்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்  
கொண்டும் கொடுத்துங் குடிகுடி ஈசந்கர்ட் செய்மின் குழாம்புகுந்து  
அண்டங் கடந்த பொருள் அள வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்  
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள பொருள் என்றே பல்லாண்டுகூறுதுமே.

சொல்லாண்டசரு திப்பொருள் சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீ  
சில்லாண் டிற்சிதை யுஞ்சில தேவர் சிறுநெறி சேராமே  
வில்லாண் டகன் கத்திரள் மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்  
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்  
அரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்; பெற்றதார் பெறுவாருலகில்  
ஊரும் உலகுங் கழற உழறி உமைமன் வாளனுக்காட்  
பாரும் விசம்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்  
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றுஅருள் செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்  
ஆலிக்கும் அந்தனர் வாழ்கின்ற சிற்றம்பலமே இடமாகப்  
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் ஸானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில் அணியடை ஆதிரெநாள்  
நாரா யண்ணொடு நான்முகன் அங்கி இரவியும் இந்திரனும்  
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து  
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கில் வண்டத்தொடுமுடனே  
பூதலத்தோரும் வணங்கப் பொற்கோயிலும் போனகமுமருளிச்  
சோதிமணி முடித்தாமமுந் தொண்டர்க்கு நாயகமும்  
பாதகத்துக்குப் பரிசுவைத்தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒன்பதாந்திருமுறை முற்றுப்பெற்றது.

சிவார்ஜி

# திருமலநாயனார் அருளிய திருமந்திரம்

(1)

நடுவுநின்றார்க்கன்றி ஞானமுமில்லை  
நடுவுநின்றார்க்கு நரகமுமில்லை  
நடுவுநின்றார்நல்ல தேவருமாவார்  
நடுவுநின்றார்வழி நானுநின்றேன்

(2)

அன்புஞ்சிவமு மிரண்டென்பரறிவிலார்  
அன்பேசிவமாவதாரு மறிகிலார்  
அன்பேசிவமாவதா ருமறிந்தபின்  
அன்பேசிவமாயமாந் திருப்பாரே

(3)

சிவனோ டொக்குந் தெய்வந் தேடினுமில்லை  
யவனோ டொப்பாரிங் கியாவரு மில்லை  
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்  
தவளாச் சடைமுடித் தாமரை யானே

(4)

யாவர்க்கு மாமிறை வந்கொரு பச்சிலை  
யாவர்க்கு மாம்பசு ஏக்கொரு வாயறுகு  
யாவர்க்கு மாமுண்ணும் போதொரு கைப்பிடி  
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே

(5)

அரகர வென்ன வரியதொன் நில்லை  
 யரகர வென்ன வறிகிலர் மாந்த  
 ரரகர வென்ன வமரரு மாவ  
 ரரகர வென்ன வறும்பிறப் பன்றே

(6)

கங்காளன் பூசங் கவசத் திருந்றறை  
 மங்காமற் பூசி மகிழ்வீரே யாமாகிற்  
 றங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி  
 சிங்கார மான திருவடி சேர்விரே

(7)

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்  
 பெறுதற் கரிய பிராண்டி பேணார்  
 பெறுதற் கரிய பிராண்கிக ளெல்லாம்  
 பெறுதற் தரியதோர் பேறிமுத் தாரே

(8)

சிவசிவ வெங்கிலர் தீவினை யாளர்  
 சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை மாளுஞ்  
 சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவர்  
 சிவசிவ வென்னச் சிவகதி தானே.

(9)

வாழ்த்தவல் ஸார்மனத் துள்ளூறு சோதியைத்  
 தீாத்தனை யங்கே திளைக்கின்ற தேவனை  
 ஏத்தியும் எம்பெரு மான்னன் நிறைஞ்சியும்  
 ஆத்தர்செய் தீசன் அருள்பெற லாமே.

(10)

அடியார் பரவும் அமர் பிரானை  
 முடியால் வணங்கி முதல்வனை முன்னிப்

படியார் அருளும் பரம்பரன் எந்தை  
விடியா விளக்கென்று மேவிநின் ரேனே.

(11)

சூடுவன் நெஞ்சிடை வைப்பன் பிரானென்று  
பாடுவன் பன்மலர் தூவிப் பணிந்துநின்  
நாடுவன் ஆடி அமர்பி ரானென்று  
நாடுவன் நானின் றறிவது தானே.

(12)

குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி  
குருவே சிவமென் பதுகுறித் தோரார்  
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்  
குருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோவே.

(13)

புண்ணியம் செய்வார்க்குப் பூவண்டு நீருண்டு  
அண்ணல் அது கண்டருள் புரியா நிற்கும்  
எண்ணிலி பாவிகள் எம் இறை ஈசனை  
நண்ணறி யாமல் நழுவு கின்றாரே

(14)

படமாடக் கோயில் பகவந் கொன்றீயில்  
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங் காகா  
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க் கொன்றீயில்  
படமாடக் கோயில் பகவந்க தாமே

(15)

ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள்  
ஈசனோடாயினும் ஆசை அறு மின்கள்  
ஆசை படப்பட ஆய்வரும் துன்பங்கள்  
ஆசை விடவிட ஆனந்தம் ஆகுமே

## பதினோராந் திருமுறை

திருவாக்குஞ் செய்கருமங்கை கூட்டுஞ்செஞ்சொற்  
பெருவாக்கும்பீடும் பெருக்கு - முருவாக்கு  
மாதலால்வானோருமானை முகத்தானைக்  
காதலாற் கூப்புவர்தங்கை

விநாயகனே வெவ்வினையை வேற்றுக்கவல்லான்  
விநாயகனே வேட்கைதனி விப்பான் விநாயகனே  
விண்ணிற்குமண்ணிற்கு நாதனுமாந் தன்மையினாற்  
கண்ணிற் பணிமின் கனித்து  
உன்னையொழியவொரு வரையுநம்புகிலேன்  
பின்னையொருவரையான்பின் செல்லேன் - பன்னிருகைக்  
கோலப்பாவானோர் கொடியவினைதீர்த்தருளும்  
வேலப்பா செந்திவாழ்வே

முருகனேசெந்தி முதல்வனேமாயோன்  
மருகனேயீசன்மகனே யொருகைமுகன்  
நம்பியேநின்னுடைய தன்டைக்காலெப்பொழுதும்  
நம்பியேகை தொழுவேனான்

சிந்தனை செய்ய மனமமைத்  
தேன் செப்ப நாவமைத்தேன்  
வந்தனை செய்யத் தலையமைத்  
தேன்கை தொழுவமைத்தேன்  
பந்தனை செய்வதற் கன்பமைத்  
தேன்மெய் யரும்பவைத்தேன்  
வெந்தவெண் ணீற்னி யீசற்  
கிவையான் விதித்தனவே

பொய்யா நகரம் புகினுங்  
 துறக்கினும் போந்து புக்கிங்  
 குய்யா வுடம்பினோ டூவ  
 நடப்ப பறப்பவென்று  
 நையா விளியினு நானில  
 மாளினு நான்மறைசேர்  
 மையார் மிடற்ற னடிமற  
 வாவரம் வேண்டுவனே.

### **பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிச்செய்த கோயில் நான்மணிமாலை**

நானே பிறந்து பயன்படைத் தேன்அயன் நாரணன்ஸம்  
 கோனே எனத்தில்லை அம்பலத் தேநின்று கூத்துகந்த  
 தேனே திருவுள்ள மாகிளன் தீமையெல் லாம் அறுத்துத்  
 தானே புகுந்தடி யேன்மனத் தேவந்து சந்திக்கவே.

### **பட்டினத்துப்பிள்ளையார் அருளிச் செய்த திருவிடைமருதூர் மும்மணிக் கோவை**

வளையார் பசியின் வருந்தார் பிணியின் மதனன் அம்புக்  
 கிளையார் தனங்கண் டிரங்கிநில் லார்இப் பிறப்பினில்வந்  
 தளையார் நரகினுக் கெஞ்கடவார்பொன் அலர்ந்தகொன்றைத்  
 தழையார் இடைமரு தன்னடி யாரடி சார்ந்தவரே.

### **நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த கோயில் திருப்பணியார் விருத்தம்**

புண்ணிய னேன்று போற்றி செயாது புலன்வழியே  
 நண்ணிய னேற்கினி யாதுகொலாம்புகல் என்னுள்வந்திட்டு  
 அண்ணிய னேதில்லை அம்பல வா அலர் திங்கள் வைத்த  
 கண்ணிய னேசெய்ய காமன் வெளுப்பக் கறுத்தவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்  
 பதினொராந்திருமுறைமுற்றுப்பெற்றது.

**பன்னிரண்டாந் திருமுறை**

**சேக்கிழார் நாயனார்**

அருளிச் செய்த

**பெரியபுராணம்**

**என்று வழங்கும்  
திருத்தொண்டர் புராணம்**

உலகே லாம்உணர்ந் தோதற் கரியவன்  
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்

அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்  
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

தண்ணெலிவென் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது  
மண்ணவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர்பூ மழை சொரிந்தார்  
அண்ணலவன் கண்ணெதிரே அணிவீதி மழவிடைமேல்  
விண்ணவர்கள் தொழுநின்றான் வீதிவிடங் கப்பெருமான்

மற்றுநீ வன்மைபேசி வன்றோண்டன் என்னும் நாமம்  
பெற்றன; நமக்கும் அன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க  
அற்சனை பாட்டே ஆகும் ஆதலால் மன்மேல் நம்மைச்  
சொற்றமிழ் பாடுக என்றார் தூமறை பாடும் வாயார்

ஜந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள

அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்  
சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு மூன்றும்

திருந்துசாத் துவிகமே ஆக  
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த

எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்  
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து  
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன் திருநடம்கும் பிடப்பெற்று  
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு வாலிதாம் இன்பம் ஆம்ஏன்று  
கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர்சொரியக் கைம்மலர்உச்சிமேற்குவித்துப்  
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம் பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்

ஆதியாய் நடுவும் ஆகி அளவிலா அளவும் ஆகிச்  
சோதியாய் உன்றவும் ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்  
பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆனு மாகிப்  
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவ மாகி  
அற்புதக் கோல நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்  
சிற்பர வியோம மாகும் திருச்சிற்றும் பலத்துள் நின்று  
பொற்புடன் நடம்செய் கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி

சொல்லுவ தறியேன் வாழி! தோற்றிய தோற்றும் போற்றி!  
வல்லைவந் தருளி என்ன வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி!  
எல்லையில் இன்ப வெள்ளம் எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி!  
தில்லையம் பலத்துளாடும் சேவடி போற்றி! என்ன.

அண்டர் பிரானும் தொண்டர் தமக் கதிப் னாக்கி “அனைத்துநாம்  
உண்ட கலமும் உடுப்பனவும் சூடு வனவும் உனக்காகச்  
சண்மை சனுமாம் பதந்தந்தோம்” என்றங் கவர்பொற் றடமுடிக்குத்  
துண்ட மதிசேர் சடைக்கொன்றை மாலை வாங்கிச் சூட்டினார்.

நன்மைபெரு கருள்நெறியே வந்தனைந்து நல்லூரில்  
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கி மகிழ்ந்தெழும் பொழுதில்  
“உன்னுடையநினைப்பதனை முடிக்கின்றோம்” என்றவர்தம்  
சென்னிமிசைப் பாதமலர் சூட்டினான் சிவபெருமான்.

மார்பாரப் பொழி கண்ணீர் மழைவாருந் திருவடிவும் மதுரவாக்கில  
சேர்வாகும் திருவாயில் தீந்தமிழின் மாலைகளும் செம்பொற்றாளே

சார்வான திருமனமும் உழவாரத் தனிப்படையும் தாழும் ஆகிப  
பார்வாழுத் திருவீதிப் பணிசெய்து பணிந்தேத்திப் பரவிச் செல்வார்

அண்ண லேளனை ஆண்டுகொண் டருளிய அழுதே  
விண்ணி லேமறைந் தருள்புரி வேதநா யகனே  
கண்ணி னால்திருக் கயிலையில் இருந்தநின் கோலம்  
நண்ணி நான்தொழ நயந்தருள் புரினனப் பணிந்தார்.

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்  
“பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னைன்றும்  
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான்மகிழ்ந்து பாடி  
அறவாநீ ஆடும்போது அடியின்கீழ் இருக்க” என்றார்

கூடுமா றருள்கொ டுத்துக் ” குலவுதென் திசையில் என்றும்  
நீடுவாழ் பழன முதார் நிலவிய ஆலங்காட்டில்  
ஆடுமா நடமும் நீகண்டாநந்தஞ் சேர்ந்தெப் போதும்  
பாடுவாய் நம்மை” என்றான் பரவுவா பற்றாய் நின்றான்.

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளாங்கப்  
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத  
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்  
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

சிவாடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்.  
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில்லாங் கியஞானம்  
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞஞானம்  
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமானந்தார் அந்நிலையில்.

சென்றகா ஸத்தின் பழுதிலாத் திறமும் இனியெதிர் காலத்தின் சிறப்பும்  
இன்றெழுந் தருளப் பெற்றபே றிதனால் ஏற்றைக்கும் திருவருஞுடையேம்  
நன்றியில் நெறியில் அழுந்திய நாடும் நற்றமிழ் வேந்தனும் உய்ந்து  
வென்றிகொள் திருநீற் றோளியினில் விளங்கும் மேன்மையும்

ஞானத்தின் திருவருவை நான்மறையின் தனித்துணையை  
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத்  
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்  
கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிப்பைக் கண்டார்கள்.

சோதி முத்தின் சிவிகை சூழ் வந்துபார்  
மீது தாழ்ந்துவெண் ணீற்றோளி போற்றிநின்  
நாதி யார்அரு ளாதலில் அஞ்செழுத்  
தோதி ஏறினார் உய்ய உலகெலாம்.

மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூடும் வணக்குப்  
அண்ண ஸார்அடி யார்தமை அமுதுசெய் வித்தல் வணக்குவ  
கண்ணி னால்அவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்தல் காழுத  
உண்மை யாமெனில் உலகர்முன் வருகெனஉரைப்பார்.

எண்ணிலான் டெய்தும் வேதாப் படைத்தவள் எழிலின் வெள்ளம்  
நண்ணுநான் முகத்தால் கண்டான் அவளினும் நல்லாள் தன்பால்  
புண்ணியப் பதினா றாண்டு பேர்பெறும் புகலி வேந்தர்  
கண்ணுதல் கருணை வெள்ளம் ஆயிர முகத்தால் கண்டார்

மங்கையர்க்குத் தனியரசி எங்கள் தெய்வம் வளவுப்  
வளவுதிருக் குலக்கொழுந்து வளைக்கை மானி ஃபாபு  
செங்கமலத் திருமடந்தை கண்ணி நாடாள் க்ஷீகூப்பும் காலதை  
தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப் பாவை காலதை காலதை  
எங்கள்பிரான் சண்பையர்கோன் அருளி னாலே  
இருந்தமிழ்நா நேற்றுக்கூடும் நீக்கித் தங்கள் காலதை  
பொங்கொளிவெண் திருநீறு பரப்பி னாரைப்  
போற்றுவார் கழல்மூல் போற்ற லாமே.

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால் காலதை  
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஒங்கிட காலதை  
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ் காலதை  
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகொலாம். பாருக ஸ்ரூபின்தை  
திருச்சிந்றம்பலம் பாருக ஸ்ரூபின்தை  
பன்னிரண்டாந் திருமுறை முற்றுப்பெற்றது காலதை

உ

சிவமயம்

வேலும் மயிலும் துணை

## திருப்புகழ்

விநாயகர் துதி

இராகம் : நாட்டை

தாளம் : ஆதி

தத்தன தனதன தத்தன தனதன

தத்தன தனதன தனதான.

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவல்பொரி

கப்பிய கரிமுகன்

அடிபேணிக்

கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவ

கற்பக எனவினை

கடிதேகும்

முத்தமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்

மந்பொரு திரள்புய

மதயானை

மத்தள வயிற்னை உத்தமி புதல்வனை

மட்டவிழ் மலர்கொடு

பணிவேனே

முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்

முற்பட எழுதிய

முதல்வோனே

முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்

அச்சது பொடிசெய்த

அதிதீரா

அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்

அப்புனம் அதனிடை

இபமாகி

அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை

அக்கணம் மணமருள்

பெருமாளே

இராகம்: கேதாரம்  
தந்ததனத் தானதனத் தனதான்  
தந்ததனத் தானதனத் தனதான்

தாளம்: ஆதி

உம்பர்தருத் தேனுமணிக்  
ஒன்கடலில் தேனமுதத்  
இன்பரசத் தேபருகப்  
என்றனுயிர்க் காதரவற்  
தம்பிதனக் காகவனத்  
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்  
அன்பர்தமக் கானநிலைப்  
ஜந்துகரத் தானைமுகப்

கசிவாகி  
துணர்வூறி  
பலகாலும்  
றஞுள்வாயே  
தணைவோனே  
கனியோனே  
பொருளோனே  
பெருமாளே

இராகம்: செஞ்சுருட்டி  
தந்ததன தந்ததன தந்ததன தந்ததன  
தந்ததன தந்ததன

தாளம்: ஆதி-

பக்கரைவி சித்திரமணி பொற்கலனை யிட்டநடை  
பக்ஷியனு முக்ரதூ கழுநீபப்  
பக்குவம் லர்த்தொடையும் அக்குவடு புக்கொர்தொளை  
பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேலும்  
திக்கதும் திக்கவரு குக்குடமும் ரக்கைத்தரு  
சிற்றுடியு முற்றியப னிருதோனும்  
செய்ப்பதியும் வைத்துயர்தி ருப்புகழ்வி ருப்பமொடு  
செப்பனை னக்கருள்கை மறவேனே  
இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப் ருப்புடன்நெய்  
எள்பொரிய வல்துவரை இளநீர்வண்  
டெச்சில்பய றப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெளி  
ரிப்பழமி டிப்பல்வகை தனிமூலம்  
மிக்க அடி சிற்கடலை பசுணைமெ னக்கொளாரு  
விக்கினச மர்த்தனெனும் அருளாழி  
வேற்பகுடி லச்சடில விற்பரம ரப்பராஞ்  
வித்தகம ருப்புடைய பெருமாளே

2. திருச்சிநூல் வேலும் மயிலும் துணை நூல்

இராகம் : பைரவி

தாளம் : திரிபுடை

தத்தத்தன தத்தத்தனதன

தத்தத்தன தத்தத்தனதன

தத்தத்தன தத்தத்தனதன-

- தனதான

முத்தைத்தரு பத்தித் திகுநகை

அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண

முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர

முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின்

முற்பட்டது கற்பித் திருவரும்

முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரும்

பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு

ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு

பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியில்

அடிபேணப்

பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய

இரவாகப்

பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்

ஒருநாளே

பகுத்தொடு ரகுத்தருள்வதும்

தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர

கழுதாடத்

நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி

திக்கொக்கந டிக்கக் கழுகொடு

எனவோதக்

திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்

தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு

சித்ரப்பவ ரிக்குத் ரிகடக

முதுக்கை

கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை

குக்குக்குகு குக்குக் குகுகுகு

குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென

பெருமாளே

கொட்பற்றெழு நட்பற் றவுணரை

வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி

குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல

# 1. திருப்பரங்குன்றம் (1-ம் திருமுறை)

இராகம்: பிலஹரி தாளம் கண்டசாதி ஐம்பை  
 தந்தனத் தந்தத் தனதான  
 தந்தனத் தந்தத் தனதான

சந்ததம் பந்தத்	தொடராலே
சஞ்சலங் துஞ்சித்	திரியாதே
கந்தனென் றென்றுற்	றுனெநானும்
கண்டுகொண் டன்புற்	நிடுவேனே
தந்தியின் கொம்பைப்	புணர்வோனே
சங்கரன் பங்கிற்	சிவைபாலா
செந்திலங் கண்டிக்	கதிர்வேலா
தென்பரங் குன்றிற்	பெருமாளே.

இராகம்: செஞ்சுருட்டி தாளம்: ஆதி  
 தந்தனந் தந்ததன் தந்தனந் தந்ததன்  
 தந்தனந் தந்ததன் தனதான்

மன்றலங் கொந்துமிசை	தெந்தனந் தெந்தனென
வண்டினங் கண்டுதொடர்	குழல்மாதர்
மண்டிடுந் தொண்டையமு	துண்டுகொண் டன்புமிக
வம்பிடுந் கும்பகன	தனமார்பில்
ஒன்றாக் பொன்றுவிழி	கன்றாங் கங்குழைய
உந்தியென் கின்றமடு	விழுவேனை
உன்சிலம் புங்கனக	தண்டையுங் கிண்கிணியும்
ஒண்கடம் பும்புனையும்	அடிசேராய்
பன்றியங் கொம்புகம் டம்புயங்	கஞ்சுரர்கள்
பண்டைன் பங்கமணி	பவர்சேயே
பஞ்சரங் கொஞ்சுகிளி	வந்துவந் தெந்துகர
பண்டிதன் தம்பியெனும்	வயலூரா
சென்றுமுன் குன்றவர்கள்	தந்தபெண் கொண்டுவளர்
செண்பகம் பைம்பொன்மலர்	செறிசோலை
திங்களுஞ் செங்கதிரு	மங்குலுந் தங்குமுயர்
தென்பரங் குன்றிலுறை	பெருமானே

## 2. திருச்செந்தூர் (2ம் திருமுறை)

இராகம்: ரத்திகௌள் தாளம்: கண்டசாதி திரிபுடை  
 தனதனன் தனன் தந்தத் தனதான்  
 தனதனன் தனன் தந்தத் தனதான்

இயலிசையி லுசித வஞ்சிக் கயர்வாகி  
 இரவுபகல் மனது சிந்தித் துழலாதே  
 உயர்கருணை புரிய மின்பக் கடல்முழ்கி  
 உனையெனது ளறிய மன்பைத் தருவாயே  
 மயில்தகர்க் லிடைய ரந்தத் தினைகாவல்  
 வனசகுற மகளை வந்தித் தணைவோனே  
 கயிலைமலை அனைய செந்திற் பதிவாழ்வே  
 கரிமுகவ னிளைய கந்தப் பெருமாளே

இராகம்: ஆனந்தபைரவி தாளம் : ஆதி

தந்த தனன் தனனா தனனதன  
 தந்த தனனா தனனா தனனதன  
 தந்த தனன் தனனா தனனதன தனதான்

தொந்தி சரிய மயிரே வெளிறநிரை  
 தந்த மசைய முதுகே வளைய இதழ்  
 தொங்க ஒருகை தடிமேல் வரமகளிர் நகையாடித்  
 தொண்டு கிழவ னிவனா ரெனஇருமல்  
 கிண்கி னெனமு னுரையே குழநவிழி  
 துஞ்சு குருடு படவே செவிடுபடு செவியாகி  
 வந்த பிணிய மதிலே மிடையுமொரு  
 பண்டி தனுமெ யறுவே தனையுமின  
 மெந்த ருடைமெ கடனே தெனமுகு துயர்மேவி  
 மங்கை அழுது விழவே யம்படர்கள்  
 நின்று சருவ மலமே ஒழுகவுயிர்  
 மங்கு பொழுது கடிதே மயிலின்மிசை வரவேணும்

எந்தை வருக ரகுநா யக-வருக  
 மைந்த வருக மகனே இனிவருக  
 என்கண் வருக எனதா ருயிர்வருக அபிராம  
 இங்கு வருக அரசே வருகமுலை  
 உண்க வருக மலர்கு டிடவருக  
 என்று பரிவி னோடுகோ சலைபுகல வருமாயன்  
 சிந்தை மகிழு மருகா குறவரிள  
 வஞ்சி மருவ மழகா அமர்சிறை  
 சிந்த அசுரர் கிளைவே ரொடுமெடிய அடுதீரா  
 திங்க ஸாவு நதிகு டியபரமர்  
 தந்த குமர அலையே கரைபொருத  
 செந்தி நகரி லிஜனிதே மருவிவளர் பெருமாளே.

### **3. திருவாவினன்குடி (பழநி) (3-ம் திருமுறை)**

இராகம்: சக்கரவாகம் தாளம்: கண்டசாதி ஐம்பை  
 தனதான தந்தனத் தனதான  
 தனதான தந்தனத் தனதான  
  
 அபகார நிந்தைபட் மூலாதே  
 அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே  
 உபதேச மந்திரப் பொருளாலே  
 உனைநானி னைந்தருட் பெறுவேனோ  
 இபமாழு கன்றனக் கிளையோனே  
 இமவான்ம டந்தையுத் தமிபாலா  
 செபமாலை தந்தசற் குருநாதா  
 திருவாவி னன்குடிப் பெருமாளே.

இராகம்: கரகரப்பிரியா	தாளம் : கண்டசாப்பு
தனதான தந்ததன தனதான தந்ததன	தனதான தனதான
கிவனார்ம னங்குளிர உபதேச மந்த்ரமிரு	
செவிமீதி னும்பகர்செய்	குருநாதா
சிவகாம சுந்தரிதன் வரபால கந்தநின்	
செயலேவி ரும்பியுளம்	நினையாமல்
அவமாயை கொண்டுலகில் விருதாவ ஸெந்துழலும்	
அடியேன அஞ்சலென	வரவேணும்
அறிவாக மும்பெருக இடரான துந்தொலைய	
அருள்ளான இன்பமது	புரிவாயே
நவநீத முந்திருடி உரலோடெ ஒன்றுமரி	
ரகுராமர் சிந்தை மகிழ்	மருகோனே
நவலோக முங்கைதொழு நிசதேவ ஸங்கிருத	
நலமான விஞ்சைகரு	விளைகோவே
தேவயானை அங்குறமின் மணவாள சம்பரமுறு	
திறல்வீர மிஞ்சுகதீர்	வடிவேலா
திருவாவி னன்குடியில் வருவேள்ச வுந்தரிக	
செகமேல்மெய் கண்டவிறல்	பெருமாளே.

7

இராகம்: கல்யாணி	தாளம்: ஆதி (திஸ்ரநடை)
தனன தனன தனன தனன	
தனன தனன	தனதான
தமரு மமரு மனையு மினிய	
தனமு மரசும்	அயலாகத்
தறுகன் மறலி முறுகு கயிறு	
தலையை வளைய	எறியாதே

கமல விமல நடன உபய	
கனக மணிகொள்	இருபாதம்
கருத அருளி எனது தனிமை	
கழிய அறிவு	தரவேணும்
குமர சமர புரியின் முருக	
குலவு பழநி	மலையோனே
கொடிய பகடு முடிய மூடுக	
குறவர் சிறுமி	மணவாளா
அமர ரிடரும் அவுண ரூடலும்	
அழிய அமர்செய்	தருள்வோனே
அறமு நிறமும் அயிலு மியலும்	
அழகு முடைய	பெருமாளே.

இராகம்: ஆனந்தபைரவி	தாளம்: சதுரசாதி அடதாளம்
தனன் தனன் தனன் தனன்	
தனன் தனன்	தனதான்

திமிர உதகி யனைய நகர	
செனன மதனில்	விடுவாயேல்
செவிடு குருடு வடிவு குறைவு	
சிறிது மிடியும்	அனுகாதே
அமரர் வடிவு மதிக குலமு	
மறிவு நிறையும்	வரவேநின்
அருள தருளி எனையு மனதொ	
டிடமை கொளவும்	வரவேணும்
சமர முகவெ ஸகரர் தமது	
தலைக ஞருள	மிகவேநீள்
சலதி அலற நெடிய பதலை	
தகர அயிலை	விடுவானே
வெமர வணையி லினிது துயிலும்	
விழிகள் நளினன்	மருகோனே
மிடறு கரியர் குமர பழநி	
விரவும் அமரர்	பெருமாளே.

இராகம்: சரசுவதி

தாளம்: ஆதி

தனனா தனனா தனதான

தனனா தனனா தனதான

வரதா மணிநீ  
வருகா தெதுதான்  
இரதா திகளால்  
இடவே கரியாம்  
சரதா மறையோ  
சகலா கமநால்  
பரதே வதையாள்  
பழனா புரிவாழ்

எனவோரில்  
அதில்வாரா (து)  
நவலோகம்  
இதிலேது  
தயன்மாலும்  
அறியாத  
தருசேயே  
பெருமாளே.

இராகம்: சண்முகப்பிரியா

தாளம்: ஆதி

தானதன தானதன தானதன தானதன  
தானதன தானதன தந்ததான

ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்  
ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் - என்று பூதி  
ஆகமணி மாதவர்கள் பாதமலர் சூடுமூடி  
யார்கள்பத மேதுணைய - தென்றுநாளும்  
ஏறுமயில் வாகனகு காசரவ ணாவெனது  
ஈசவென மானமுற - என்றுமோதும்  
ஏழைகள்வி யாகுலமி தேதெனவி ணாவிலும்  
ஏவர்புகழ் வார்மறையும் - என்சொலாதே  
நீறுபடு மாழைதிரு மேனிதிரு சூலனுழை  
நீலமயில் வாகியுமை -தந்தவேளை  
நீசர்கட மோடெனது தீவினையை லாமடிய  
நீடுதனி வேல்விடும் - டங்கலேறே  
சீறிவரு மாறவுண ணாவியுணு மானைமுக  
தேவர்துணை வாசிகரி - அண்டகூடம்  
செருமழ கார்பழநி வாழ்குமர ணேபிரம  
தேவர்வர தாழுருக - தம்பிரானே.

இராகம்: ஹும்ஸத்வனி

தாளம்: ஆதி

தனதனன தாத்த

தனதான

தனதனன தாத்த

தனதான

வசனமிக வேற்றி

மறவாதே

மனதுதுய ராற்றி

லுழலாதே

இசைபயில்ச டாக்ஷி

ரமதாலே

இகபரசெள பாக்யம்

அருள்வாயே

பசுபதிசி வாக்யம்

உணர்வோனே

பழநிமலை வீற்றி

ருளும்வேலா

அசுரர்கிளை வாட்டி

மிகவாழ

அமரர்சிறை மீட்ட

பெருமாளே.

இராகம்: சக்கரவாகம்

தாளம்: சங்கீரணசாதிஜும்பை

தனதனன தனதனன தானத்

தனதான

தனதனன தனதனன தானத்

தனதான்

ஒரு பொழுது மிருசரண நேசத் தேவத்

துணைரேனே

உனதுபழ நிமலையெனு முரைச் சேவித் தறியேனே

பெருபுவியி லுயர்வரிய வாழ்வைத் தீர்க் குறியேனே

பிறவியற நினைகுவன னாசைப் பாடைத் தவிரேனோ

துரிதமிடு திருத்தாபுர சூரைக் காரப் பெருமாளே

தொழுதுவழி படுமடியவர் காவற் காரப் பெருமாளே

விருதுகவி விதரணவி நோதக் காரப் பெருமாளே

விறங்மறவர் சிறுமிதிரு வேளைக்காரப் பெருமாளே.

## திருவாவினன்குடி (பழந்)

இராகம்: செஞ்சுருட்டி

தாளம்: கண்டசாப்பு

தனதன தானதந்த தனதன தானதந்த  
தனதன தானதந்த தனதான

கருவினுரு வாகி வந்து வயதளவி லேவ ளர்ந்து  
கலைகள்பல வேதெ ரிந்து மதனாலே  
காரியகுழல் மாதர் தங்கள் அடிசுவடு மார்பு தெந்து  
கவலைபெரி தாகி நொந்து மிகவாடி  
அரகரசி வாய வென்று தினமுநினை யாமல் நின்று  
அறுசுமய் நீதி ஒன்றும் அறியாமல்  
அசனமிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள்தலை வாசல் நின்று  
அநுதினமும் நாண மின்றி அழிவேனோ  
உரசுபட மேல்வ ளர்ந்த பெரியபெரு மாளரங்கர்  
உலகளவு மால்ம கிழ்ந்த மருகோனே  
உபயகுல தீப வங்க விருதுகவி ராஜ சிங்க  
உறைபுகலி யூரி லன்று வருவோனே  
பரவைமனை மீதிலன்று ஒரு பொழுது தூதுசென்று  
பரமனரு ளால்வ ளர்ந்த குமரேசா  
பகையகரர் சேனைகொன்று அமரர்சிறை மீளவென்று  
பழநிமலை மீதில் நின்ற பெருமாளே.

### 4. திருவேரகம் (சுவாமிமலை) (4-ம் திருமுறை)

இராகம்: ஹம்ஸாநந்தி

தாளம்: ஆதி

தனதன தனதன  
தனதன தனதன

தனதான  
தனதான

நிறைமதி முகமெனும்  
நெறிவிழி கருணைபுரி  
உறவுகொள் மடவர்கள்  
உனதிரு வடியினி  
மறைபயி லரிதிரு  
மருவல ரகர்கள்  
குறமகள் தனைமணம்  
குருமலை மருவிய

ஒளியாலே துறைக  
நிகராலே துறைக  
உறவாமோ துயியோ  
அருள்வாயே துயியோ  
மருகோனே துயியோ  
குலகாலா துயியோ  
அருள்வோனே துயியோ  
பெருமாளே துயியோ

## திருவேரகம் (சுவாமிமலை)

இராகம்: அரிகாம்போதி	தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு
தான தனதன தான தனதன	
தான தனதன தனதான	
பாதி மதிநதி போது மணிசடை	
நாத னருளிய குமரேசா	
பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்	
பாதம் வருடிய மணவாளா	
காது மொருவிழி காக முறஅருள்	
மாய னரிதிரு மருகோனே	
கால னெனயன்று காம லுனதிரு	
காலில் வழிபட அருள்வாயே	
ஆதி அயனோடு தேவர் சுருல	
காஞும் வகையுறு சிறைமீளா	
ஆடு மயிலினி லேறி அமர்கள்	
குழ வலம்வரும் இளையோனே	
குத மிகவளர் சோலை மருவு	
வாமி மலைதனில் உறைவோனே	
குர னுடலற வாரி சுவற்றிட	
வேலை விடவல பெருமாளே.	

இராகம்: புன்னாகவராளி	தாளம்: ஆதி
தானனத் தனந்த	தனதான
தானனத் தனந்த	தனதான
காமியத் தமுந்தி	இளையாதே
காலர்கைப் படிந்து	மடியாதே
ஓமெழுத் திலன்பு	மிகவூறி
ஓவியத் திலந்தம்	அருள்வாயே

தூமமெய்க் கணிந்த  
குரனைக் கடிந்த  
ஏமவேற் புயர்ந்த  
ஏரகத் தமர்ந்த

சுகலீலா  
கதிரவேலா  
மயில்வீரா  
பெருமாளே.

இராகம்: செஞ்சுருட்டி

தாளம்: கண்டசாப்பு

தனதனன் தானதத்த தனதனன் தானதத்த  
தனதனன் தானதத்த தனதான

சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிஷி நேரமட்டில்  
தவழுறைதி யானம் வைக்க - அறியாத  
சடகசட மூடமட்டி பவவினெயி லேசனித்த  
தமியன்மிடி யாலம யக்கம் - உறுவேனோ  
கருணைபுரி யாதிருப்ப தெனகுறையி வேளை செப்பு  
கயிலைமலை நாதர் பெற்ற - குமரோனே  
கடகபுய மீதிரத்ந மணியணிபொன் மாலைசெச்சை  
கமழுமண மார்க டப்ப - மணிவோனே  
தருணமிதை யாமிகுத்த கனமதுறு நீள்சவுக்ய  
சகலசெல்வ யோக மிக்க - பெருவாழ்வ  
தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதிய நீகொத்து  
தவிபுரிய வேணு நெய்த்த - வடிவேலா  
அருணதள பாதபத்ம மநுதினமு மேதுதிக்க  
அரிய தமிழ் தான எித்த - மயில்வீரா  
அதிசயம நேகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த  
அழகதிரு வேர கத்தின் - முருகோனே.

## 5. குன்று தோறாடல் (5-ம் திருமுறை)

இராகம்: சண்முகப்பிரியா	தாளம்: ஆதி
தனனந் தனன் தந்த	தனதான்
தனனந் தனன் தந்த	தனதான்
அதிருங் கழல்ப் ணிந்துன்	அடியேனுன்
அபயம் புகுவ தென்று	நிலைகாண்
இதயந் தனிலி ருந்து	க்ருபையாகி
இடர்சங் கைகள்க லங்க	அருள்வாயே
எதிரங் கொருவரின்றி	நடமாடும்
இறைவன் தனது பங்கில்	உமைபாலா
பதியெங் கிலுமிருந்து	விளையாடிப்
பலகுன் றிலும மர்ந்த	பெருமாளே.

### திருக்கயிலை

இராகம்: ரஞ்சனி	தாளம்: கண்டசாப்பு
தன தனனத் தனதான் தனதனத் தனதான்	
புமியதனிற் ப்ரபுவான் புகலியில்வித் தகர்போல	
அமிர்தகவித் தொடைபாட அடிமைதனக் கருள்வாயே	
சமரிலெதிர்த் தசர்மாளத் தனியயில்விட் டருள்வோனே	
நமசிவாயப் பொருளானே ரசதகிரிப் பெருமாளே.	

## வள்ளிமலை

இராகம்: இராகமாவிகை தாளம்: ஆதி  
 தய்யதன தான தய்யதன தான  
 தய்யதன தானத் தனதான

தோடி அல்லிவிழி யாலு மூல்லைநகை யாலும்  
 அல்லப்பட ஆசைக் கடலீயும்  
 அள்ளவினி தாகி நள்ளிரவு போலும்  
 உள்ளவினை யாரத் தனமாரும்  
 மோகனம் இல்லுமினை யோரு மெல்ல அய ஸாக  
 வல்லெருமை; மாயச் சமனாரும்  
 எள்ளியென தாவி கொள்ளை கொளு நாளில்  
 உய்யவொரு நீபோற் கழல்தாராய்  
 சுருட்டி தொல்லைமறை தேடி இல்லையெனு நாதர்  
 சொல்லமுப தேசக் குருநாதா  
 துள்ளிவினை யாடு புள்ளியுழை மேவு  
 வெள்ளிவன மீதுற் றுறைவோனே  
 நாதநாம வல்லக்கர் மாள நல்லக்கர் வாழ க்கிரியை  
 வல்லைவடி வேலைத் தொடுவோனே  
 வள்ளிப்பார் சாரல் வள்ளிமலை மேவு  
 வள்ளிமண வாளப் பெருமாளே.

## திருக்கழக்குன்றம்

இராகம்: கல்யாணி தாளம்: ஆதி (திஸ்ரநடை)  
 தானத்த தானத்த தானத்த தானத்த தனதான  
 தானத்த தானத்த தானத்த தனதான

வேதவெற்பி லேபுனத்தில் மேவிநிற்கும் அபிராம  
 வேடுவச்சி பாதபத்ம மீதுசெச்சை முடிதோய  
 ஆதரித்து வேளைபுக்கு மாறிரட்டி புயநேய  
 ஆதரத்தொ டாதரிக்க ஆனபுத்தி புகல்வாயே  
 காதுமுக்ர வீரபத்ர காளிவெட்க மகுடாமா  
 காசமுட்ட வீசிவிட்ட காலருட்சொ வுமையாள்பால்  
 ஒதிவைத்த தாதைகற்க ஒதுவித்த குருநாதா  
 ஒரெழுத்தி லாறைமுத்தை ஒதுவித்த பெருமாளே.

## இரத்தினகிரி

இராகம்: தேஷ்

தாளம்: ஆதி

தந்தனா தானனத்

தனதான

தந்தனா தானனத்

தனதான

பத்தியால் யானுனைப்

பலகாலும்

பற்றியே மாதிருப்

புகழ்பாடி

முத்தனா மாறைனைப்

பெருவாழ்வில்

முத்தியே சேர்வதற்

கருள்வாயே

உத்தமா தானசற்.

குணர்நேயா

ஒப்பிலா மாமணிக்

கிரிவாசா

வித்தகா ஞானசத்

திநிபாதா

வெற்றிவே லாயுதப்

பெருமாளே.

இராகம்: சாருகேசி

தாளம்: ஆதி

தனதான தனதத்த தனதான தானதத்த

தனதான தானதத்த தனதான

உருவேற வேசெபித்து ஒருகோடி யோமசித்தி

உடனாக ஆகமத்து - கந்துபேணி

உணர்வாசை யாரிடத்து மருவாமல் ஒரெழுத்தை

ஓழியாம லுதைவிட்டி - ருந்துநாளும்

தரியாத போதகத்தர் குருவாவ ரோரொருத்தர்

தருவார்கள் ஞானவித்தை - தஞ்சமாமோ

தழலாடி வீதிவட்ட மொளிபோத ஞானசித்தி

தருமாகி லாகுமத்தை - அண்டிலேனே

குருநாடி ராசரிக்கர் துரியோத னாதிவர்க்கக

குடிமாள மாயமிட்டுக் - குந்திபாலர்

குலையாமல் நீதிகாட்டி எழுபாரை ஆளவிட்ட

குறளாக மாகிநெட்டை - கொண்டஆதி

மருகாபு ராரிசித்தன் மகனேவி ராவிசித்ர

மலைமேலு லாவுசித்த - அங்கைவேலா

மதுராபு ரேசர்மெய்க்க அரசாள மாறன்வெப்பு

வளைக்கன யேநிமிர்த்த- தம்பிரானே.

## திருச்செங்கோடு

இராகம்: கல்யாணி

தாளம்: கண்டசாப்பு

தானதனத் தனதான தானதனத் தனதான

காலனிடத் தனுகாதே காசினியிற் பிறவாதே  
சீலவகத் தியஞான தேனமுதைத் தருவாயே  
மாலயனுக் கரியானே மாதவரைப் பிரியானே  
நாலுமறைப் பொருளானே நாககிரிப் பெருமாளே.

## கத்திர்காமம்

இராகம்: பீம்பிளாஸ்

தாளம்: ஆதி

தானதனன தான தானதனன தான

தானதனன தானத் தானதான

திருமகளு லாவு மிருபுயமு ராரி

திருமருக நாமப் பெருமாள்காண்

செகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்

தெரிதருகு மாரப் பெருமாள்காண்

மருவுமடி யார்கள் மனதில்வினை யாடு

மரகதம யூரப் பெருமாள்காண்

மணிதரளம் வீசி அணியருவி சூழ

மருவுகதிர் காமப் பெருமாள்காண்

அருவரைகள் நீறு படவசுரர் மாளி

அமர்பொருத வீரப் பெருமாள்காண்

அறுகுபிறை வாரி விரவுசடை யீசர்

அருள்செய்குரு நாதப் பெருமாள்காண்

இருவினையி லாத திருவினைவி டாத

இமையவர்கு லேசப் பெருமாள்காண்

இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார

இருதனவி நோதப் பெருமாளே

இராகம்: பீப்பிளாஸ் தாளம்: ஆதி

தனன் தான் தத்த தனதான்

தனன் தான் தத்த தனதான்

எதிரி லாத பத்தி தனைமேவி

இனிய தாணி னெப்பை இருபோதும்

இதய வாரி திக்கு ஞநவாகி

எனது ஸேசி றக்க அருள்வாயே

கதிர காம வெற்பி லுறைவோனே

கனக மேரு ஒத்த புயவீரா

மதுர வாணி உற்ற கழலோனே

வழுதி கூணி மிரத்த பெருமாளே

### **அருக்கொணாமலை (நகுலகிரி)**

இராகம்: சிமேந்திரமத்திமம்

தாளம்: ஆதி

தனத்த தானன் தனத்த தானன்

தனத்த தானன் தனத்த தானன்

தனத்த தானன் தனத்த தானன் தனதான்

தொடுத்த வாளன விழித்த மார்முலை

அசைத்து மேகலை மறைத்து முடிகள்

துடித்து நேர்கலை நெகிழித்து மாவியல் கொஞ்சமாதர் சுகித்த ஹாவென நகைத்து மேல்விழி

முடித்த வார்குழல விரித்து மேவிதழ்

துவர்த்த வாய்ச்சரு ளடக்கி மால்கொடு வழியேபோய்

படுத்து பாயலி லணைத்து மாழுலை

பிடித்து மார்போடு மழுத்தி வாயிதழ்

கடித்து நாணம தழித்த பாவிகள் வலையாலே

பலித்து நோய்பிணி கிடத்து பாய்மிசை

வெஞ்சுத்து வாய்களு மலத்தி னாயென

பசித்து தாகழு மெடுத்தி டாவுயிர் உழல்வேனோ

வெடுத்த தாடகை சினத்தை ஓர்கணை  
 விடுத்து யாகமும் நடத்தி யேயோரு  
 மிகுத்த வார்சிலை முறித்த மாயவன் மருகோனே  
 விதித்து ஞாலம் தளித்த வேதனை  
 அதிர்த்து மோர்முடி கரத்தி ஸாயனல்  
 விழித்து மாரனை எரித்த தாதையார் குருநாதா  
 அடுத்த ஆயிர விடப்ப ணாமுடி  
 நடுக்க மாமலை பிளக்க வேகவ  
 டிரக்கர் மாமுடி பதைக்க வேபொரு மயில்வீரா  
 அறத்தில் வாழுமை சிறக்க வேயறு  
 முகத்தி ணோடனி குறத்தி யனையொ  
 டருக்கொ ணாமலை தருக்கு ஸாவிய பெருமாளே.

### திருக்கோணமலை

இராகம்: இராகமாலிகை தாளம்: கண்டசாதி திரிபுடை  
 தனத்த தானன தனத்தான தானன  
 தனத்த தானன தனத்தான தானன  
 தனத்த தானன தனத்தான தானன  
 (அரிகாம்போதி) தனதான  
 விலைக்கு மேனியி ஸனிக்கோவை மேகலை  
 தரித்த ஆடையு மணிப்புனு மாகவை  
 மினுக்கு மாதர்க ஸிடைக்காம முழ்கியெ மயலூறி  
 மிகுத்த காமிய ணெப்பாரு ளொரெதிர் நகைக்க வேயு  
 நகைக்க வேயு லெடுத்தேவி யாகுல  
 வெறுப்ப தாகவே உழைத்தேவி டாய்ப்பு கொடியேனக்  
 (சண்முகப்பிரியா) கலக்க மாகவை மலக்குடி லேமிகு  
 பினிக்கு ளாகியெ தவிக்காம லேயுனை  
 கவிக்கு ளாய்சொலி கடைத்தேறுவே செயும் ஒருவாழ்வே  
 கதிக்கு நாயக உனைத்தேடி யேபுக  
 முரைக்கு நாயென அநுப்பார்வை யாகவை  
 கழற்கு ளாகவை சிறப்பான தாயருள் தருவேணும்

(பம்பிளாஸ்)

மலைக்கு நாயக சிவக்காமி நாயகர்  
திருக்கு மாரனெ முகத்தாறு தேசிக  
வடிப்ப மாதோரு குறப்பாவை யாள்மகிழ் தருவேளே  
வசிட்டர் காசிபர் தவத்தான யோகியர்  
அகத்ய மாழநி இடைக்காடர் கீர்ணும்  
வகுத்த பாவறு போருட்கோல மாய்வரு முருகோனே  
(மத்யமாவதி)

நிலைக்கு நான்மறை மகத்தான பூசுர்  
திருக்கொ ணாமலை தலத்தாரு கோபுர  
நிலைக்குள் வாயினில் கிளிப்பாடு பூதியில் வருவோனே  
நிகழ்த்து மேழ்ப்பு கடற்குறை யாகவெ  
எடுத்த வேல்கொடு பொடித்தாள தாளி  
நினைத்த காரிய மநுக்கல மேபுரி பெருமாளே

## 6. பழமுதிர்ச்சோலை (மெ-திருமுறை)

இராகம்: இராகமாலிகை

தாளம்: ஆதி

தனதன தான தனதன தான

தனதன தான தனதான

(செஞ்சருட்டி)

அகரமு மாகி அதிபனு மாகி

அதிகமு மாகி

அகமாகி

அயனென வாகி அரியென

வாகி

அரனென வாகி

அவர்மேலாய்

(புன்னாகவராளி)

இகரமு மாகி எவைகளு மாகி

இனிமையு மாகி

வருவோனே

இருநில மீதில் எளியனும்

வாழு

எனது முனோடி

வரவேணும்

(நாதநாமக்கிரியை)

மகபதி யாகி மருவும்வ ஸாரி மகிழ்களி கூரும் வடிவோனே

வனமுறை வேடனருளிய பூஜை மகிழ்கதீர் காம முடையோனே

(சிந்துபைரவி)

செககண சேகு தகுதிமி தொதி திமியென ஆடு மயிலோனே

திருமலி வான பழுமுதீர் சோலை மலையிசை மேவ பெருமாளே.

வாதினைய டர்ந்த வேல்விழியர் தங்கள் மாயமதோ ழிந்து தெளியேனே

ஆதியொடு மந்த மாகியந ஸங்கள் ஆறுமுக மென்று தெரியேனே

நாதமொடு விந்து வானவுடல் கொண்டு நானிலம ஸெந்து தீரிவேனே

நகாமணி கின்ற நாதநிலை கண்டு நாடியதில் நின்று தொழுகேனே

இராகம்: தோடி	தாளம்: கண்டசாதி திரிபுடை
தானதன தான தந்த	தனதான தானதன தந்த
காரணம் தாக வந்து	புவிமீதே
காலனனு காதி செந்து	கதிகாண
நாரணனும் வேதன் முன்பு	தெரியாத
ஞானநட மேபு ரிந்து	வருவாயே
அரமுத மான தந்தி	மணவாளா
ஆறுமுக மாறி ரண்டு	வழியோனே
சூர்க்கிளை மாள வென்று	கதிர்வேலா
சோலைமலை மேவி நின்ற	பெருமாளே.

## 7.காஞ்சி (பிருதுவி) (7-ம் திருமுறை)

இராகம்: பிருந்தாவன சாரங்கா	தாளம்: கண்டசாப்பு
தத்தத்த தனதான தத்தத்த தனதான	

அற்றைக் கிரைதேடி அத்தம் திலுமாசை  
 பற்றித் தவியாத பற்றிப் பெறுவேனோ  
 வெற்றிக் கதிர்வேலா வெற்பைத் துளைசீலா  
 கற்றுந் றுணர்போதா கச்சிப் பெருமாளே.

## திருஅடைநக்கா( அப்பு)

இராகம்: சாருகேசி	தாளம்: ஆதி
தானத் தானத் தனதான	
தானத் தானத் தனதான	

நாடித் தேடித் தொழுவார்பால்  
 நானத் தாகத் . திரிவேனோ  
 மாடக் கூடற் பதிஞான  
 வாழ்வைச் சேரத் தருவாயே  
 பாடக் காதற் புரிவோர்க்குப்  
 பாதக் தேனைத் தருவோனே  
 ஆடற் றோகைக் கினியோனே  
 ஆனைக் காவிற் பெருமாளே.

## திருவண்ணாமலை (தேவு)

இராகம்: சிந்து பைரவி

தாளம்: ஆதி

தனன் தானன் தானன் தானன்

தனன் தானன் தானன் தானன்

தனன் தானன் தானன் தானன் தனதான்

அழுத முறுசொ லாகிய தோகையர்

பொருளு ளாரையெ னாணையு னாணையெயு

னருகு வீட்டு தானிதில் வாருமெ னுரைக்கறும்

அசடு மாதர்க்கு வாதுசொல் கேட்கள்

தெருவின் மீதுகு லாவியு லாவிகள்

அவர்கள் மாயைப் டாமல்கெ டாமல்நி னருள்தாராய்

குமரி காளிவ ராகிம கேஸ்வரி

கவுரி மோடிசு ராரிநி ராபரி

கொடியு சூலிசு டாரணி யாமளி மகமாயி

குநளு ரூபமு ராரிச கோதரி

உலக தாரிய தாரிப ராபரி

குருப ராரிவி காரிந மோகரி அபிராமி

சமர நீலிபு ராரித னாயகி

மலைகு மாரிக பாலிந னாரணி

சலில மாரிசி வாயம னோகரி பரையோகி

சவுரி வீரிமு நீர்விட போஜனி

திகிரி மேவுகை யாளிசெ யாளோரு

சகல வேதமு மாயின தாயுமை அருள்பாலா

திமித மாடுசே ராரிநி சாசரர்

முடிக டோறுக டாவியி டேயோரு

சிலப சாசகு ணாலிநி ணாமுண விடும்வேலா

திருவு லாவுசொ ணேசர ணாமலை

முகிலு லாவுவி மானந வோநிலை

சிகர மீதுகு லாவியு லாவிய பெருமாளே

## 7. திருக்காளாத்தி (வாயு)

இராகம்: அடனா

தாளம் : ஆதி

தனத்தா தத்தத் தனதான

தனத்தா தத்தத் தனதான

சிரத்தானத்திற் பணியாதே

செகத்தோர் பற்றைக் கறியாதே

வருத்தா மற்றேப் பிலதான

மலர்த்தாள் வைத்தெத்த் தனைஆள்வாய்

நிருத்தா கர்த்தத் துவநேசா

நினைத்தார் சித்தத் துறைவோனே

திருத்தாள் முத்தர்க் கருள்வோனே

திருக்கா ளத்திப் பேருமாளே.

## சிதம்பரம் (ஆகாசம்)

இராகம்: மாண்டு

தாளம் : ஆதி

தனதன தனன தனதன தனன

தனதன தனன தனதான

எழுகடல் மனலை அளவிடி னதிக

மெநதிடர் பிறவி யவதாரம்

இனியுன தபய மெனதுயி ருடலு முடியாது

மினியுடல் விடுகே முடியாது

கழுகொடு நரியு மெரிபுவி மறவி

கமலனு மிகவும் அயர்வானார்

கடனுன தபய மடிமையு னடிமை

கடுகியு னடிகள் தருவாயே

விழுதிக ழழகி மரகத வடிவி

விமலிமு னருளை முருகோனே

விரிதல மெரிய குலகிரி நெரிய

விசைபெறு மயிலில் வருவோனே

எழுகடல் குமுந அவணர்க ஞயிரை

யிரரகொளும் அயிலை யுடையோனே

இமையவர் முநிவர் பரவிய புலிய

ரினில்நட மருவு பெருமாளே.

## திருவீழிமிழிலை

இராகம்: கான்டா

தாளம்: ஆதி

தனனா தனனா தனனா தனனா  
தனனா தனனா தனதானா

எருவாய் கருவாய் தனிலே யுருவா  
யிதுவோ பயிராய் விளைவாகி  
இவர்போ யவரா யவர்போ யிவரா  
யிதுவே தொடர்பாய் வெறிபோல  
ஒருதா யிருதாய் பலகோ டியதா  
யுடனே யவமா யழியாதே  
ஒருகால் முருகா பரமா குமரா  
உயிர்கா வெனவோ தருள்தாராய்  
முருகா வெனவோர் தரமோ தடியார்  
முடிமே லிருதாள் அருள்வோனே  
முனிவோ ரமரோர் முறையோ வெனவே  
முதுகு ருமேல் விடும்வேலா  
திருமால் பிரமா அறியா தவர்ச்சி  
சிறுவா திருமால் மருகோனே  
செழுமா மதில்சே ரழகார் பொழில்குழ்  
திருவீ ழியில்வாழ் பெருமாளே.

## தில்தைப்பதி

இராகம்: மண்டு

தாளம் : ஆதி

தனனத் தனனா தனதான  
தனனத் தனனா தனதான

இறையத் தனையோ அதுதானும்  
இலையிட் ஞைலேய் தருகாலம்  
அறையிற் பெரிதா மலமாயை  
அலையப் படுமா நினியாமோ  
மறையத் தனைமா சிறைசாலை  
வழியுய்த் துயர்வா னுறுதேவர்  
சிறையைத் தவிரா விடும்வேலா  
தில்தைப் பதிவாழ் பெருமாளே.

## அவிநாசி

இராகம்: சகானா

தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு

தனதானத் தனதானத் தனதானத் தனதான

இறவாமற் பிறவாமவாமல் எனையாள்சற் குருவாகி  
பிறவாகித் தரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே  
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசொற் குமரேசா  
அறநாலைப் பகல்வோனே அவிநாசிப் பெருமாளே.

## பேஞ்

இராகம்: காபி

தாளம்: ரூபகம்

தானாத் தனதான தானாத் தனதான

தீராப் பிணிதீர் சீவாத் துமஞான  
ஊராட் சியதான ஓர்வாக் கருள்வாயே  
பாரோர்க் கிறை சேயே பாலாக் கிரிராச  
பேராந் பெரியோனே பேரூர்ப் பெருமாளே.

## கருஷுர்

இராகம்: கெளரி மனோகரி

தாளம்: கண்டசாப்பு

தனதானத் தனதான தனதானத் தனதான

மதியால்வித் தகனாகி மனதாலுத் தமனாகிப்  
பதிவாகிச் சிவஞான பரயோகத் தருள்வாயே  
நதியேநித் தியமேயென் நினைவேநற் பொருளாயோய்  
கதியேசொற் பரவேளே கருஷுரிற் பெருமாளே.

## திருக்காணப்பேர்

இராகம்: பியாக்

தாளம்: ஆதி

தானத்தான் தனதான் தானத்தான் தனதான்

கோலக் காதிற் குழையாலே கோதிச்சேர்மைக் குழலாலே  
ஞாலத்தாரைத் துயரேசெய் நாரிக்காசைப் படலாமோ  
மேலைத்தேவர்க் கரியோனே வீரச்சேவற் கொடியோனே  
காலப்பாசத் துயர்தீராய் கானப்பேரிற் பெருமாளே.

\* கறையானைக் கிளையோனை கதரிக்காமப் பெருமாளே.

## நல்லார்

இராகம்: லதாங்கி

தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு

தான் தந்ததன் தான் தந்ததன்

தான் தந்ததன் தான் தந்ததன்

தான் தந்ததன் தான் தந்ததன்தந்ததான்

மூல முண்டகனு பூதி மந்திரப்

ராப ரஞ்சுடர்கள் மூணு மண்டலா

தார சந்திமுக மாறு மிந்த்ரதரு வந்தளாமேல்

முத ரம்பலவர் பீட மற்தமுமி

ஸாத பந்தவொளி யாயி ரங்கிரண

மூணு மிந்துவொளிர் சோதி விண்படிக விந்துநாதம்  
ஒல மென்றுபல தாள சந்தமிடு

சேவை கண்டமுதை வாரி யுன்டுலகி

ரேழு கண்டுவினை யாடி யிந்துகத்திர் அங்கிகுலம்

ஒடு மந்தகலி காலோ டுங்கநடு

தூணில் தங்கவரி ஞான வண்கயிறு

மீத ணைந்துசத கோடிசந்தர் வொளி சந்தியாதோ

குலி யந்தரிக பாலி சங்கரிபு  
 ராரி யம்பரிகு மாரி யெண்குணசு  
 வாமி பங்கிசிவ காமி சுந்தரிய  
 குர சங்கரகு மார இந்திரச  
 காய அன்பருப கார சுந்தரகு  
 காவெ னுஞ்சுருதி ஓல மொன்றநட  
 சீல வெண்போடியி டாத வெஞ்சமணர்  
 மாள வெங்கழுவி லேறு மென்றுபொடி  
 நீறி டுங்கமல பாணி சுந்தரமுக  
 தேவ ரம்பையழு தீண மங்கைதரு  
 மான ணைந்தபுய தீர சங்கரதி  
 யாகர் வந்துறைந லூர மர்ந்துவளர் கந்தவேளே  
 தம்பிரானே.

## திருவாளர்

இராகம்: யதுகுலகாம்போதி தாளம்: கண்டசாப்பு  
 தானான தனதான தானான தனதான

நீதானெத் தணையாலும் நீடுழி க்குபையாகி  
 மாதானத் தனமாக மாஞானக் கழல்தாராய்  
 வேதாமைத் துனவேளே வீராசற் குணசீலா  
 ஆதாரத் தொளியானே ஆரூரிற் பெருமாளே.

## வயலூர்

இராகம்: செஞ்சுருட்டி தாளம்: ஆதி  
 தனந்த தானந் தந்தன தனதன தனதான

இருந்த வீடுங் கொஞ்சிய சிறுவரும் உறுகோளும்  
 இசைந்த வூரும் பெண்டிரு மிளமையும் வளமேவும்  
 விரிந்த நாடுங் குன்றமு நிலையென மகிழாதே  
 விளங்கு தீபங் கொண்டுனை வழிபட அருள்வாயே  
 குருந்தி லேறுங் கொண்டலின் மருகபொன் வயலூரா  
 குரங்கு ஸாவுங் குன்றுறை குறமகள் மணவாளா  
 திருந்த வேதந் தண்டமிழ் தெரிதரு புலவோனே  
 சிவந்த காலுந் தண்டையு மழகிய பெருமாளே.

## மாவைக் காங்கேயமுர்த்தி

இராகம்: சாவேரி

தாளம்: கண்டசாபு

தனதன தானந்தன தனதன தாந்தாந்தன

தனதன தாந்தாந்தன தனதான்

கமலரு சோகாம்பர முடிநடு வேய்பூங்கணை

கலகமர் வாய்தோய்ந்தம ஸியின்மீது

களையற மீதூர்ந்தெழு மதனவி டாய் போம்படி

கனவிய வாரேந்தின இளநீர்தோய்ந்

தெமதுயிர் நீலாஞ்சன மதர்விழி யால்வாங்கிய

இவளுடன் மால்கூர்ந்திடும் அநுபோகம்

இனிவிட வேதாந்தப ரமசுக வீடாம்பொருள்

இதவிய பாதாம்புயம் அருள்வாயே

அமகர ஆசாம்பர அதுகர ஏகாம்பர

அதுலன நீலாம்பரம் அறியாத

அநகர நாளாங்கிதர் தமையுமை யாள்சேர்ந்தருள்

அறுமுறு சீகாஞ்சியில் உறைவோனே

விமலகி ராதாங்கணை தனகிரி தோய்காங்கைய

வெடிபடு தேவேந்திர னகர்வாழி

விரிகடல் தீழுண்டிட நிசிசரர் வேர்மாண்டிட

வினையற வேல்வாங்கிய பெருமாளே.

இராகம்: சங்கராபரணம்

தாளம்: மிஸ்ரசாதிசம்பை

தான தான தனான தானத் தனதான

தான தான தனான தானத் தனதான

காதி மோதி வாதாடு நூல்கற்

நிடுவோரும்

காசு தேடி ஈயாமல் வாழுப்

பெறுவோரும்

மாது பாகர் வாழுவேயை னாநெக்

குருகாரும்

மாறி லாத மாகால னூர்புக்

கலைவாரே

நாத ரூப மாநாத ராகத்

துறைவோனே

நாக லோக மீரேழு பாருக்

குரியோனே

தீதி லாத வேல்வீர சேவற்

கொடியோனே

தேவ தேவ தேவாதி தேவப்

பெருமாளே.

இராகம்: ஹம்சானந்தி  
தய்யதன தானத்

தாளம்: கண்டசாதிசம்பை  
தனதான

துள்ளுமத வேள்கைக்  
தொல்லைநெடு நீலக்  
மெள்ளவரு சோலைக்  
மெய்யுருகு மானைத்  
தெள்ளுதமிழ் பாடத்  
செய்யகும ரேசத்  
வள்ளல்தொழு ஞானக்  
வள்ளிமண வாளப்

கணையாலே  
கடலாலே  
குயிலாலே  
தழுவாயே  
தெளிவோனே  
திறலோனே  
கழலோனே  
பெருமாளே.

இராகம்: மோகனம்

தாளம்: ஆதி

தானந்த தானந்தத் தனதான்

நீலங்கொள் மேகத்தின் சிகிமீதே  
நீவந்த வாழ்வைக்கண் டதனாலே  
மால்கொண்ட பேதைக்குன் கழநாறும்  
மார்தங்கு தாரைத்தந் தருள்வாயே  
வேல்கொண்டு வேலைப்பண் டெறிவோனே  
வீரங்கொள் குரர்க்குங் குலகாலா  
நாலங்க வேதத்தின் பொருளோனே  
நானென்று மார்த்தடும் பெருமாளே

ஹும்சீலிஸி புகநாறு லிதாய தூவி தோக  
வருாலெருபதி பழால வைப்பா உதுவி காகாய  
வருாக்குதி க்காளை பவிரீதால கொடு நூய  
வரிஅங்குவைக் க்காரை ஸாகாய தால ஏறுங்வாயே  
வரிஅங்குவைக் க்காரை ஏறுங்வாய யஞ்சுகூது  
க்காரை ஏறுங்வாய யஞ்சுகூது

இராகம்: ஆபோதி தாளம்: மிஸ்ரசாப்பு  
 தனன் தாத்தன தானா தானன  
 தனன் தாத்தன தானா தானன  
 தனன் தாத்தன தானா தானன தனதான  
 நிருத ரார்க்கொரு காலா ஜேஜை  
 சுர்க் கேத்திடு வேலா ஜேஜை  
 நிமல னார்க்கொரு பாலா ஜேஜை விறலான  
 நெடிய வேற்படை யானே ஜேஜை  
 எனவி ராப்கல் தானே நாம்மிக  
 நினது தாட்டொழு மாறே தானினி உடனேதான்  
 தரையி னாழ்த்திரை ஏழே போலெழு  
 பிறவி மாக்கட லாடே நானுறு  
 சவலை தீர்த்துன தானே சூடியுன் அடியார்வாழ்  
 சபையி னேற்றிமெய்ஞ் ஞான போதழு  
 மருளி யாட்கொளு மாறே தானது  
 தமிய னேறகுழு னேந் மேவுவ தொருநாளே  
 தருவி னாட்டர சாள்வான் வேணுவி  
 னுருவ மாய்யல நாளே தானுறு  
 தவசி னாற்சிவ னீபோய் வானவர் சிறைதீர்ச்  
 சகல லோக்கிய மேதா னாளுறு  
 மசுர பார்த்திப னோடே சேயவர்  
 தமரை வேற்கொடு நீஞா யேபட விழுமோதென்  
 றருள ஏற்றம ரோடே போயவ  
 ருறையு மாக்கிரி யோடே தானையு  
 மழிய வீழ்த்தெதிர் சூரோ டேயமர் அடலாகி  
 அமரில் வீட்டியும் வானோர் தானுறு  
 சிறையை மிட்டர னார்பால் மேவிய  
 அதிப ராக்ரம வேஞுர் போயமர் பெருமாளே.

## சண்முக அருச்சனைத் திருப்புகழ்

இராகம்: செஞ்சுருட்டி

தாளம்: ஆதி

தான தந்தன தானான தானன

தான தந்தன தானான தானன

தான தந்தன தானான

தனதான

நாத விந்துக லாதீந மோநம

வேத மந்த்ரசொ ரூபாந மோநம

ஞான பண்டித சாமீந மோநம வெகுகோடி

ஞான சம்புகு மாராந மோநம

போக அந்தரி பாலாந மோநம

நாக பந்தம யூராந மோநம பரகுரர்

சேத தண்டவி நோதாந மோநம

கீத கிண்கிணி பாதந மோநம

தீர சம்ப்ரம வீராந மோநம கிரிராஜி

தீப மங்கள ஜோதீந மோநம

தூய அம்பல சீலாந மோநம

தேவ குஞ்சரி பாகாந மோநம அருள்தாராய்

ஈத லும்பல கோலால பூசையும்

ஓத லுங்குண ஆசார நீதியும்

ஈர முங்குரு சீர்பாத சேவையு மறவேனே

ஏழ்த லும்புகழ் காவேரி யால்வினை

சோழ மண்டல மீதேம னோகர

ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக வயலூர்

ஆத ரம்பயி லாரூரர் தோழமை

சேர்தல் கொண்டவ ரோடேமு னாளினில்

ஆடல் வெம்பரி மீதேநி மாகயி வையிலேகி

ஆதி அந்தவு லாவரக பாடிய

சேரர் கொங்குவை காவூர்ந னாடதில்

ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள பெருமாளே.

## திருவாவினன்குடி

இராகம்: செஞ்சுருட்டி

தாளம்: ஆதி

தான தந்தன தானா தனாதன

தான தந்தன தானா தனாதன

தான தந்தன தானா தனாதன தனதான

போத கந்தரு கோவே நமோநம்

நீதி தங்கிய தேவா நமோநம்

பூத லந்தனை யாள்வாய் நமோநம் பணியாவும்

பூனு கிண்றபி ரானே நமோநம்

வேடர் தங்கொடி மாலா நமோநம்

போத வன்புகழ் சாமி நமோநம் அரிதான்

வேத மந்திர ரூபா நமோநம்

ஞான பண்டித நாதா நமோநம்

வீர கண்டைகொள் தாள நமோநம் அழகான்

மேனி தங்கிய வேளே நமோநம்

வான பைந்தொடி வாழ்வே நமோநம்

வீறு கொண்டவி சாகா நமோநம் அருள்தாராய்

பாத கஞ்செநி சூரா திமாளவே

கூர்மை கொண்டயி லாலே போராடியே

பார அண்டர்கள் வானாடு சேர்தர ஆருள்வோனே

பாதி சந்திர ணேகு டும்வேணியர்

குல சங்கர னார்கீ தநாயகர்

பார திண்புய மேசே ருசோதியர் கயிலாயர்

ஆதி சங்கர னார்பா கமாதுமை

கோல அம்பிகை மாதா மனோன்மணி

ஆயி சுந்தரி தயா னநாரணி அபிராமி

ஆவல் கொண்டுவி றாலே சிராடவெ

கோம ளம்பல சூழ்கோ யில்மீறிய

ஆவி னன்குடி வாழ்வா னதேவர்கள் பெருமாளே.

# சிறுவைநகர்

இராகம்

தாளம்:

தானன தானன தானா தனாதன  
தானன தானன தானா தனாதன  
தானன தானன தானா தனதானா

சீதள வாரிஜ பாதா நமோநம்  
நாரத கீதவி நோதா நமோநம்  
சேவல் மாமயில் பீதா நமோநம் மறைதேடுஞ்  
சேகர மானப்ர தாபா நமோநம்  
ஆகம சாரசொ ரூபா நமோநம்  
தேவர்கள் சேனெம் கீபா நமோநம் கதிதோயப்  
பாதக நீவுகு டாரா நமோநம்  
மாவச ரேசக டோரா நமோநம்  
பாரினி லேஜய வீரா நமோநமமலைமாது  
பார்வதி யாள்தரு பாலா நமோநம்  
நாவல ஞானம் ணோலா நமோநம்  
பாலாகு மாரச வாமீ நமோநம் அருள்தாராய்  
போதக மாமுக னேரான சோதர  
நீறணி வேணியர் நேயாப்ர பாகர  
பூமக ளார்மரு கேசாம் கோததி யிகல்குர  
போதக மாமறை ஞானாத யாகர  
தேனவிழ் நீபந றாவாறு மார்பக  
பூரண மாமதி போலாறு மாமுக முருகேசா  
மாதவர் தேவர்க ணோடேமு ராரிய  
மாமலர் மீதுறை வேதாவு மேபுகழ்  
மாநில மேழினு மாலான நாயக வடிவேலா  
வானவ ரூரினும் வீநாகி வீந்ள  
காபுரி வாழ்வினு மேலாக வேதிரு  
வாழ்சிறு வாபுரி வாழ்வேச ராதிபர் பெருமாளே.

இராகம் நாதநாமக்கிரியை தாளம்:

தான தத்தனா தானா தனாதன

தான தத்தனா தானா தனாதன

தான தத்தனா தானா தனாதன தனதான

வேத வித்தகா சாமி நமோநம்

வேஸ்மி குத்தமா சூரா நமோநம்

வீம் சக்ரயூ காளா நமோநம்

விந்துநாத

வீர பத்மசீர் பாதா நமோநம்

நீல மிக்கசூ தாளா நமோநம்

மேக மொத்தமா யூரா நமோநம்

விண்டிடாத

போத மொத்தபேர் போதா நமோநம்

பூத மற்றுமே யானாய் நமோநம்

பூர ணத்துளே வாழ்வாய் நமோநம் துங்கமேவும்

பூத ரத்தெலாம் வாழ்வாய் நமோநம்

ஆஸி ரட்டுநீள் கோழா நமோநம்

பூஷி ணத்துமா மாப்பா நமோநம்

புண்டிக

மீதி ருக்குநா மாதோடு சேயிதழ்

மீதி ருக்குமே ராம்மாபு லோமசை

வீர மிக்கஸு பேர்மாதர் நீடினம்

நின்றுநாளும்

வேத வித்தகீ வீமா விரோகினி

வீரூ மிக்கமா விணா கரேமக

மேரு வற்றுவாழ் சீரே சிவதரை

யங்கராகி

அுதி சத்திசா மாதேவி பார்வதி

நீலி துத்தியார் நீணாக பூஷணி

ஆயிரி நித்தியே கோஹ மாதவி

யென்றுதாழும்

அர்யை பெற்றசீ ராளா நமோநம்

சூரை யட்டுநீள் பேரா நமோநம்

அரு ணத்தினார்வாழ்வே நமோநம்

தம்பிரானே

ஞாகறுபி

## விநாயகர் மலை

இராகம்:

தனதன தானா தனாதன தனதன தானா தனாதன  
தனதன தானா தனாதன தனதன தானா தனாதன தனதானா

தாளம்:

சரவண ஜாதா நமோநம் கருணைய தீதா நமோநம்  
சததள பாதா நமோநம் அபிராம  
தருணச காயா நமோநம் நருபநல் வீரா நமோநம்  
சமதள வூரா நமோநம் சகதீச  
பரமசோ ரூபா நமோநம் சுரபதி பூபா நமோநம்  
பரிமள நீபா நமோநம் உமைகாளி  
பகவதி பாலா நமோநம் இகபர மூலா நமோநம்  
பவுருஷ சீலா நமோநம் அருள்தாராய்  
இரவுய மாகா சபுமியும் மதியமும் வாழ்வா கவானவர்  
எவர்களு, மீடே றவேழ்கடல் முறையோ வென்று)  
இடர்பட மாமே ருபுதர மிடிபட வேதா னிசாசரர்  
இகல்கெட மாசே ணைமேலயில் விடுவோனே  
மரகத ஆகா ரவாயனு மிரணிய ஆகா ராவேதனும்  
வசுவெனு மகா ரவீசனும் அடிபேண  
மயிலுறை வாழ்வே விநாயக மலையுறை வேலா மக்ரத  
வனசர ராதா ரமாகிய பெருமாளே.

## சுவாமிமலை (குஞமலை)

இராகம்: மோகனம்

தனன் தனதன தனன் தனதன

தனன் தனதன தனதான்

தாளம்: ஆதி

குமர குருபர முருக சரவண

குகசண் முககரி

பிறகான

குழக சிவசுத சிவய நமவென

மணியேயென்

குரவ னருள்குரு

றமுத இமையவர் தமிர்த மிடுகட

லதென அநுதினம்

உனையோதும்

அமலை அடியவர் கொடிய வினைகொடும்

அபய மிடுகுரல்

திமிர எழுகட லுலக முறிபட

வருகுரர்

சிகர முடியுடல் புவியில் விழவுயிர்

மயில்வீரா

திறைகொ டமர்பொரு

நமனை உயிர்கொளு மழவி னினைகழல்

நதிகொள் சடையினர் குருநாதா

நளின கருமலை மருவி அமர்தரு

பெருமாளே.

நவிலு மறைபுகழ்

அனை விடுதலைப் பூஷை விடுதலைப் பூஷை விடுதலை  
சொல்லுகிறோம் பகுப்பினாலே விடுதலைப் பூஷை விடுதலை  
பள்ள விடுதலைப் பள்ள விடுதலைப் பள்ள விடுதலை  
என்ன விசாரப்பகுப்புகளை விடுதலைப் பள்ள விடுதலை

கல்லைப் பிடுதலைப் பிடுதலை விடுதலை விடுதலை விடுதலை  
நின்றைப் பிடுதலைப் பிடுதலை விடுதலை விடுதலை விடுதலை  
செல்லைப் பிடுதலை விடுதலை விடுதலை விடுதலை விடுதலை  
எல்லைப் பிடுதலைப் பிடுதலை விடுதலை விடுதலை விடுதலை

உளியிட்டுப்பிடுதலை விடுதலை விடுதலை விடுதலை விடுதலை  
பளியிட்டுக்காலார்பி விடுதலை விடுதலை விடுதலை விடுதலை  
ஒளியிட்டுக்காலார்பி விடுதலை விடுதலை விடுதலை விடுதலை  
வேளியிட்டுக்காலார்பி விடுதலை விடுதலை விடுதலை விடுதலை

## படிநெற்தார் பாடல்

ஒன்றேன் நிருதெய்வ முண்டென் நிருவயர் செல்வமெல்லாம்  
அன்றேன் நிருபசித் தோர்முகம் பார்நல் ஸறமுநட்பும்  
நன்றேன் நிருநடு நீங்காமலே நமக்கிட்டபடி  
யென்றேன் நிருமன மேயுனக் கேயுப தேசமிதே.

நாட்டமொன் நேயிரு சந்கரு பாதத்தை நம்புபொம்ம  
லாட்டமென் நேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்த சந்தைக்  
கூட்டமென் நேயிரு சுற்றத்தை வாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீர்  
ஒட்டமென் நேயிரு நெஞ்சே யுனக்குப தேசமிதே.

வாதுற்ற திண்புய ரண்ணாமலையர் மலர்ப்பதக்தைப்  
போதுற் றெப்போதும் புகலுநெஞ்சே யிந்தப் பூதலத்தில்  
தீதுற்ற செல்வமென் தேடிப் புதைத்த திரவியமென்  
காதற்ற ஷசியும் வராது காணுங்கடைவழிக்கே.

அத்தமும் வாழ்வ மகத்துமட் டேவிழி யம்பொழுக  
மெத்திய மாதரும் வீதிமட்டே விம்மி விம்மியிரு  
கைத்தல மேல்வைத் தழுமைந்த ருஞ்சு காடுமட்டே  
பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவழுமே.

ஊருஞ் சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல உற்றுப்பெற்ற  
பேருஞ் சதமல்ல பெண்மர் சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்  
சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே  
யாருஞ் சதமல்ல நின்தாள் சதங் கச்சி ஏகம்பனே.

நல்லார் இனக்கமும் நின் பூஜைநேயமும் ஞானமுமே அல்லாது வேறு நிலையுள்தோ அகமும் பொருளும் இல்லானஞ் சுற்றமு மைந்தரும் வாழ்வும் எழிலுடம்பும் எல்லாம் வெளிமயக்கே இறைவா கச்சி ஏகம்பனே.

பொல்லா தவன்நெறி நில்லா தவன்ஜைம் புலன்கள் தமை வெல்லா தவன்கல்வி கல்லா தவன்மெய் யடியவர்பாற் செல்லாத தவனுண்மை சொல்லா தவநின் றிருவடிக்கன்பு இல்லாத வன்மண்ணி லேன்பிறந்தேன்கச்சி ஏகம்பனே.

பிறக்கும் பொழுது கொடுவந்த தில்லைப் பிறந்துமண்மேல் இறக்கும் பொழுது கொடுபோவ தில்லை இடைநடுவிற் குறிக்குமிச் செல்வஞ் சிவன் தந்ததென்று கொடுக்கறியாது இறக்குங் குலாமருக் கென் சொல்லுகேன் கச்சி ஏகம்பனே

அன்ன விசாரம் அதுவே விசாரம் அதுவொழிந்தாற் சொன்ன விசாரம் பலகால் விசாரம்நல் தோகையரைப் பன்ன விசாரம்பலகால் விசாரமிப் பாழுநெஞ்சுக்கு என்ன விசாரம்வைத் தாயிறை வாகச்சி ஏகம்பனே.

கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையும் கசிந்துருகி நில்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையுநின் னஞ்செழுத்தைச் செல்லாப் பிழையுந்துதியாப் பிழையுந்தொழாப்பிழையும் எல்லாப் பிழையும் பொருத்தருள்வாய் கச்சி ஊகம்பனே.

உளியிட்ட கல்லையு வொப்பிட்ட சாந்தையும் ஊத்தையறப் புளியிட்ட செம்பையும் போற்றுகி லேனுயர் பொன் னெனவே ஒளியிட்ட தாளிரண்டுள்ளே யிருத்துவ துண்மை யென்று வெளியிட்டதெந்துவைத் தேனினி மேலொன்றும் வெண்டிலனே

தாயும் பகைகொண்ட பெண்டியர் பெரும்பகை தன்னுடைய சேயும் பகையுற வோரும் பகையிச் செகமும்பகை ஆயும் பொழுதி லருங்செல்வ நீங்கிலிங் காதலினால் தேயு நெஞ்சே மருதீசர்பொற் பாதஞ் சுதந்திரமே.

அஞ்சக்கரமெனுங் கோடாலி கொண்டிந்த ஐம்புலனாம் வஞ்சகப் புலகட்டை வேறுவெட்டி வளங்கள் செய்து விஞ்சத் திருத்திச் சதாசிவ மென்கின்ற வித்தையிட்டுப் புஞ்சக் களைப்பறித்தேன் வளர்த்தேன் சிவ போகத்தையே.

மாதா வுடல் சலித்தாள் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன் வேதாவுங் கைசலித்து விட்டானே - நாதா இருப்பையூர் வாழ்சிவனே யின்னமோ ரன்னை கருப்பையூர் வாராமற் கா.

பொன்னாற் பிரயோசனம் பொன்படைத் தாற்குண்டப் பொன்படைத்தோன் தன்னாற் பிரயோசனம் பொன்னுக்கங் கேதுண்டத் தன்மையைப்போல் உன்னாற் பிரயோசனம் வேணதெல்லாமுன் டுனைப்பணியும் என்னாற் பிரயோசன மேதுண்டு காளத்தி யீச்சுரனே.

காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே பாலுண் கடைவாய்ப் படுமுன்னே- மேல் விழுந்தே உற்ற ரழுமுன்னே யூரார் சுடுமுன்னே குற்றாலத் தானையே கூறு.

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டுவூட னேயுடலைச் சுட்டுவிடப் போகிறார் சுற்றத்தார் - பட்டதுபட் டெந்நேர முஞ்சிவனை யேற்றுங்கள் போற்றுங்கள் சொன்னே னிதுவே சுகம்.

என்பெற்ற தாயரு மென்னைப் பின்மென் நிகழ்ந்து விட்டார் பொன் பெற்ற மாதரும் போவென்று சொல்லிப் புலம்பிவிட்டார் கொன்பெற்ற மைந்தரும் பின்வலம் வந்து குடமுடைத்தார் உன்புற் றோழிய வொருபற்று மில்லை யுடையவனே.

கையொன்றும் செய்ய விழியொன்று நாடக்கருத் தொன்றேண்ண பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று பேசப் புலால்கமழும் மெய்யொன்று சாரச் செவியொன்று கேட்க விரும்புமியான் செய்கின்ற பூசையெவ் வாறுகொள்வாய் வினைதீர்த்தவனே.

சினந்தனை யற்றுப் பிரியமுந் தானற்றுச் செய்கையற்று நினைந்தது மற்று நினையாமையு மற்று நிர்ச்சிந்தனாய்த் தனந்தனி யேயிருந் தானந்த நித்திரை தங்குகின்ற வனந்தனி லென்றிருப் பேனத்தனே கயிலாயத்தனே

நீரார்த்த மேனி யுரோமஞ் சிலிர்த்துள்ள நெக்குநெக்குச் சேறாய்க் கசிந்து கசிந்தே யுருகினின் சீரடிக்கே மாறாத் தியானமுற்றானந்த மேற்கொண்டு மார்பிற்கண்ணீர் ஆறாய்ப் பெருகக் கிடப்பதென் றோகயி ஸாயத்தனே.

“ஊற்றைச் சரீரத்தை ஆபாசக் கொட்டிலை ஊன்பொதிந்த பீற்றற் துருத்தியைச் சோறிடுந் தோற்பையைப் பேசரிய காற்றிற் பொதிந்த நிலையற்ற பாண்டத்தைக் காதல் செய்தே ஏற்றுத் திரிந்து விட்டேனிறைவா கச்சி யேகம்பனே.”

பேய்போற் திரிந்து பின்மோற் கிடந்திட்ட பிச்சை யெல்லாம் நாய்போல் அருந்தி நரிபோலுழன்று நன் மங்கையரைத் தாய் போற்கருதித் தமர்போலனைவர்க்குந் தாழ்வைசொல்லிச் சேய் போலிருப்பர் கண்ணர் உன்மை ஞானந்தெளிந்தவரே.”

செல்வரைப் பின்சென்று சங்கடம் பேசித் தினந்தினம் பல்லினைக் காட்டிப் பரிதவியாமற் பரானந்தத்தின் எலையிற்ற புக்கிடவே காந்தமாய் எனக்காமிடத்தே அல்லற் றென்றிருப் பேனத்தானே கயிலாயத்தனே.

**சீலர் வெண்டுகோளால் ஒரு கல்யாண விடிந்சென்று  
தம்பதிகளைப் பார்த்து பாடிய திருவிருத்தம்**

நாப்பிளக்கப் பொய்யுரைத்து நவநிதியந் தேடி  
நலமொன்று மறியாத நாரியரைக் கூடிப்  
பூப்பிளக்க வருகின்ற புற்றீசற் போலப்  
புலபுலெனக் கலகலெனப் புதல்வர்களைப் பெறுவீர்  
காப்பதற்கும் வழியறியீர் கைவிடவு மாட்டீர்  
கவர்பிளந்த மரத்துளையிற் கானுழைத்துக் கொண்டே  
ஆப்பதனை யசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப்போல  
அகப்பட்டீர் கிடந்துழல் அகப்பட்டாரே.

### **உடற் சூற்று வண்ணம்**

தனதனதான தனதனதான  
தந்ததனந்தன தந்ததனந்தன  
தனனதனந்த தனனதனந்த  
தானனதானன தானனதந்த  
தந்ததனதான தனதானனா

ஒரு மடமாது ஒருவனுமாகி என்றி குறிஞ்சுபெற ஏற்றுக் கூறியிகளே  
இன்ப சுகந்தரும் அன்பு பொருந்தி  
உனர்வு கலங்கி யொழுகிய விந்து  
ஊறு சுரோணித மீது கலந்து  
பனியிலோர் பாதி சிறு துளி மாது  
2பண்டியில் வந்து புகுந்து திரண்டு  
3பதும வரும்பு கபடமி தென்று  
பார்வைமெய் வாய்செவி கால்கைகளென்று  
உருவழு மாகி உயிர்வளர் மாதம்  
குருதே ஒன்பது மொன்றுநி றைந்து மடந்தை

உதர மகன்று புவியில் விழுந்து கீழ்ப்பு மருவ  
 யோகமும் வாரமும் நாளுமறிந்து புது  
 மகளிர்கள் சேனை தாவணை யாடை குபுரு  
 மண்பட வந்தியு தெந்து கவிழ்ந்து  
 மடமயில் 2கொங்கை யழுத மருந்தி கூவ  
 யோரறி வீரறி வாகி வளர்ந்து பஸ்ரா  
 ஒளிநகை யூறல் இதழ்மட வாரும் யையன்ன  
 உவந்துமு கந்திட வந்து தவழ்ந்து  
 மடியி லிருந்து மழலை மொழிந்து கூயை  
 வாவிரு போவென நாமம் விளம்ப  
 உடைமணி யாடை யரைவட மாட  
 வண்பவர் தின்பவர் தங்களோ டுண்டு  
 தெருவி லிருந்து 3புழுதி யலைந்து  
 தேடிய பாலரோ டோடி நடந்து  
 அஞ்ச வயதாகி விளையாடியே  
 உயர்தரு ஞான குருவுப் தேச  
 முத்தமி ழின்கலை யுங்கரை கண்டு  
 வளர்பிறை யென்று பலரும் விளம்ப  
 வாழ்பதினாறுபி ராயழும் வந்து  
 மயிர்முடி கோதி 4யறுபதநீல  
 வண்டிமிர் தண்டோடை கொண்டை புனைந்து  
 மணிபொ னிலங்கு பணிகளணிந்து  
 மாகதர் போகதர் கூடி வணங்க  
 மதன சொருப னிவனென மோக  
 மங்கையர் கண்டும ருண்டு திரண்டு  
 வரிவிழி கொண்டு சுழிய வெறிந்து  
 மாயில் போலவர் போவது கண்டு  
 மனது பொறாமல் அவர்பிற கோடி  
 மங்கல செங்கல சந்திகழ் கொங்கை

மருவ மயங்கி யிதழமு துண்டு  
 தேடிய மா 1முதல் சேர வழங்கி  
 ஒருமுத லாகு முதுபொரு ளாயி  
 ருந்த தனங்களும் வம்பி லிழந்து  
 மதன சுகந்த விதனமி தென்று  
 வாலிப கோலமும் வேறு பிரிந்து  
 வன்மையு மாறி யிளமையு மாறி  
 வன்பல் விழுந்திரு கண்க ஸிருண்டு  
 வயது முதிர்ந்து நரைதிரை வந்து  
 வாதவி ரோதகு ரோதம டெந்து  
 செங்கை யினிலோர் தடியு மாகியே  
 வருவது போவ தொருமுது கூனு  
 மந்தி யெனும்படி குந்தி நடந்து  
 மதியு மிழுந்து செவிதிமிர் வந்து  
 வாயறி யாமல்வி டாமல் மொழிந்து  
 துயில்வரு நேர மிருமல் பொறாது  
 தொண்டையு நெஞ்சமு லர்ந்து வறண்டு  
 துகிலு மிழுந்து சுணையு மழிந்து  
 2தோகையர் பாலர்கள் கோரணி கொண்டு  
 கலியுக மீதில் இவர்மரி யாதை  
 கண்டிடு மென்பவர் சஞ்சல மிஞ்ச  
 கலகலவென்று மலசலம் வந்து  
 கால்வழி மேல்வழி சார நடந்து  
 தெளிவும் இராமல் உரைதடு மாறி  
 சிந்தையும் நெஞ்சமும் அலைந்து மருண்டு  
 திடமு முலைந்து மிகவு மலைந்து  
 தேறிந லாதர வேதென நொந்து  
 மறையவன் வேதன் எழுதிய வாறு  
 வந்தது கண்டமும் என்று தெளிந்து  
 இனியென கண்டம் இனியென தொந்தம்  
 மேதினி வாழ்வு நிலாதினி நின்ற

கடன்முறை பேசும் எனவுரை நாவு

றங்கி விழுந்துகை கொண்டு பொழிந்து  
கடைவழி கஞ்சி யொழுகிட வந்து

. பூதமும் நாலுசு வாசமும் நின்று  
நெஞ்சு தடுமாறி வரும் நேரமே.

வளர்பிறை போல வெயிறு முரோம்

முஞ்சடை யுஞ்சிறு குஞ் சியும் விஞ்ச  
மனது மிருண்ட வடிவ மிலங்க

மாமலை போல்யம் தூதர்கள் வந்து  
வலைகொடு வீசியுயிர்கொடு போக

மெந்தரும் வந்துகு னிந்தழ நொந்து  
மடியில் விழுந்து மனைவி புலம்ப

மாழ்கினி ரேயிவர் காலம் றிந்து  
பழையவர் காணும் எனுமய ஸார்கள்  
பஞ்ச பறந்திட னின்றவர் பந்தர்  
இடுமென வந்து பறையிட முந்த  
வேபினம் வேகவி சாரியு மென்று

பலரையு மேவி முதியவர் தாமி

ருந்த சவங்கழு வுஞ்சில ரென்று  
பணிதுகில் தொங்கல் களப மணிந்து

பாவக மேசெய்து நாறுமுடம்பை  
வரிசை கெடாமல் எடுமென வோடி

வந்திள மைந்தர் குனிந்து சுமந்து  
கடுகி நடந்து சுடலை யடைந்து

மானிட வாழ்வென வாழ்வென நொந்து  
விறகிடை மூடி யழல்கொடு போட

வெந்துவி முந்து முறிந்து 1நின்னங்கள்  
உறுகி யெலும்பு கருகி யடங்கி

யோர்பிடி நீறுமி ஸாத வடம்பை

நம்புமடி யேனை யாஞ்சமே.

## வள்ளார் அருளிய பாடல்கள்

ஒற்றி யூரனைப் பற்றி நெஞ்சமே

நிற்றி நீயருட் பெற்றி சேரவே

முத்தி வேண்டுமேல் பத்தி வேண்டுமால்

சத்தி யம்மிது புத்தி நெஞ்சமே.

அழுத பிள்ளைக்கே பாலுண வளிப்பாள்

அன்னை என்பார்கள் அழவலி யில்லாக்

கொழுது நேர்சிறு குழவிக்கும் கொடுப்பாள்

குற்ற மன்றது மற்றவள் செயலே

கொழுது நின்னடி துதிக்கின்றோர்க் கெனவே

துட்ட னேனுக்கும் சூழ்ந்தருள் செயலாம்

செழுது மாதவி மலர்திசை மணக்கத்

திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே.

துன்னு மாமருந் தேசுடரே அருள்

மன்னு மாணிக்க மேவல்லி கேசரே

துன்னு கந்தையைச் சுற்றிநிற்பீரனில்

என்ன நீர்ளமக் கீழும் பரிசதே.

நில்லா உடம்பை நிலையென்றே நேசிக்கும்

பொல்லாத நெஞ்சப் புலையனேன் இவ்வுலகில்

சொல்லா மனநோயால் சோர்வுங்ரு) அலையுமல்லல்

எல்லாம் அறிவாய் எழுத்தறியும் பெருமானே

செய்யும் வண்ணம் நீ தேறி நெஞ்சமே  
உய்யும் வண்ணமாம் ஒற்றி யூர்க்குளே  
மெய்யும் வண்ணமா ணிக்க வெற்பருள்  
பெய்யும் வண்ணமே பெறுதல் வேண்டுமே

ஆதி யேதில்லை அம்பலத் தாடல் செய்  
சோதி யேதிருத் தோணிபு ரத்தனே!  
ஓதி யேதரும் ஒற்றியப் பாஇது  
நீதி யோளனை நீமரு வாததே.

மன்னு ருத்திரர் வாழ்வைவேண் டினையோ  
மால யன்பெறும் வாழ்வுவேண் டினையோ  
அன்ன ஊர்திபோல் ஆகவேண் டினையோ  
அமையும் இந்திர னாகவேண் டினையோ  
என்ன வேண்டினும் தடையிலை நெஞ்சே  
இன்று வாங்கிநான் ஈகுவன் உனக்கே  
வன்னி றஞ்சடை எம்பிரான் ஒற்றி  
வளங்கொள் ஊரிடை வருதி என் னுடனே.

பற்றும் செமுந்தமிழால்  
பாடுகின்றோர் செய்தபெருங்  
குற்றம் குணமாகக்  
கொள்ளும் குணக்கடலே  
மற்றங்கும் என்தோள்  
மலையே மரகதமே  
பெற்றிங் கடியேன்  
பிணிகெடுத்தால் ஆகாதோ

அன்பர் தம் மனத்தே இன்பமுற் றவைகள்  
 அளித்தவர்க் களித்திடப் புரியும்  
 பொன்பொலி மேனிக் கருணையங் கடலே  
 பொய்யனேன் பொய்மைகன் டின்னும்  
 துன்பமுற் றலையச் செய்திடேல் அருளைத்  
 தொன்னக ரிடத்துன(து) எழில் கண்(டு)  
 என்புளம் உருகத் துதித்திடல் வேண்டும்  
 இவ்வரம் எனக்கிவண் அருளே

நான்செயும் பிழைகள் பலவும்நீ பொறுத்து  
 நலந்தரல் வேண்டுவன் போற்றி  
 ஏன்செய்தாய் என்பார் இல்லைமற் றெனக்குன்  
 இன்னருள் நோக்கம்செய் போற்றி  
 ஊன்செய்நா வால்உன் ஐந்தெழுத(து) எளியேன்  
 ஒதநீ உவந்தருள் போற்றி  
 மான்செயும் நெடுங்கண் மலைமகள் இடங்கொள்  
 வள்ளலே போற்றிநின் அருளே.

கல்லையும் உருக்கலாம் நாருரித் திடலாம்  
 கனிந்தகனி யாச்செய் யலாம்  
 கடுவிடம் உண்ணலாம் அமுதாக்க லாம்கொடுங்  
 கரடிபுலி சிங்க முதலா  
 வெல்லுமிரு கங்களையும் வசமாக்க லாமன்றி  
 வித்தையும் கற்பிக் கலாம்  
 மிக்கவா ஷைத்தண்டை விறகாக்க லாம்மணலை  
 மேவுதேர் வடமாக் கலாம்

இல்லையொரு தெய்வம்வே றில்லையெய் பால்இன்பம்  
 ஈகின்ற பெண்கள் குறியே  
 எங்கள்குல தெய்வம்என்னும் மூடரைத் தேற்றுள்ளில்  
 எத்துணையும் அரிதரிது காண்

கோவ்டுங்களில் சென்றிபர்த்தி கூகுவில் கூடுதலாபம் கூடுதலாபம்  
 வல்லையவர் உணர்கிற மருந்தருள் தவசிகா  
 மணியுலக நாத வள்ளால்  
 மகிழ்வரு வேஞ்சில் அன்பர்பவ ரோகமற  
 வளர்வயித் தியநாதனே.  
  
 அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே  
 அன்பெனும் குடில்புகும் அரசே  
 அன்பெனும் வலைக்குள் படுபரம் பொருளே  
 அன்பெனும் கரத்தமர் அழுதே  
 அன்பெனும் உயிர்ஒளிர் அறவே  
 அன்பெனும் அனுவள் அமைந்தபேர் ஒளியே  
 அன்புரு வாம்பர சிவமே.  
  
 சாதிமதம் சமயம்எனும் சங்கடம் விட்டறியேன்  
 சாத்திரச்சே நாடுகின்ற சஞ்சலம் விட்டறியேன்  
 ஆதியந்த நிலையறியேன் அலையறியாக் கடல்போல்  
 ஆனந்தப் பெரும்போகத் தமர்ந்திடவும் அறியேன்  
 நீதிநெறி நடந்தறியேன் சோதிமணிப் பொதுவில்  
 நிருத்தமிடும் ஒருத்தர்திருக் கருத்தையறிவேனோ  
 ஏதிலர்சா ரஉலகினிடை எங்ஙனம்நான் புகுவேன்  
 யார்க்குரைப்பேன் என்னசெய்வேன் ஏதுமறிந்திலனே  
  
 தடித்தவோர் மகனைத் தந்தையீண் டடித்தால்  
 தாயுடன் அணைப்பள் தாய் அடித்தால்  
 பிடித்தொரு தந்தை அணைப்பன்னிங் கெனக்குப்  
 பேசிய தந்தையும் தாயும்  
 பொடித்திரு மேனி அம்பலத் தாடும்  
 புனிதநீ யாதலால் என்னை  
 அடித்தது போதும் அணைத்திடல் வேண்டும்  
 அம்மையப் பாஇனி ஆந்றேன்

அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட்ட டருள்புரிதல் வேண்டும்  
ஆருயிர்கட்ட கெல்லாம்நான் அன்புசெயல் வேண்டும்  
எப்பாரும் எப்பதமும் எங்கனும்நான் சென்றே  
எந்தைநின தருட்புகழை இயம்பிடல் வேண்டும்  
செப்பாத மேனிலைமேல் சுத்தசிவ மார்க்கம்  
திகழ்ந்தோங்க அருட்சோதி செலுத்தியிடல் வேண்டும்  
தப்பேது நான்செயினும் நீபொறுத்தல் வேண்டும்  
தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும் வேண்டுவனே

படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியா தரசே  
பட்டதெலாம் போதுமிந்தப் பயந்தீர்ந்திப்பொழுதென்  
உடல்உயிரா தியவெல்லாம் நீயெடுத்துக் கொண்டுன்  
உடல்உயிரா தியவெல்லாம் உவந்தெனக்கே அளிப்பாய்  
வடலுறுசிற் றம்பலத்தே வாழ்வாய்ஏன் கண்ணுன்  
மணியேன் குருமணியே மாணிக்க மணியே  
நடனசிகா மணியேன் நவமணியே ஞான  
நன்மணியே பொன்மணியே நடராஜ மணியே.

வாழையடி வாழை என வந்ததிருக் கூட்ட  
மரபினில்யான் ஒருவனன்றோ வகையறியே னிந்த  
ஏழைபடும் பாடுனக்குத் திருவளச்சம் மதமோ  
இதுதகுமோ? இதுமுறையோ? இது தருமந்தானோ  
மாழைமணிப் பொதுநடஞ்செய் வள்ளால் யான்உனக்கு  
மகனலனோ நீனக்கு வாய்த்த தந்தைஅலையோ  
கோழைல் குயிர்த்துயரம் இனிப்பொறுக்க மாட்டேன்  
கொடுத்தருள்நின் அருளொளியைக் கொடுத்தரு  
எரிப்பொழுதே

கோடையிலே இளைப்பாற்றிக் கொள்ளும்வகை கிடைத்த  
 குளிர்தருவே தருநிழலே நிழல்கணிந்த கணியே  
 ஒடையிலே வீசுகின்ற மெல்லியழுங் காற்றே  
 மென்காற்றில் விளைக்கமே சுகத்திலுறும் பயனே  
 ஆடையிலே எனைமணன்த மணவாளா பொதுவில்  
 ஆடுகின்ற அரசே என் அலங்கல் அணிந்தருளே.

கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப்பருளும் களிப்பே  
 காணார்க்கும் கண்டவர்க்கும் கண்ணளிக்கும் கண்ணே  
 வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே  
 மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கும் மதியே  
 நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுவில்நின்ற நடுவே  
 நரர்களுக்கும் சுரர்களுக்கும் நலம்கொடுக்கும் நலமே  
 எல்லார்க்கும் பொதுவில்நடம் இடுகின்ற சிவமே  
 என்னரசே யான்புகலும் இசையுமணிந் தருளே.

வாழியென் ஆண்டவன் வாழினங்  
 கோனருள் வாய்மையென்றும்  
 வாழியெம் மான்புகழ் வாழியென்  
 நாதன் மலர்ப்பதங்கள்  
 வாழிமெய்ச் சுத்தசன் மார்க்கப்  
 பெருநெறி மாண்புகொண்டு  
 வாழியில் வையமும் வானமும்  
 மற்றவும் வாழியவே.

(அன்பின் உதித்தது சிவ வழிபாடு என்ற கொள்கையை  
 நரம்பு ஸ்தானமாக அமைத்து, உலகியலில் உழலும்  
 மாந்தரின் அகக்கண்ணைத் தமது தேன்சொரியும்  
 தீந்தமிற்பு பாடல்களால் தீறந்தவர், வள்ளலார்  
 பெருமான்.)

## தாயமானவர் பாடல்கள்

ஆழாழி கரையின்றி நிற்கவிலையோ கொடிய

ஆலமமு தாகவிலையோ?

அக்கடலின் மீதுவட வனல்நிற்க வில்லையோ?

அந்தரத் தகிலகோடிக்காய முக்கராய்வை

தாழாமல் நிலைநிற்க வில்லையோ? மேருவும்

தனுவாக வளையவிலையோ?

சத்தமே கங்களும் வச்ரதரன் ஆணையின்

சஞ்சரித் திடவில்லையோ:

வாழாது வாழவே இராமனடி யாற்சிலையும்

மடமங்கை யாகவிலையோ?

மணிமந்தர மாதியால் வேண்டுசித்திகள் உலக

மார்க்கத்தில் வைக்கவிலையோ?

பாழான என்மனம் குவியழுரு தந்திரம்

பண்ணுவ துனக்கருமையோ?

பார்க்குமிடம் எங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற

பரிபூர ணானந்தமே.

ஆசைக்கோர் அளவில்லை அகிலமெல் லாங்கட்டி  
யாளினும் கடல்மீதிலே

ஆணைசெல வேநினைவர் அளகேசன் நிகராக

அம்பொன்மிக வைத்தபேரும்

நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைந்திடுவர்

நெடுநாள் இருந்தபேரும்

நிலையாக வேயினும் காயகற் பந்தேடி

நெஞ்சுபுண் ணாவர் எல்லாம்

யோசிக்கும் வேளையில் பசிதீர் உண்பதுமினாக  
 உறங்குவது மாகமுடியும்  
 உள்ளதே போதும்நான் நான்னனக்  
     குளறியே ஒன்றைவிட் டொன்று பற்றிப்  
     பாசக் கடற்குளே வீழாமல் மனதற்ற  
     பரிசுத்த நிலையை யருள்வாய்  
     பார்க்குமிடம் எங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற  
     பரிபூரணானந்தமே.  
     உடல்குழைய என்பொம் நெக்குருக  
     விழிந்கள் ஊற்றென வெதும்பியுற்ற  
     ஊசிகாந் தத்தினைக் கண்டனுகல் போலவே  
     ஒருறவு முன்னியுன்னிப்  
     படபடென நெஞ்சம் பதைத்துள் நடுக்குறப்  
     பாடியா டிக்குதித்துப்  
     பனிமதி முகத்திலே நிலவனைய புன்னகை  
     பரப்பிஆர்த் தார்த்தெழுந்து  
     மடலவிழும் மலரனைய கைவிரித் துக்கப்பி  
     வானே அவானிலின்ப  
     மழையே மழைத்தாரை வெள்ளமே நீரேழி  
     வாழின வாழ்த்தியேத்தும்  
     கடல்மடை திறந்தனைய அன்பரன் புக்கெளியை  
     கன்னெஞ்ச னுக்கெளியையோ?  
     கருதரிய சிற்சபையில் ஆனந்த நிரத்தமிடு  
     கருணாகரக் கடவுளே!  
     ஆனிலே பெண்ணிலே என்போல ஒருபேதை  
     அகிலத்தின் மிசையுள்ளதோ?  
     ஆடிய கறங்குபோல் ஓடியுழல் சிந்தையை  
     அடக்கியொரு கணமேனும்யான்

காணிலேன் திருவருளை அல்லாது மெளனியாய்க்  
 கண்முடி ஓடுமுச்சைக்  
 கட்டிக் கலாமதியை முட்டவே மூலவெங்  
 கனலினை எழுப்ப நினைவும்  
 பூணிலேன் இற்றைநாள் கற்றதும் கேட்டதும்  
 போக்கிலே போகவிட்டுப்  
 பொய்யுலக னாயினேன் நாயினும் கடையான  
 புன்மையேன் இன்னமின்னம்  
 வீணிலே அலையாமல் மலையிலக் காகநீர்  
 வெளிப்படத் தோற்றல்வேண்டும்  
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற  
 வித்தகச் சித்தர் கணமே

கண்ணார நீர்மல்கி உள்ளம்நெக் குருகாத  
 கள்ளனேன் ஆனாலுமோ  
 கைகுவித் தாடியும் பாடியும் விடாமலே  
 கண்பனித் தாரைகாட்டி  
 அண்ணா பரஞ்சோதி அப்பா உனக்கடிமை  
 யானெனவும் மேலெழுந்த  
 அன்பாகி நாடகம் நடித்ததோ குறைவில்லை  
 அகிலமும் சிறிதறியுமேல்  
 தண்ணாரும் நின்னதருள் அறியாத தல்லவே?  
 சந்தேனும் இனிதிரங்கிச்  
 சாகுவத முத்திநிலை ஈதென் றுணர்த்தியே  
 சகசநிலை தந்துவேறேன்று  
 எண்ணாமல் உள்ளபடி சுகமாய் இருக்கவே  
 ஏழையேற் கருள்செய்கண்டாய்  
 இகபரம் இரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி  
 எங்கும்நிறை கின்ற பொருளே!

காகமா னவைகோடி கூடிநின் றானும்ஒரு  
 கல்லின்முன் எதிர்நிற்குமோ?  
 கர்மமா னவைகோடி முன்னேசெய் தாலும்நின்  
     கருணைப்ர வாகஅருளைத்  
 தாகமாய் நாடினரே வாதிக்க வல்லவோ  
     தமியனேற்கு அருள்தாகமோ  
 சற்றுமிலை என்பதுவும் வெளியாச்சு வினையெலாம்  
     சங்கேத மாய்க் கூடியே  
 தேகமா னதைமிகவும் வாட்டுதே துன்பங்கள்  
     சேராமல் யோகமார்க்க  
 சித்தியோ வரவில்லை சகசநிஷ் டைக்குமென்  
     சிந்தைக்கும் வெகுதூரம்நான்  
 ஏகமாய் நின்னொடு இருக்கும்நாள் எந்தநாள்  
     இந்நாளின் முற்றுறாதோ?  
 இகபரம் இரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி  
     எங்கும்நிறை கின்ற பொருளே!

கந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாம்  
     கரடிவெம் புலிவாயையும்  
 கட்டலாம் ஒருசிங்க முதுகின்மேல் கொள்ளலாம்  
     கட்செவி எடுத்தாட்டலாம்  
 வெந்தழலின் இரதம்வைத் தைந்துலோகத்தையும்  
     வேதித்து விற்றுண்ணலாம்  
 வேறொருவர் காணாமல் உலகத் துலாவலாம்  
     விண்ணவரை ஏவல்கொள்ளலாம்  
 சந்ததமும் இளமையோ டிருக்கலாம் மற்றெரு  
     சரீரத் தினும்புகுதலாம்  
 சலமேல் நடக்கலாம் கனல்மேல் இருக்கலாம்  
     தன்னிகரில் சித்திபெறலாம்  
 சிந்தையை அடக்கியே சும்மா இருக்கின்ற  
     திறமரிது சத்தாகியென்  
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே  
     தேசோ மயானந்தமே!

எல்லாம் அறிந்தவரும் ஏதுமறி யாதவரும்  
 இல்லையெனும் இவ்வுலகமீது  
 ஏதுமறி யாதவன் எனப்பெயர் தரித்துமிக  
 ஏழைக்கு னோழையாகிக்  
 கல்லாத அறிவில் கடைபட்ட நான் அன்று  
 கையினால் உண்மை ஞானம்  
 கற்பித்த நின்னருளி னுக்கென்ன கைம்மாறு!  
 காட்டுவேன் குற்றவேல்நான்  
 அல்லார்ந்த மேனியொடு குண்டுகண் பிறையிற்று  
 ஆபாச வடிவமான  
 அந்தகா நீயொரு பகட்டால் பகட்டுவ  
 தடாதடா காசுநம்பால்  
 செல்லா தடான்று பேசவா யதுதந்த  
 செல்வமே சத்தாகியென்  
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே  
 தேசோ மயானந்தமே!

“தந்தைநீ தாயும்நீ என்னுயிர்த துணையும்நீ  
 சஞ்சல மதுதீர்க்க  
 வந்த தேசிக வடிவுநீ உனை அலால்  
 மற்றெரு துணை காணேன்  
 அந்த மாதியும் அளப்பருஞ் சோதியே  
 ஆதியே அடியார்தம்  
 சிந்தை மேவிய தாயுமா னவெனும்  
 சிரகிரிப் பெருமானே.”

## கால பயம் போக்கும் காலபாசத் திருப்பதிகம்

கண்டு கொள்ளியானைக் கனிவித்துப்  
பண்டு நான் செய்த பாழிமை கேட்டிரேல்  
கொண்டபானி கொடுகொட்டி தாளம்கைக்  
கொண்ட தொண்டரைத் துன்னிலும் சூழலே.

நடுக்கத் துள்ளும் நசையுளும் நம்பர்க்குக்  
கடுக்கக்கல்ல வடம் இடுவார் கட்குக்  
கொடுக்கக் கொள்க என உரைப்பார்களை  
இடுக்கண் செய்யப் பெற்றி இங்கு நீங்குமே.

கார்கொள் கொன்றைக் கழிமலர்க் கண்ணியான்  
சீர்கொள் நாமம் சிவன் என்று அரற்றுவார்  
ஆர்களாகிலும் ஆக அவர்களை  
நீர்கள் சாரப் பெற்றி இங்கு நீங்குமே

சாற்றினேன் சடை நீண்முடிச் சங்கரன்  
சீற்றும் காமன்கண் வைத்தவன் சேவடி  
ஆற்றவும் களிப்பட்ட மனத்தராய்ப்  
போற்றி என்று உரைப்பார்புடை போகலே.

இறை என்சொல் மறவேல் நமன் தூதுவீர்  
பிறையும் பாம்பையும் உடைப்பெருமான் தமர்  
நறவும் நாறிய நல்நறும் சாந்திலும்  
நிறைய நீறணிவார் எதிர்செல்லலே.

வாமதேவன் வளநகர் வைகலும்  
காமம் ஒன்றிலராய்க் கைவிளக்கோடு  
தாமம் தூபமும் தண்நறும் சாந்தமும்  
ஏமும் புனைவார் எதிர் செல்லலே.

படையும் பாசமும் பற்றிய கையினீர்  
அடையன்மின் நமதீசன் அடியரை  
விடைகொள் ஊர்தியினான் அடியார் குழாம்  
படைபு காது நீர் போற்றியே போமினே.  
  
விச்சை ஆவதும் வேட்கைமை யாவதும்  
நிச்சல் நீறணிவாரை நினைப்பதே  
அச்சம் எய்தி அருகணை யாதுநீர்  
பிச்சை புக்கவன் அன்பரைப் பேணுமே.

இன்னன் கேண்மின் இளம் பிறைகுடிய  
மன்னன் பாதம் மனத்துடன் ஏத்துவார்  
மன்னும் அஞ்செழுத்தாகிய மந்திரம்  
தன்னில் ஒன்று வல்லாரையும் சாரலே.

மற்றும் கேண்மின் மனப்பரிப்புஒன்றின்றிச்  
சுற்றும் பூசிய நீற்றோடு கோவணம்  
ஒற்றை ஏறுடையான் அடியேன் அலால்  
பற்று ஒன்றில்லிகள் மேற்படை போகலே.

அரக்கன் ஈரெந்தலையும் ஓர் தாளினால்  
நெருக்கி ஊன்றி இட்டான் தமர் நிற்கிலும்  
சுருக்கெனாது அங்குப் பேர்மின்கண் மற்றுநீர்  
சுருக்கெனில் சுடரான் சுழல் சூடுமே.

**‘ஜியனர்வு எய்தீக் கண்ணும் பயமின்றே  
மெய்யுனர்வு கில்லாதவர்க்கு’**

உலகம் ஒரு தத்துவம்; படைத்த இறைவனோ அதைவிடப் பெரிய தத்துவம். இதை மறுப்பார் இல்லை. ஞானிகள் தத்துவங்களை ஆராய்ந்து சாத்திரங்களை வகுத்தார்கள். சாத்திரங்களிலிருந்து இறைவழிபாடு தோன்றியது: இறைவழிபாட்டைச் சிறப்பிக்க பத்திமிளிரும் தோத்திரங்களை இயற்றினார்கள், பத்தியில் திளைத்த பெரியோர். சைவ நெறியைப் பின்பற்று வோருக்குத் திருமுறைகள், தோத்திரங்கள் சிவஞான போத சாஸ்திரம். மெய்கண்டதேவ நாயனார் அருளியிருக்கும் சிவஞானபோதம் சிவாத்வைத்ததின் சாரம்: சிவனடியார்களின் சாஸ்திரப் பொக்கிஷம். எனிய, இனிய சொற்களைக் கொண்டு இரத்தினச் சுருக்கமாக சிவதத்துவத்தின் சிறப்பைக் காட்டியருளியுள்ளார் மெய்கண்டதேவர். “ஓம் நமசிவாய” என்ற பஞ்சாக்கரத்தை இமைகளுக்கு இடையே, லிங்க சொருபத்தில் வைத்து, உலகச் சூழ்நிலைகளை மனிதத்தினின்று அகற்றி, வெராக்யகியமாக ஜபம் செய்வது உத்தமம்.

## சிவஞான போதம்

(மங்கல வாழ்த்து)

கல்லால் நிழன்மலை

வில்லார் அருளிய

பொல்லார் இணைமலர்

நல்லார் புனைவரே

### முதற் குத்திரம்

அவன் அவள் அதுவெனும் அவைழ வினைமையிற் நோற்றிய திதியே ஓடுங்கிமலத் துளதாம்  
அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர் கவிஞர்

## **இரண்டாம் சூத்திரம்**

அவையே தானே யாய் இரு வினையிற்  
போக்கு வரவு புரிய ஆணையின்  
நீக்க மின்றி நிற்கு மன்றே

## **முன்றாம் சூத்திரம்**

உள்ளில தென்றலின் எனதுட லென்றலின் ஜம்புலன் ஒடுக்க மறிதலிற் கண்படில்  
உண்டிவினை யின்மையின் உணர்த்த வுணர்தலின் மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா  
கபங்புடி நான்காம் சூத்திரம்  
அந்தக் காரணம் அவற்றினொன் றன்றவை சந்தித்த தான்மாச் சகசமலத் துணரா  
தமைச்சர சேய்ப்பநின் றஞ்சவத் தைத்தே

## **ஜந்தாம் சூத்திரம்**

விளம்பிய உள்ளத்து மெய்வாய் கண்முக்  
களந்தறிந் தறியா ஆங்கவை போலத்  
தாந்தம் உணர்வின் தமியருள்  
காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே

## **ஆறாம் சூத்திரம்**

உணருரு அசத்தெனின உணரா தின்மையின்  
இருதிற னல்லது சிவசத் தாமென  
இரண்டு வகையின் இசைக்குமன் னுலகே

## **எழாம் சூத்திரம்**

யாவையும் சூனியம் சத்தெதி ராகலிற்  
சத்தே அறியா தசத்தில தறியா  
திருதிறன் அறிவுள திரண்டலா வான்மா

## எட்டாம் சூத்திரம்

ஜம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்  
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்தவிட  
டன்னிய மின்மையின் அரன்கழல் செலுமே

## ஒன்பதாம் சூத்திரம்

ஊனக்கண் பாசம் உணராப் பதியை  
ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி  
உராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாசம் ஒருவத்  
தண்ணிழலாம் பதிவிதி எண்ணுமஞ் செழுத்தே

## பத்தாம் சூத்திரம்

அவனே தானே யாகிய அந்நெறி  
ஏக னாகி இறைபணி நிற்க  
மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின்றே

## பதினொன்றாம் சூத்திரம்

காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம்போல்  
காண உள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலின்  
அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே

## பன்னிரண்டாம் சூத்திரம்

செம்மலர் நோன்றாள் சேர லொட்டா  
அம்மலங் கழீஇ அன்பரோடு மரீஇ  
மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்  
ஆலயந் தானும் அரனெனத் தொழுமே

## எங்கள் குருநாதன்

ஸம்ருக்த வொழும்புத்துறை சிவபோக சுவாமிகள் தம்மை தடுத்தாட்டொன்டு  
தன்னில் தன்னை தன்னால் காட்டியானாய் சிற்கன் நல்லை வாசனாம் செல்லப்பா  
சுவாமிகளின் திருவஞ்சுட் பேற்றை வியர்ந்து பாடிய உதிகம்.

என்னையெனக் கறிவித்தா னெங்கள் குருநாதன்  
இனையாடியென் தலைவைத்தானெங்கள் குருநாதன்  
அன்னை பிதாக் குருவானா னெங்கள் குருநாதன்  
அவனியெல்லா மாளவைத்தா னெங்கள் குருநாதன்  
முன்னை வினை நீக்கி விட்டா னெங்கள் குருநாதன்  
மூவருக்கு மறியவொண்ணா னெங்கள் குருநாதன்  
நன்மை தீமை யறியாதா னெங்கள் குருநாதன்  
நான் தானாய் விளங்குகின்றா னெங்கள் குருநாதன்

தேகம் நீ யல்ல வென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
சித்தத்திற் றிகமுகின்றா னெங்கள் குருநாதன்  
மோகத்தை முனியென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
முத்திக்கு வித்ததென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
வேகத்தைக் கெடுத்தாண்டா னெங்கள் குருநாதன்  
விண்ணும் மண்ணு மாகிநின்றா னெங்கள் குருநாதன்  
தாகத்தை யாக்கிவிட்டா னெங்கள் குருநாதன்  
சத்தியத்தைக் காணவைத்தா னெங்கள் குருநாதன்

வாசியோகந் தேரென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
வகாரநிலை அறியென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
காசி தேசம் போவென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
கங்குல்பக லில்லையென்றா னெங்கள் குருநாதன்

நாசி நுனி நோக்கென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
நடனந்தெ ரியுமென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
மாசிலோசை கேட்குமென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
மற்றுப்பற்றை நீக்கென்றா னெங்கள் குருநாதன்

இருவழியை அடையென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
எல்லாம் விளங்கு மென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
கருவழியைக் கடவென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
கட்டுப்படும் மனமென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
ஒருவரு மறியாரென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
ஒங்கார வழியென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
நிருமலனாயிருவென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
நீயேநா னென்று சொன்னா னெங்கள் குருநாதன்

திக்குத் திகாந்த மெல்லா மெங்கள் குருநாதன்  
சித்தத்துள் நிற்கவைத்தா னெங்கள் குருநாதன்  
பக்குவமாய்ப் பேணென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
பார்ப்பதெல்லாம் நீயென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
அக்குமணி யணியென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
அஞ்செழுத்தை ஒதென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
நெக்கு நெக்கு உருகென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
நித்தியன் நீ யென்றுசொன்னா னெங்கள் குருநாதன்

தேடாமல் தேடென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
சீவன் சிவனென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
நாடாமல் நாடென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
நல்லவழி தோன்று மென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
பாடாமற் பாடென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
பத்தரினஞ் சேரென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
வாடாமல் வழிபடென்றா னெங்கள் குருநாதன்  
வையகத்தில் வாழேன்றா னெங்கள் குருநாதன்

தித்திக்கு மொருமோழியா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 சின்மயத்தைக் காணவைத்தா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 எத்திக்கு மாகிநின்றா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 எல்லாம் நீ யென்றுரைத்தா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 வித்தின்றி நாறுசெய்வா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 விண்ணவரு மறியவொண்ணா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 தத்தவா தீதனானா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 சகல சம்பத்துந்தந்தா ஸெங்கள் குருநாதன்

ஆதியந்த மில்லையென்றா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 அதுவேந் யென்றுரைத்தா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 சோதிமயமென்று சொன்னா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 சுட்டிறந்து நில்லென்றா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 சாதி சமயமில்லா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 தானாய் விளங்குகின்றா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 வாதியருங் காணவொண்ணா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 வாக்கிறந்த இன்பந் தந்தா ஸெங்கள் குருநாதன்

முச்சந்திக் குப்பையிலே யெங்கள் குருநாதன்  
 முடங்கிக் கிடந்திடென்றா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 அச்சமொடு கோபமில்லா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 ஆணவத்தை நீக்கி விட்டா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 பச்சை புரவியிலே எங்கள் குருநாதன்  
 பாங்காக ஏற்றன்றா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 தச்சன் கட்டா வீட்டிலே யெங்கள் குருநாதன்  
 தாவுபார் கட்டென்றா ஸெங்கள் குருநாதன்

நாமே நா மென்று ரைத்தா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 நமக்குக் குறைவில்லை யென்றா ஸெங்கள் குருநாதன  
 போமே போம் வினையென்றா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 போக்கு வர வில்லையென்றா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 தாமேதா மென்றுரைத்தா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 சங்கற்ப மில்லையென்றா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 ஒமென்றுறுதிதந்தா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 ஊமையெழுத் தறியென்றா ஸெங்கள் குருநாதன்  
 ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

Serial No 092900

22.09.08 - 22.9.09

17%

Co Reg No

PA9

## எமது ஆண்மீக நூல்கள்

	நபா
தோத்தீர்த்தீரட்டு	95
தீருவாதவூருடகள் புராணம்	150
கவசத்தீரட்டு	75
வைகுந்தாம்மானை	75
கந்தபுராணக்கதை	100
கைவவினாவிடை I, II	75
கைவவினாவிடை I	25
பஜனாவழி	95
சீத்தீரபுத்தீரநாயனார் கதை	75
சோதிடவினாவிடை	200
அர்ச்சனைமாலை	40
கோவில் வழிபாட்டுமுறை	25
கைவநெறிக்கதைகள் - தொகுதி 1	50
கைவநெறிக்கதைகள் - தொகுதி 2	50
மாரியம்மன்தாலாட்டு	10
தூர்க்கைவழிபாடு	10
ஸ்ரீமாருதீகவசம்	15
தீருவிளக்குவழிபாடு	10
கேதாரகெளரிவீரதம்	15
கந்தசஷ்டகவசம் (ஆறுகவசம்)	10
தோத்தீர்த்தீரட்டு (தீனசாரி வழிபாடு)	25
தீருக்குமள் (மூலம்)	15
தீருவெம்பாவை	10
பிள்ளையார்கதை	10
கருஷணகவசம்	10
நீத்தீயகருமவித்	5
நவராத்தீர்பாமாலை	10
நீத்தீய பாராயணத்தீரட்டு	25
தோத்தீரப்பாமாலை	150

**ஆண்மீக நூல்களின் கருவூலம்**

**அஷ்டலக்ஷ்மி பதிப்பகம்**

320, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.

தொலைபேசு : 984004